

Genist

MAGAZINE VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

Commando-overdracht Regiment Genietroepen

Zeer geslaagde, maar warme Wapendag Genie 2012

Reorganisatie genie: 'Ordo ab chao' – Orde uit chaos

Geniegroep in 1(NLD)PTG Kunduz

101 CBRN Verdedigingscompagnie gereed voor inzet

CLAS legpenning voor 'genie-ambassadeur' Joost Michielsen

1748-2012
264 jaar

COMPOSITE BRIDGES

**75% LIGHTER AND UP TO
7 TIMES STRONGER THAN STEEL**

Janson Bridging introduces its 100% monocoque GFRP (Glas Fiber Reinforced Plastic) bridge units capable of resisting the highest load standards worldwide.

Janson Bridging's composite bridges offer a remarkable combination of strength, light weight, durability, safety, sustainability, fire resistancy and low TCO (total cost of ownership). Aside from these advantages the units are capable of floating. Our GFRP and CFRP (Carbon) units

are easily and rapidly installed and require very light foundations or none at all, so ideal for missions where use of heavy lifting equipment is limited. Janson's standard FRP units are extremely portable; land, sea and air freight by means of conventional transport and or by 20 or 40ft dry box containers. Airborne in a matter of minutes, multiple bridge units can be underslung with simple rigging through the unit's integrated lifting lugs.

COME ACROSS and explore the future of modern bridge building.
Visit us at www.jansonbridging.com or contact us for more details.

BRIDGES | PONTOONS | RORO'S
modular solutions

JANSONBRIDGING

COME ACROSS

GENIST

JAARGANG 5 NUMMER 2012.2

Magazine van het Regiment Genietroepen
Verschijnt in mei en oktober
Uitgegeven door de Stichting Veteranen
Regiment Genietroepen

Stichting Veteranen Regiment Genietroepen

Opgericht op 14 mei 2008, Van Brederodekazerne
te Vught. Statuten ingeschreven bij de
Kamer van Koophandel te 's-Hertogenbosch

Voorzitter

Brigadegeneraal b.d. H.J. Scheffer

Vice-voorzitter

Luitenant-kolonel b.d. ing. C.P.M.R. Schrover

Penningmeester

Majoor b.d. A.J.J. Aarendonk

Secretaris

Ing. F.A.N.M. Wilsens

Secretariaat Regiment Genietroepen

Postbus 10151, 5260 GC Vught
Mevr. Angélique van Heertum
Email: agam.v.heertum@mindef.nl
Tel: 073-6881304

(Bereikbaar ma-di-do van 09.00 tot 12.00 uur)

Bestuursleden

Majoor P. Floor
Majoor b.d. G.M.N. Beerkens
Eerste luitenant b.d. H. van Meteren
Regimentsadjutant F. Schiltman

Coördinator Landelijke Veteranendag

Regimentsadjutant F. Schiltman

Redactie

Lkol b.d. ing. C.P.M.R. Schrover (hoofdredacteur)
Maj b.d. G.M.N. Beerkens (bladredacteur/coördinator)
Regimentsadjutant F. Schiltman (redacteur)
Elnt (R) b.d. mr. E.H. Attema (beeldredacteur)
Maj b.d. J.H.A. Verhoeve (eindredacteur)
Email redactie: redactie.genist@hotmail.nl

Realisatie & Exploitatie

Green Paper Association
Email: john.akkerman@greenpaper-association.com
Tel: 06 53 56 95 50

GREEN PAPER ASSOCIATION

Profileren in de vorm van publiceren en participeren,
kan niet automatisch de voorkeur bij verwerving inhouden.

Member of the European Military Press Association

1748-2012

264 jaar

- 03 Voorwoord voorzitter SVRG
- 05 Van de redactie
- 07 Aan het woord is commandant Regiment Genietroepen
- 09 Aan het woord is de regimentsadjutant
- 10 Beëdigingen
- 12 Regimentswaarderingen
- 14 Terugblik Wapendag Genie 2012
- 18 Prijsuitreiking Wapendag
- 19 Regimentsverjaardag in Mazar-e Sharif
- 20 Commando-overdracht Regiment Genietroepen
- 23 Afscheidswoord oud-RC
- 25 Genie informatiedag 2012
- 27 Commando-overdracht OTCGenie
- 29 'Ordo ab Chao' - Orde uit chaos
- 35 Alpe D'Huez bedwongen
- 36 Kinder-VIPdag OTCGenie
- 39 11 Pagnbat 60 jaar
- 43 Geniegroep in 1(NLD)PTG Kunduz
- 47 101 CBRNVerdcie gereed voor inzet
- 49 Column BIJVOORBEELD: 'Reorganiseren tot je er bij neervalt'
- 50 Oefening 'ENGINEER EMERGO 01'
- 52 'BATTLE FIELD TOUR' 412 Pagnacie
- 55 11 Gncie LMB bouwt Main Operating Base
- 56 Oefening 'FALCON PREPARE'
- 58 Oefening 'SEROLANE'
- 60 11 Gncie LMB (AASLT) 20 jaar
- 63 101 Gnbat 10 jaar lustrumfeest
- 65 Genietaakteam Verhuizing Kunduz
- 69 'Zware' klus 103 Constrctie
- 70 Commando-overdracht 105 Brcie.
- CLAS legpenning voor majoor Joost Michiels
- 73 Nieuwe steiger in IJzeren Man Vught
- 74 105 Brcie neemt deel aan '112 Spektakel'
- 77 Open dag 105 Brcie
- 82 Baileybrug Gorinchem voorgoed historie
- 83 Het Geniemuseum staat, maar...
- 84 Ooggetuigenverslag NLVD 2012
- 86 Veteranen Motorrit 2012
- 87 Stichting MDKL Nuth
- 88 Mededelingen SVRG
- 89 Boekpresentatie 'We missen één man'
- 90 Nederlandse ex-genist in dienst van Australian Army
- 92 Reünie genieduikers
- 93 Vereniging Officieren Genie (VOG)

Foto cover: De regimentscommandant reikt de Bronzen Genist uit aan korporaal-1 Niek Verbeek. "Een voorbeeld voor velen en een korporaal waar ons regiment groot door is geworden."

VDL Defence Technologies

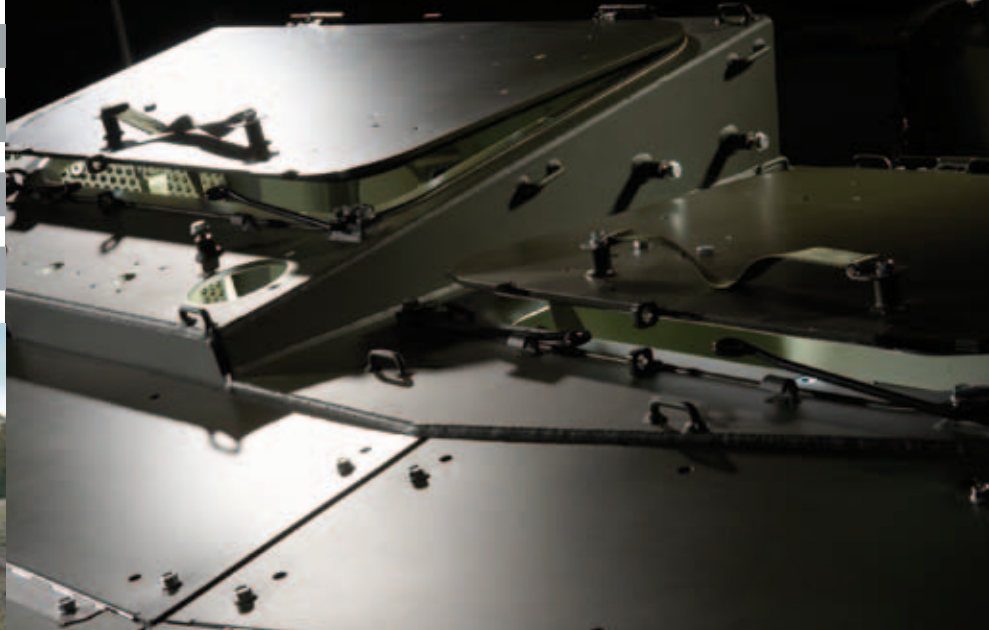

DESIGN

MANUFACTURING

ASSEMBLY

MAINTENANCE

Strength through cooperation

VDL Defence Technologies • Brandevoortse Dreef 4 • 5707 DE Helmond
The Netherlands • Phone +31 (0)492 50 58 00 • Fax +31 (0)492 50 58 01
info@vdldefencetechnologies.nl • www.vdldefencetechnologies.nl

Genieveteraan: waar bent u?

Sinds de vorige Genist in mei, vlak voor onze wapendag, zijn er weer belangrijke dingen gebeurd, zoals onze Wapendag Genie, de Landelijke Veteranendag en de commando-overdracht van onze regimentscommandant. In deze Genist zult u daar meer over kunnen lezen. Een paar dingen wil ik hier noemen. Tijdens het bijzonder regimentsappèl op de wapendag heeft onze vice-voorzitter Claudius Schrover de legpenning van het Regiment Genietroepen ontvangen uit handen van onze regimentscommandant. Hij kreeg deze waardering voor zijn inzet voor onze stichting/vereniging, waarbij hij sinds de oprichting zeer betrokken is geweest. Ik wil hem daarmee nogmaals van harte feliciteren en hem bedanken voor wat hij voor ons heeft gedaan.

Ook wil ik hier mijn waardering uitspreken voor de informatiestands, die tijdens de wapendag op diverse punten op de Van Brederodekazerne waren ingericht. De bedrijven en organisaties boden ons veel nieuwe informatie waarmee we als genisten ons voordeel kunnen doen door ons nog verder te professionaliseren.

Bij de Landelijke Veteranendag had ik het genoeg om in het defilé direct achter het Fanfarekorps der Genie te lopen. Ik heb diepe bewondering voor de leden van dit korps om al marcherend, in warme uniformen op een hete dag, zo'n perfect stuk muziek te maken. Ook zorgde het fanfarekorps er voor op het juiste moment de 'kolonel Heemskerck van Beestmars' in te zetten, zodat het hele detachement pal voor de eretribune uit volle borst het Mineurslied kon zingen. Chapeau!

In deze Genist kunt u meer lezen over de commando-overdracht van onze regimentscommandant. Namens ons allen wil ik brigadegeneraal Hans van Griensven bedanken voor alles wat hij voor het regiment en de veteranen heeft gedaan. En ik wens hem en kolonel Gerrit van Cooten veel succes toe in hun nieuwe functie. Ik kijk uit naar een vruchtbare samenwerking met de nieuwe regimentscommandant.

Verderop in deze Genist zal ik u informeren over de ontwikkelingen binnen en rond onze stichting/vereniging. Maar hier wil ik alvast uw aandacht vragen voor uw registratie als veteraan; dat blijft een moeilijk punt. De overgang van stichting naar vereniging vereist onder meer dat we een goed contact met onze leden hebben. We moeten immers direct met onze leden kunnen communiceren. Om de kosten van de communicatie te beperken, kiest het bestuur er voor om dit zoveel mogelijk digitaal – per email – te laten plaatsvinden. Het is dus van het grootste belang om de juiste **emailadressen** van u allen te hebben.

Maar ook hebben we uw **postadres** nodig, zodat u de Genist op uw huisadres kunt ontvangen. We hebben een uitgebreid databestand van onze veteranen, maar uit steekproeven is gebleken dat de informatie die daarin is opgeslagen niet altijd volledig en juist is. Als u genieveteraan bent, en deze Genist niet op uw huisadres hebt ontvangen, dan betekent dit, dat u niet juist in ons databestand bent opgenomen. In dat geval verzoek ik u uw contactgegevens, inclusief uw emailadres, door te geven via: veteraneninfo@regimentgenietroepen.nl.

De genieveteranen die deze Genist wel op hun huisadres hebben ontvangen verzoek ik hun emailadres door te geven via voornoemd emailadres. En geeft u alstublieft ook de wijzigingen in uw contactgegevens door. Hoewel deze informatie beschikbaar is bij Defensie, is ze voor ons als vereniging op basis van de Wet op de Privacy niet toegankelijk. Daarom verzoek ik u met klem uw gegevens te mailen.

Met deze oproep sluit ik mijn voorwoord af. Verderop in deze Genist zal ik ingaan op de laatste ontwikkelingen rond onze stichting/vereniging.

Rest mij u veel leesplezier toe te wensen met de deze wederom mooie en goedgevulde Genist, waarvoor dank aan allen die daaraan hebben meegewerkt. ●

**Met welgemeende geniegroet,
Hein Scheffer**

Het Nieuwe Werken werkt met de juiste ICT

Maar wie maakt de verbinding?

Informatie speelt een centrale rol bij de uitvoering van uw werkzaamheden. Het is van cruciaal belang altijd te kunnen beschikken over relevante en secure informatie en deze op een veilige manier te kunnen delen. Ongeacht locatie (thuis, op kantoor of in het operationele veld), op elk gewenst tijdstip en met de beschikbare hardware. Wij noemen dit Het Nieuwe Werken.

Om dit mogelijk te maken, wordt veel verlangd van informatie- en communicatietechnologie. Wij zijn de ICT-dienstverlener die data, video en telefonie op unieke wijze combineert. En zo Defensie met onze dienstverlening ondersteunt bij het realiseren van de doelstellingen.

Kijk voor meer informatie op kpn.com/corporatemarket

Genisten zijn vooral trots op hun regiment

De redactie is al weer druk bezig met de opmaak- en correctierondes en de productie van deze Genist zit in zijn eindfase als ik dit voorwoord schrijf. En ondanks de vakantietijd is het uiteindelijk toch weer gelukt om meer dan voldoende kopij voor deze uitgave te verzamelen. Wat mij opvalt bij de artikelen die m.n. door de eenheden zijn aangeleverd, is het enthousiasme en de niet aflatende motivatie waarmee diverse activiteiten beschreven worden. Dit ondanks de onzekere tijden die onze krijgsmacht vanwege een ongekende bezuinigingsmaatregel tegemoet ziet. Blijkbaar laten wij, genisten, ons niet zomaar uit het veld slaan en bovenal blijft de trots waarmee wij ons wapen naar buiten profileren, onaantastbaar. In elke reorganisatie, hoe ingrijpend ook, zien we nieuwe kansen. Desondanks blijft de toekomst vooralsnog onvoorspelbaar. Weliswaar is na de afgelopen verkiezingen de winst niet naar de linkse partijen gegaan en de grootste partij, de VVD, is tegen nog verdergaande bezuinigingen op Defensie. Het lijkt echter geen twijfel dat er in een coalitie zal moeten worden samengewerkt met links en de vraag is dan ook, in hoeverre de grootste regeringspartij zijn standpunt t.o.v. Defensie zal kunnen handhaven. De strijd is dus nog niet gestreden.

Ook binnen ons regiment staat de tijd niet stil en vinden regelmatig ingrijpende wijzigingen plaats. Zo is de jaarlijkse viering van de verjaardag van ons regiment teruggebracht van twee dagen naar één 'Wapendag Genie'. Een uitgebreid (beeld) verslag van deze zeer geslaagde viering vindt u terug in dit nummer. Maar ook werden wij verrast met het feit dat onze regimentscommandant, kolonel Hans van Griensven, vanwege een nieuwe functietoewijzing met de daar aan verbonden rang van brigadegeneraal, zijn functie moest neerleggen en het stokje overdroeg aan kolonel Gerrit van Cooten. Een impressie van de bijzondere commando-overdracht tijdens de brugsluiting over de Maas bij Cuijk i.v.m. de Vierdaagse Nijmegen, inclusief een kort 'Curriculum Vitae' van onze nieuwe regimentscommandant kunt u verderop lezen.

Verder de verdiende aandacht voor regimentsaangelegenheden met uitreiking van waarderingen en diverse beëdigingen. En niet te vergeten onze parate eenheden, waarvan er dit jaar drie een jubileum te vieren hadden i.v.m. respectievelijk het 10-, 20- en 60-jarig bestaan. Gedenkwaardige vieringen, waarbij erkenning, waardering, herdenking van ontvallen collega's, maar bovenal trots op de eigen eenheid en het regiment, hoog in het vaandel stonden.

In zijn artikel 'Ordo ab chaos', hetgeen 'Orde uit chaos' betekent, schetst Hoofd Kenniscentrum OTCGenie een beeld van hoe de genie langzaam maar zeker uit het dal van reorganisaties aan het herrijzen is en dat de 'steigers' waarin onze organisatie de laatste jaren stond, kunnen worden afgebroken. Dat we daarmee het reorganiseren achter ons kunnen laten lijkt een euforie, getuige de column 'BIJVOORBEELD' van Ikol Gert-Jan Kooij die u met de titel 'Reorganiseren tot je er bij neervalt' probeert te prikkelen te reageren op zijn zienswijzen en stellingen.

Maar laten we vooral niet vergeten dat er, hoewel grootschalige inzet zoals destijds in Uruzgan op dit moment niet aan de orde is, nog steeds genisten actief zijn in uitzendgebieden. O.a. het ondersteunen van de politie-trainingsmissie in Kunduz. Ook daarover en over de viering van de regimentsverjaardag in Mazar-e Sharif vindt u een bijdrage in deze Genist.

Diverse bijdragen van actuele activiteiten van en door diverse eenheden houden u op de hoogte van wat er zich afspeelt op de werkvloer. Met name 105 Brugcompagnie (zonder overigens anderen tekort te willen doen) presenteert zich wederom als een ware ambassadeur om aan te geven dat de genie een onmisbare partner is als het gaat over ondersteunen van civiele autoriteiten en de samenleving.

Bijdragen vanuit de genie-historie, onze verenigingen en stichtingen, een boekpresentatie, een ooggetuigenverslag van de veteranendag, ervaringen van genieveteranen en de mededelingen vanuit de Stichting Veteranen Regiment Genietroepen (SVRG) maken ook deze Genist weer voor eenieder tot een lezenswaardige uitgave. ●

Veel leesplezier!

Bent u (oud)genist en/of genieveteraan en heeft u deze 'Genist' niet op uw huisadres ontvangen? Registreer u dan voor opname in de regimentsdatabase op www.regimentgenietroepen.nl

Intelligent Security Solutions START WITH THALES

Op het gebied van veiligheid is Thales één van de meest innovatieve bedrijven ter wereld. We bieden alle krijgsmachtonderdelen en civiele hulpdiensten de middelen om hun taken optimaal te kunnen uitvoeren. Onze producten worden overal ingezet: op vrijwel ieder type platform: ter land, ter zee, in de lucht en in de ruimte. Onze systemen zijn uiterst betrouwbaar, ondersteunen optimale besluitvorming, verhogen cyber security en bieden een stabiele ondersteuning in crisissituaties. We vergroten de efficiency van militaire en civiele operaties door te coördineren tussen diverse eenheden.

www.thalesgroup.com/nl

THALES
Smarter. Safer.

Trots

op het regiment en het werk wat we doen

Op 4 juli kreeg ik van de plaatsvervangend commandant Landstrijdkrachten te horen dat ik per 5 juli commandant van het Opleidings- en Trainingscentrum Genie (OTC Genie) werd en tevens regimentscommandant van het Regiment Genietroepen. Zo mooi en dynamisch kan het werken bij Defensie zijn. Vanaf dat moment is alles natuurlijk heel snel gegaan en heb ik het gevoel dat ik in een TGV en tevens op een roze wolk ben gestapt. De respectievelijke commando-overdrachten op 5 en 19 juli worden elders in dit blad beschreven en waren voor generaal Van Griensven en mijzelf onvergetelijk. Zeker het warme bad in Cuijk was geniewaardig en zal iedereen nog lang heugen. Maar naast de regen blijft mij ook het beeld bij van de vaandelwacht die met het vaandel op een vlot komt aanvaren, dit tegen een donkere achtergrond, donkere wolken van de op komst zijnde regenbuien. Het vaandel staat symbool voor onze trots, trots op ons regiment en het werk wat we doen. De donkere wolken staan wat mij betreft symbool voor het gevoel dat ik en vele collega's hebben als gevolg van de huidige bezuinigingen en reorganisaties. En of dat nog niet genoeg is, de plannen van vele politieke partijen om nog verder te bezuinigen op Defensie.

'Het vaandel als symbool van trots op ons regiment en het werk wat we doen'

Ons regiment staat bol van de activiteiten en dagelijks ontmoet ik trotse regimentsleden. Het is goed dat iedereen in de eerste plaats trots is op zijn eenheid en/of vereniging of stichting. Dat geldt voor actief dienenden, maar net zo goed voor alle regimentsleden die inmiddels elders werken of van hun pensioen/FLO genieten. Ik ben er trots op dat velen zich via één van onze verenigingen inzetten om ons regiment draaiende te houden en om de saamhorigheid en zorg voor elkaar inhoud te geven. Trots kan iedereen zijn op zijn of haar bijdrage, of het nu betaald of vrijwillig is. Hoe veelzijdig ons regiment is merkte ik tijdens de Vierdaagse op de vouwbrug bij Cuijk. Alle groeperingen binnen ons regiment kwamen zich in de loop van de dag melden en mij feliciteren. Een mooier welkom kan ik mij niet wensen en dankbaar ben ik voor de vele kado's voorzien van de welbekende regimentssticker. Verder heb ik afgelopen maanden veel genisten ontmoet die trots vertelden over hun werk en tevens aangeven hoe het nog beter kan. Continu is er de bevoegdheid om kwaliteit te leveren en de gedrevenheid om soms met beperkte of verouderde middelen toch resultaat te boeken. Ik heb er dan ook het volste vertrouwen in dat de huidige reorganisaties succesvol worden afgerond. Ik verwacht dat we uiteindelijk weer een prima organisatie neerzetten die de taken succesvol kan uitvoeren. Wel moeten we ons blijven realiseren dat dit met minder mensen en middelen is en dat dus niet alles meer kan (zoals vroeger).

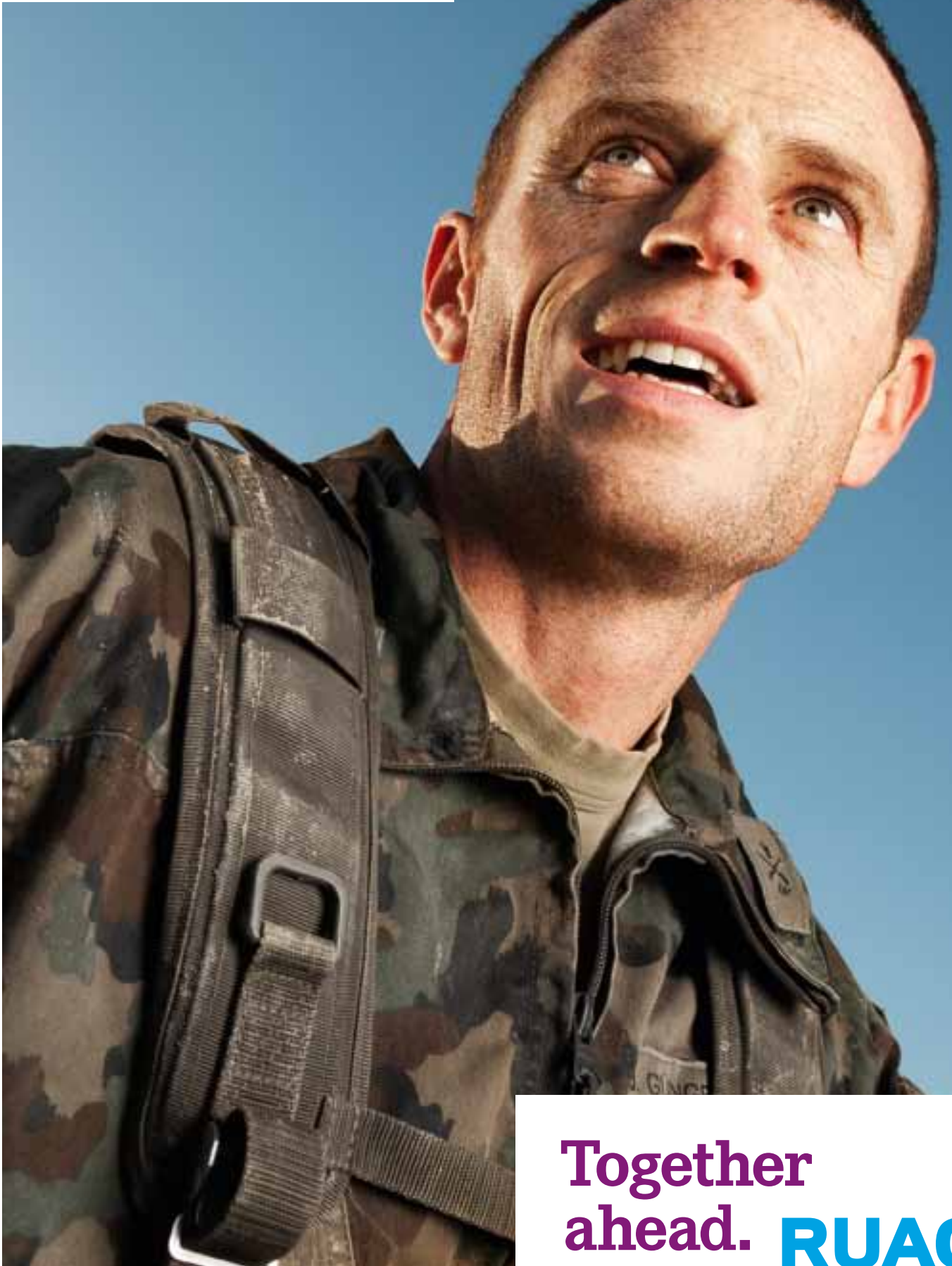
Dit brengt mij bij mijn bezorgdheid. Ik maak mij zorgen om die mensen die als gevolg van de huidige reorganisatie (= bezuiniging) geen werk meer bij Defensie zullen hebben. Dit zijn er naar mijn inschatting maximaal enkele tientallen binnen de genie en het

OTC Genie. Relatief gezien dus weinig als we het defensiebreed vergelijken. Echter voor hen die dit mogelijk treft betekent het veel onzekerheid en zorg. En zolang het nog niet exact duidelijk is wie dit treft is een veel grotere groep nog in onzekerheid omdat de selecties en het bepalen van de overtoolligheid nog loopt.

Nog meer maak ik mij zorgen om datgene wat vele politieke partijen nu in hun verkiezingsprogramma hebben staan. Ik schrijf dit stuk op 12 september, op de verkiezingsdag. Ik ben heel erg bezorgd over de verkiezingsuitslag en vervolgens is het de vraag welke partijen de regeringscoalitie gaan vormen. Laat het helder zijn dat aanvullende bezuinigingen op Defensie grote gevolgen hebben en mijns inziens onverantwoord zijn. Dat is geen nieuws, de minister, en velen met hem, hebben dat veelvuldig aangegeven. Het is de vraag of dit wordt begrepen en of dit voldoende is om te voorkomen dat in het regeerakkoord toch weer een extra bezuiniging voor Defensie komt te staan. Dit zou betekenen dat we verder inboeten op nationale en internationale veiligheid. Om maar een voorbeeld te noemen; kunnen we eventueel nog een bufferzone instellen in Syrië zoals we dat voorheen in Irak hebben gedaan voor bescherming en noodhulp aan de Koerden? Ik ben bang dat het antwoord nee zal zijn als we nog verder gaan bezuinigen. Daarvoor schaam ik mij als Nederlander en daarom ben ik zeer bezorgd.

Toch wil ik trots afsluiten. Trots op het feit dat we wel bezorgd zijn maar nog steeds vol overgave ons werk doen. We geloven er nog in dat ons werk er toe doet en dat we nog kunnen verbeteren. Hoe mooi ons werk is kunt u in dit blad weer lezen en ook alle schrijvers en de redactie mogen weer trots zijn op dit eindresultaat. ●

**Focused on life.
RUAG Defence.**

**Together
ahead. RUAG**

Een roerig jaar met weer een nieuwe regimentscommandant

Het is 14 juni j.l. en ik sta op de receptie van het functioneel leeftijdsontslag van adjudant Toine van Boxtel. En net voordat ik wil vertrekken om te gaan genieten van mijn vakantie word ik aangesproken door de dan nog kolonel Van Griensven. "Ik moet het je vertellen, voordat je op vakantie gaat, maar ik ga weg". En dan denk ik nog: "Hij wordt burger". Inmiddels weten we beter, het is anders...

Op vakantie gegaan zijn we wel, maar met een onbestemd gevoel van: "Laat het niet in de vakantie gebeuren, want

dan moet ik terug naar Nederland om de commando-overdracht uit te voeren. Na enige tijd min of meer rustig op vakantie te zijn geweest, kwam het bericht. Het wordt 19 juli aanstaande, tijdens de proefsluiting van de brugslag te Cuijk voor de 4-Daagse. Dus toch maar een internetkaartje gekocht om vanuit Frankrijk wat zaken proberen te regelen en dankzij een aantal collega's in Vught is alles in kannen en kruiken gekomen. Kolonel Van Griensven is nu brigadegeneraal Van Griensven en kolonel Van Cooten is nu de nieuwe regimentscommandant. Wát een commando-overdracht, in Nederland, aan de Maas, met wolken die niet veel goeds beloven (en dat ook waarmaakten), horizontale regen, "Echt genistenweer noemen we dat". Lees en kijk verder voor meer over de commando-overdracht te velde.

SOCIAL MEDIA

Al jaren heeft het regiment een internet-site (www.regimentgenietroepen.nl). Op deze site staat van alles en nog wat. Functionarissen van het regiment, geschiedenis, foto's, maar ook de verenigingen van het regiment, regimentswaarderingen en allerlei links naar interessante sites, documenten, filmpjes etc. Via deze site kun je jezelf registreren als lid van het regiment en daarmee krijg je automatisch de 'Genist' thuis op de door jouw opgegeven deurmat en wordt je op de hoogte gehouden middels mailing van regimentszaken. Elke week schrijf ik hier waar wij, het regiment, mee bezig zijn. Daarnaast heb ik als RA een facebookpagina (FB) Regimentsadjutant Regiment Genietroepen. Hierop tracht ik op een snellere wijze te communiceren over wat er zoal binnen het regiment gebeurt. Tevens is het mogelijk voor de eenheden van het regiment om daar hun interessante gebeurtenissen te vermelden. Zo kunnen we allemaal meegenieten van wat ons zoal bezig houdt. Het is niet de bedoeling

het FB te gebruiken om over elkaar en over gevoelige informatie te communiceren. Zowel FB als de regimentsite kunnen ook gebruikt worden om informatie te verschaffen en te krijgen over bijvoorbeeld reünies van eenheden of uitzendingen. Als je nog niet geregistreerd bent, schrijf je dan in en geef het ook door aan alle actieve- en postactieve genisten die je kent. Het is trouwens sowieso wel eens interessant om te kijken welke eenheden allemaal aan social media doen.

"IK ONTVANG DE 'GENIST' NIET OP MIJN HUISADRES"

Onlangs kwamen we er wederom achter dat lang niet iedereen ons regimentsblad 'Genist' op de deurmat thuis krijgt. Hoe komt dat, want dat is zeker wel de bedoeling? Lang geleden is de regimentsdatabase opgebouwd met de gegevens die toen bekend waren. Jaren daarna is er nog een update gedaan middels een uitdraai van defensiedatabases. We hadden gehoopt dat we ook nog eens een vergelijkingsslag konden maken met de veteranendatabase, maar dat is om veiligheids- en privacyredenen niet mogelijk. Dit betekent, dat als er een postactieve genist of veteraan ergens rondloopt en niet weet dat hij zich moet inschrijven in de regimentsdatabase, dit nooit een succes gaat worden. Ook niet alle actieve genisten staan in de database. Het regiment staat immers niet op enig loopbriefje, behalve bij het OTCGenie. Enkele weken geleden hebben we wederom een uitdraai gemaakt van de bij Defensie bekende genisten vanaf 2000. Iedereen die op deze lijst staat heeft inmiddels een brief op het bij ons bekende adres gekregen. Met deze brief hopen we weer een aantal actief dienende en postactieve militairen en veteranen van het Regiment Genietroepen te vinden. Natuurlijk worden er onbedoeld brieven foutief bezorgd. Óf omdat betrokken genist niet meer op dat adres woont of nog erger, hij of zij is overleden. Bij voorbaat onze excuses voor deze mogelijk foutief bezorgde brief. De regimentsdatabase is voor de toekomst erg belangrijk, al is het maar voor het registreren van alle regimentsveteranen. Ik hoop dan ook dat het ons dit jaar lukt om zoveel mogelijk nieuwe en oude regimentsleden te mogen begroeten op onze site en dat ze dan ook definitief zijn en ingeschreven blijven in onze regimentsdatabase. ●

Sodeju!

jullie Regimentsadjutant,
Frans Schiltman

● REGIMENTSAANGELIJDENHEDEN

Beëdiging 6 juni

Soldaat-2 B.L.J. Brouwer, soldaat-2 S. Foks, soldaat-2 J. Martens, soldaat-1 E. den Boer, soldaat-1 A.B. den Brink, soldaat-1 E. Dijk, soldaat-1 T.P.J.C. Duys, soldaat-1 J.S.G.I. Gaarman, soldaat-1 R.F.H. Haarlemmer, soldaat-1 S.A.P. Hamstra, soldaat-1 N. Hintzen, soldaat-1 H.T. Kaplan, soldaat-1 N.W. Kerkmeer, soldaat-1 S. Kruwel, soldaat-1 L.F. Kuiper, soldaat-1 C.G.J. van Lienden, soldaat-1 E. Linnenbank, soldaat-1 J.P. Lotterman, soldaat-1 J. Plakmeijer, soldaat-1 S. Rison, soldaat-1 A.J. Schraal, soldaat-1 N.G.E. van Soest, soldaat-1 B.M.W. Sprangers, soldaat-1 T.E. Taalman, soldaat-1 G.T.J. Tieland, soldaat-1 G.F. Wiersma, soldaat-1 B. Wisseborn, soldaat-1 R. Wouters, korporaal-1 S.A. van den Berg, tweede luitenant D. Halma, tweede luitenant R.J.A. Meulenkamp, tweede luitenant R.M. Verhulst

Vier beëdigingen bij het Regiment Genietroepen

In de afgelopen periode hebben er alweer vier beëdigingen plaatsgevonden. Weliswaar niet allemaal reguliere, maar toch. Een reguliere beëdiging wil zeggen: ontvangst in het Huis van het Regiment met koffie en cake, een rondleiding in ons mooie Geniemuseum voor de familie en partners, een eenvoudige lunch, de daadwerkelijke beëdiging op ons traditionele pontonplaatvlot bij het Huis van het Regiment en natuurlijk de receptie binnen met een glas bubbels om te kunnen toosten op Hare Majesteit de Koningin. Het geheel wordt afgesloten met de regimentstradities die bij een beëdiging altijd worden uitgebreid met het eten van 'Uienrats' door de beëdigde militairen.

6 JUNI 2012: HUIS VAN HET REGIMENT

De eerste vond plaats in het Huis van het Regiment met alles erop en eraan. Juni zou moeten betekenen: mooi weer, en ondanks dat dit ook zo was, leek het er lange tijd niet op. Het heeft bijna de hele dag geregend, maar op het moment van de buitenceremonie was het gewoon mooi Hollands zomerweer. De uitvoering lag in handen van 101 CBRN Verdedigingscompagnie, commandant 11 Pantsergeniebataljon, luitenant-kolonel Ernst Dobbenberg, nam de eed of belofte af en de RA trad op als vaandeldrager.

22 AUGUSTUS 2012: NOODBEËDIGING IN WEZEP

Op 22 augustus vond een 'geplande noodbeëdiging' plaats. Nu zult u zeggen: "noodbeëdiging en gepland, dat past niet bij elkaar". Maar het blijkt soms nodig om iemand tussendoor te moeten beëdiggen. En 'gepland' wil in dit geval zeggen: nèt niet op de vliegtuigtrap, maar gepland tijdens de Thuisfront Informatiedag van de pantsergeniegroep, die

binnenkort vertrekt op uitzending. Dus toch een genieuwaardige beëdigingceremonie in het bijzijn van de familie, maar ook van zijn groepsleden en hun familie. Deze beëdiging vond plaats in het Badhuis op de Prinses Margrietkazerne. Beëdigingautoriteit was wederom luitenant-kolonel Dobbenberg en de vaandeldrager regimentsadjutant Frans Schiltman.

Beëdiging 22 Augustus: sld-1 T. Jansen

30 AUGUSTUS 2012: CUIJK

Op 30 augustus gaat het regiment voor het eerst echt 'naar buiten' voor een

Beëdiging 30 augustus

Soldaat-2 R. van der Graaf, soldaat-1 C. Amelink, soldaat-1 T. Bakker, soldaat-1 B.B.A.N.C. Glabbeek, soldaat-1 H.F. de Koning, soldaat-1 D.R. Leito, soldaat-1 R. Muller, soldaat-1 R. Oostveen, soldaat-1 G.H. Plaggenmars, soldaat-1 D. Schaduw, soldaat-1 T. Strijbosch, soldaat-1 E.J. Tanis, soldaat-1 G.J. Vels, soldaat-1 C. Zorg, soldaat-1 J. Zwaan, korporaal E. Dirksen, korporaal M. Keizer, korporaal J. Koopaal, korporaal M. Schreurs, sergeant F. Jonker

Burgemeester trots op beëdigingen in Cuijk

beëdiging, namelijk in de binnenstad van Cuijk, op het plein naast het gemeentehuis. De burgemeester was van meet af aan al enthousiast dat we in zijn gemeente een beëdiging wilden uitvoeren. Een reguliere beëdiging, maar dan wel anders. De familie en partners van de te beëdigden militairen werden met koffie en cake ontvangen in de raadszaal van het gemeentehuis.

Burgemeester Hillenaar sprak de te beëdigden militairen en hun familie toe en zei dat hij trots was dat het Regiment Genietroepen had aangegeven graag een beëdiging in Cuijk uit te voeren. Vervolgens werd de ceremonie buiten op het plein uitgevoerd, onder belangstelling van vele inwoners. Ook hier heeft de burgemeester nogmaals, maar dan ook voor zijn inwoners, aangegeven dat hij het belangrijk vindt dat deze ceremonies 'buiten', in het hart van de samenleving, plaatsvinden. Hij haalde de speciale band aan tussen Cuijk en 105 Brugcompagnie, maar ook met het Fanfarekorps der Genie, dat elk jaar twee dagen van de partij is tijdens de Vierdaagse. Natuurlijk

werd de ceremonie opgeluisterd met muziek van het Fanfarekorps der Genie en - ook niet geheel onbelangrijk - stond er een detachement veteranen uit Cuijk in veteranentenu opgesteld. Na de beëdiging werden de militairen onder begeleiding van militaire muziek afgemarcheerd naar hun 'thuislocatie' café Spinners, waar de receptie plaatsvond. Het fanfarekorps marcheerde door naar haar 'vaste' locatie, café De Posthoorn. 105 Brugcompagnie – wie anders? – ondersteunde de ceremonie en de eed of belofte werd afgelegd in handen van de regimentscommandant, kolonel Gerit van Cooten. Vaandeldrager was de regimentsadjutant Frans Schiltman.

7 SEPTEMBER 2012: HUIS VAN HET REGIMENT

Wederom staat een klas jonge officieren der genie klaar om te starten als pelotonscommandant. Behalve de beëdiging, staat de dag in het teken van het uitreiken van het certificaat voor de Vaktechnische Opleiding Genie; het einde van hun opleiding. Met name

partners en familie van onze jonge collega's zijn daarbij aanwezig om kennis te maken met het regiment. 111 Pantsergeniecompagnie heeft de commandant-Vaandelwacht geleverd en de Sectie S1 van 41 Pantsergeniebataljon heeft de voorbereiding en afwikkeling van de certificaten voor haar rekening genomen. Ook hier was de RC de beëdigingsautoriteit en de RA de vaandeldrager. ●

Beëdiging 7 sep VTO KMA

Tweede luitenant H.P.J. Gijssel, de cadetten-vaandrig A.J. Van Drongelen, T.C.A. Martens, S.M. Nobel, R. Spiering en A. Stevens

Regimentsw

Ook het afgelopen jaar heeft een aantal regimentsleden zich op positieve wijze onderscheiden. Op het appèl van de afgelopen wapendag wordt korporaal-1 Niek Verbeek van 11 Pagnbat naar voren geroepen. De regimentscommandant noemt hem een breed inzetbare genist, die overal zijn sporen verdiend heeft en daarom onderscheiden wordt met de Bronzen Genist.

kpl-1 Niek Verbeek

KORPORAAL-1 NIEK VERBEEK: EEN VOORBEELD

Korporaal-1 Niek Verbeek profileert zich op uitstekende wijze als zeer breed inzetbare genist. Hij is één van de korporaals binnen het regiment waar wij trots op mogen zijn. In zijn relatief korte loopbaan heeft hij veel ervaring opgedaan in Nederland en in missiegebieden en heeft hij op verschillende momenten laten zien uit het goede hout gesneden te zijn. Korporaal-1 Verbeek is van vele markten thuis. Hij is als genist breed inzetbaar, omdat hij zowel in het vakgebied gevechtssteun als in de infrastructuur zijn sporen heeft verdiend. Daarnaast is hij opgeleid als *combat life saver* (CLS). Als gevechtssteuningsgenist was hij frequent betrokken bij searchacties en het onschadelijk maken van IED's. Tijdens de operatie in KAPCHA AS in januari 2008 in Afghanistan heeft hij, samen met een collega, twee gewonde Afghaanse soldaten van een dak gehaald en zijn cls-taak in praktijk gebracht. Tijdens een volgende missie - in december 2009 - heeft hij bij een IED-incident ondersteuning verleend bij de behandeling van gewonden. Zo heeft hij laten zien dat hij ook onder extreme omstandigheden op zijn taak berekend is. Als constructiegenist is korporaal-1 Verbeek volledig thuis in het vakgebied elektrotechniek. Tijdens zijn uitzendingen verleende hij, naast zijn reguliere werkzaamheden, frequent steun aan het Infra Support Detachment. Hij assisteerde daar bij het oplossen van storingen en het uitvoeren van allerlei elektrotechnische taken. Binnen zijn eenheid is korporaal-1 Verbeek gedurende zeven maanden waarnemend groepscommandant geweest en heeft hij deze functie op uitstekende wijze waargenomen. Hij nam de groep steeds op sleeptouw en liet zien, behalve een prima vakman, een adequaat leider te zijn. Daarnaast heeft hij de eigenschappen van rust, discipline en loyaliteit die een goede korporaal kenmerken. Hij is erg sociaal, terwijl ook directief leiding geven hem niet vreemd is. Kortom, korporaal-1 Verbeek is een voorbeeld voor velen en een korporaal waar ons regiment groot door is geworden.

LUITENANT-KOLONEL B.D. CLAUDIUS SCHROVER: VOOR VETERANEN

Luitenant-kolonel b.d. Claudius Schrover heeft geheel vrijwillig en met grote voortvarendheid en inzet voor het Regiment Genietroepen invulling gegeven aan het landelijke veteranenbeleid. Hij stond aan de basis van de oprichting van de Stichting Veteranen Regiment Genietroepen met als doel de belangen van de veteranen van het regiment te behartigen. Onder zijn kundige en gedreven leiding groeide deze jonge stichting in korte tijd uit tot een adequaat functionerende organisatie, die met haar achterban communiceert via het door haar uitgegeven blad 'Genist'. Verder draagt de stichting substantieel bij aan de totstandkoming van de jaarlijkse Wapendag Genie als ontmoetingsplaats voor alle actieve en post-actieve veteranen van het Regiment Genietroepen. Vanaf de oprichting vertegenwoordigde luitenant-kolonel b.d. Claudius Schrover de Stichting Veteranen Regiment Genietroepen in het Veteranen Platform. Daarnaast vertegenwoordigde hij het Regiment Genietroepen met verve in het Gemeenschappelijk Overleg Regimenten en Korpsen Koninklijke Landmacht. De Stichting Veteranen Regiment Genietroepen zal mede door zijn voorbereidende werk dit jaar omvormen tot een vereniging en zich daarmee toekomstbestendig verankeren in het veteranenbeleid van Defensie. Met dit alles leverde luitenant-kolonel b.d. Claudius Schrover een essentiële bijdrage aan het gevoel van verbondenheid en kameraadschap binnen het regiment, ook na de actieve dienst.

Luitenant-kolonel b.d. Claudius Schrover

aarderingen

Daarna worden nog twee mensen voor het front van het regiment in het zonnetje gezet. Als eerste ontvangt luitenant-kolonel b.d. Claudius Schrover de Regimentslegpenning. Deze zelfde onderscheiding valt ook ten deel aan aalmoezenier Jeffrey Vincentie. En op 1 juni ontving adjudant Henk van Eck een oorkonde vanwege zijn verdiensten voor het regiment.

Lkol Krijgsmachtaalmoezenier Jeffrey Vincentie

AALMOEZENIER JEFFREY VINCENTIE: EEN MENSEN-MENS

Als geestelijk verzorger is aalmoezenier Vincentie, bij ons allen bekend als Jeffrey, reeds lange tijd verbonden aan verschillende genie-eenheden en daarmee aan het Regiment Genietroepen. Door zijn inzet, betrokkenheid en oprechte persoonlijke interesse wordt hij meer en meer beschouwd als 'onze regimentsaalmoezenier'. Gevraagd en ongevraagd voorziet hij officieren, onderofficieren, manschappen en burgers van advies en fungeert hij als klankbord. Altijd met het oogmerk om mensen te helpen en te ondersteunen op vreugdevolle, op moeilijke en verdrietige momenten in hun leven. Hij helpt hen dingen een plek te geven. Als aalmoezenier staat hij dag en nacht klaar voor de aan hem toegewezen eenheden, maar ook voor ieder regimentlid dat een beroep op hem doet. Indien nodig brengt hij gevoelige en persoonlijke zaken op een discrete wijze onder de aandacht van de commandanten en zorgt daarmee dat het op de juiste agenda komt. Zo was hij ook een van de initiatiefnemers achter het team 'Abeltjes' dat heeft deelgenomen aan Alpe d'HuZes ter ere van een zieke en inmiddels overleden collega. Hij is vermaard om zijn rondgangen in het Vughtse historische gebied, waarbij hij mensen confronteert met het verleden om er in het heden lering uit te kunnen trekken. Aalmoezenier Vincentie is steeds een drijvende kracht geweest achter de regimentsherdenkingen, die wij ieder jaar op onze wapendag op een genieuwwaardige wijze uitvoeren. Hij wordt door eenieder, van welk geloof of overtuiging, van welke afkomst of geaardheid dan ook, gezien als een steun in moeilijke tijden, een vertrouwenspersoon en een echte 'mensen-mens'.

ADJUDANT HENK VAN ECK: ZORGT VOOR POSITIEF IMAGO

Adjudant Henk van Eck heeft zich persoonlijk ingespannen om een pontonplaatvlot met de oorspronkelijke uitrustingsstukken in zijn oude glorie te herstellen. Dit vlot, de 'Paula' gedoopt, fungeert nu als regimentsvlot bij belangrijke evenementen. Het meest in het oog springend is de inzet tijdens de Nijmeegse Vierdaagse bij de traditionele proefsluiting van de militaire brug op de donderdagavond in Cuijk en natuurlijk de gehele vrijdag tijdens het passeren van de wandelaars. Het vlot representeert hier op prominente wijze de ontmoetingsplaats voor leden van het Regiment Genietroepen, die betrokken zijn bij de Vierdaagse als loper, toeschouwer of ondersteuner. Hiermee heeft adjudant Van Eck tevens een belangrijke bijdrage geleverd aan de uitbreiding van de historische collectie van het Geniemuseum. Daarnaast is hij, namens het OTCGenie en het Regiment Genietroepen, de afgelopen jaren ook de drijvende kracht geweest achter de genie-inspanningen voor het Ilzeren Manconcert en Den Bosch Maritiem. Deze evenementen zijn alleen mogelijk met steun van de genie, met name het varende en drijvende deel. Mede door zijn inspanningen zijn deze evenementen steeds weer een succes en wordt het Regiment Genietroepen op een positieve manier gepresenteerd aan de maatschappij. Dit draagt zeker bij aan een positief imago en betrokkenheid bij de Nederlandse bevolking. Kortom, adjudant Henk van Eck heeft zich tijdens zijn actieve loopbaan geprofileerd als een echte genist, een groot vakman en een waardig regimentlid. Genoeg redenen dus, om aan hem de regimentsoorkonde toe te kennen. ●

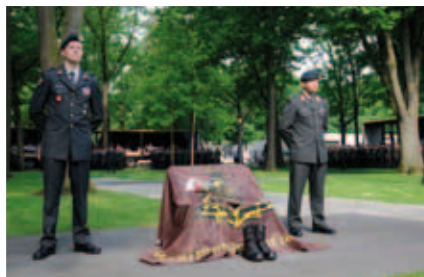
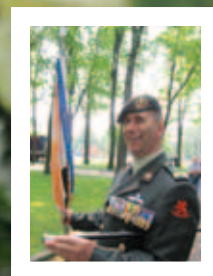

Adjudant Henk van Eck

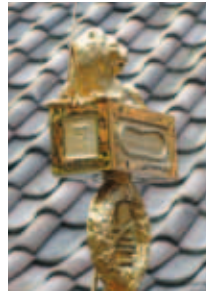
Verbondenheid, herdenken en gedenken

Warme Wapendag 2012

Vught, donderdag 24 mei - Het is warm, heel warm op de Wapendag Genie 2012. Ongeveer tweeduizend regimentsleden, jong en oud, actief en post-actief zijn naar Vught gekomen om hun overleden collega's te gedenken en om zich met de sportwedstrijden, met elkaar en met de stampende *Riverside band* te vermaken. En dat allemaal op één dag. Want dat was de wens van de parate eenheden: beperk de wapendagen tot één dag 'want we hebben het zo druk'. Daarom wordt alles in die ene donderdag geperst en volgens de organisatie blijkt dat ook goed bevallen te zijn. Op vrijdag, *the day after*, hebben veel eenheden een verplichte vrije dag ingepland, na al dan niet op de Lunettenkazerne overnacht te hebben in een grote feesttent (400 man van 101 Gnbat).

Het ceremoniële appèl is een waardig begin van de dag, die in het teken staat van 'verbondenheid, herdenken en gedenken', wat binnen de genie geen loze kreten zijn. Als iedereen zijn plaats heeft ingenomen rondom het monument voor de overleden wapenbroeders, klinkt de heldere stem van *lady speaker* Jeannette Groeneveld, die - wederom foutloos - uitgebreid tekst en uitleg geeft over de deelnemers aan de ceremonie en over de gang van zaken. Haar aanwijzingen laten aan duidelijkheid niets te wensen over: "Tijdens het spelen van het Wilhelmus worden de heren verzocht hun hoofddeksel af te nemen en worden alle burgergenodigden uitgenodigd mee te zingen." Het vaandel treedt in. De commandant van de vaandelwacht, tweede luitenant Haazen van 412 Pagnacie, meldt zijn eenheid bij paradedcommandant, luitenant-kolonel Wols. Deze meldt vervolgens het gehele regiment bij de regimentscommandant, kolonel Van Griensven. Alleen 112 Pagnacie is niet aanwezig; deze eenheid is pas enkele dagen daarvoor teruggekeerd uit Kunduz.

KRANSLEGGING

Eerst worden de overleden wapenbroeders herdacht. Er staat een stoel met de regimentsvlag, een helm en een paar gevechtslaarzen: "Wij zijn niet compleet". Er worden kransen gelegd bij het monument. Eerst door de RC en de RA, en vervolgens door vertegenwoordigers van de vier geledingen. Als eerste leggen de oudste en de jongste officier, kolonel b.d. Stenger en tweede luitenant Van der Gulik, een krans, gevolgd door de oudste en jongste onderofficier, adjudant b.d. Meissenberg en sergeant Grobbee. Daarna het oudste en jongste 'manschap', korporaal-1 Heemenga en sld-1 Nooij. De krans namens alle burgermedewerkers wordt gelegd door mevrouw Van Heertum-Nistelrooij en de heer Righarts. De burgemeester van Vught, de heer Van de Mortel, legt de laatste krans als teken van verbondenheid van de Nederlandse bevolking met onze krijgsmacht en ook als verbondenheid van de gemeente Vught met het Regiment Genietroepen. Tijdens de kranslegging speelt het Fanfarekorps der Genie, o.l.v. de kapelmeester, kapitein Poel, passende koraalmuziek.

HELDENMOED

In zijn herdenkingsspeech zoomt kolonel Van Griensven in op de chaotische dagen van de Duitse paralandingen in mei 1940, rondom Dordrecht. De Duitsers probeerden met luchtlandingen, een toendertijd nog onbekend begrip, een bruggenhoofd te vormen om de Vesting Holland in handen te krijgen. Drie lange dagen hebben kleine aantallen pioniers, pontonniers en torpedisten, ondanks de ongelijke verhoudingen, veel schade toegebracht aan de vijand. Ze deden dat onder levensgevaarlijke omstandigheden en zonder een duidelijke bevelsstructuur: *De kantonnementscommandant had verboden munitie uit te geven, maar wij hadden toch twee kisten clandestien gekregen en die kwamen nu uitstekend van pas. Bij gebrek aan daartoe geschikt gereedschap bediende luitenant Van der Houwen zich van zijn klewang om de kistjes te openen. Hij verzamelde een kleine groep van circa 10 inmiddels geklede en bewapende soldaten om de gelande parachutisten aan te vallen.*

Van Griensven: "Deze passage heb ik meerdere malen gelezen om de impact van deze actie goed tot me te laten doordringen. Stelt u zich voor... Wat zou u doen? Dat was nog eens omgaan met onzekerheden!"

FOR OUR TOMORROW, THEY GAVE THEIR TODAY!

Jeffrey Vincentie, 'aalmoezenier der Genie', spreekt de herdenkingsrede uit: "In saamhorigheid betuigen wij ons diepste

respect aan alle regimentsleden die niet meer in ons midden zijn ... De pijn en het verdriet zijn niet te beschrijven wanneer wij afscheid moeten nemen van een collega of maatje. Het niet weten wat te doen met het gemis laat zijn sporen na. ... Door stil te staan komt het

verleden even vrij en leven de verhalen. ... Verwerken is heel persoonlijk.... Hoe we dat doen is niet zo belangrijk. Wel is het goed om het pad af te kunnen leggen, zodat we geheel ons verdere leven kunnen leiden ... Maar het open plekje gaat altijd met ons mee.... Dierbaren, aan wie het niet meer gegeven is hun verhaal te vertellen. Laten wij hun verhaal vertellen ter nagedachtenis. Wij dragen de herinnering aan hen mee; wie en hoe ze waren en wat ze hebben betekend. Mensen met een naam, een gezicht; met geliefden, familie, vrienden en collega's die huis en haard hebben verlaten om anderen een veilig thuis te bieden. Door persoonlijke verhalen en herinneringen te vertellen wordt iedere open plek een nagedachtenis van het ertoe gedaan hebben. En kan de pijn en het verdriet van het gemis plaats maken voor trots: *for our tomorrow, they gave their today!*"

IN DE PRIJZEN

Ook het afgelopen jaar heeft zich een aantal regimentsleden op positieve wijze onderscheiden. Op het appèl wordt korporaal-1 Niek Verbeek van 11 Pagnbat naar voren geroepen. De regimentscommandant noemt hem een breed inzetbare genist, die overal zijn sporen verdiend heeft en daarom onderscheiden wordt met de Bronzen Genist. Nog twee mensen worden voor het front van het regiment in het zonnetje gezet. Als eerste ontvangt luitenant-kolonel b.d. Claudius Schrover de Regimentslegpening. Deze zelfde onderscheiding valt ook ten deel aan aalmoezenier Jeffrey Vincentie. Elders in dit blad staan de decorandi geportretteerd (evenals adjudant Van Eck, die op een ander moment een regimentswaardering ontving).

De wapendag kent, na de plechtigheden van de ochtend, een min of meer vast stramien. Het bedrijfsleven verrijkt de dag met informatieve stands, de genie-eenheden strijden om de beker met de grote oren en iedereen ziet elkaar weer eens. Het Reünistenorkest Genie laat zich als *bigband* horen, de regimentsfanfare geeft nog een taptoe, 's avonds treedt de *Riverside band* op. Maar de 2012-editie is nog op enkele punten anders. ►

Bedrijven & sportmiddag

Kapitein Ger Donders, de plaatsvervangend projectofficier, heeft het lumineuze idee opgevat om de sportmiddag te integreren in de bedrijvenmarkt. Standhouders kunnen een ploeg adopteren of hun stand integreren in een bepaald sportonderdeel. En dus zien we een Liftal-hijsspektakel, wat bestaat uit een roeitrainer, gewichten en een klimtoren waarin telkens het lichtste lid van de sportploeg naar boven wordt getakeld, maar wat verder veel te ingewikkeld is om het hier te beschrijven.

Panasonic heeft zoveel vertrouwen in zijn *toughbook*, dat ploegen er een parcours militair mee mogen/moeten afleggen en bij de stand van Janson Bridging, de *emergency*-bruggenleverancier uit Hank, start het loop-vaar-run-spel, het absolute afpeigeronderdeel van de wedstrijd.

De Engelse firma Hesco sponsort het volleybal. Wat ze overigens ook blijven sponsoren is de handige multitool in elke Hesco-verpakking. Energieproducent Bredenoord

showt zijn nieuwe brandstofcelaggregaat: een schone, maar voorshands ietwat dure vorm van energie-opwekking, met als enige uitstoot onschadelijke waterdamp. Bredenoord heeft afgelopen maanden de stroomvoorziening voor alle zes EK-voetbalstadions in Polen en Oekraïne verzorgd. Toch nog een Nederlands succes op dit kampioenschap!

General Dynamics European Land Systems fabriceert - onder veel meer - bruggen. Behalve hun zware ambifische brug, bouwt de Duitse firma ook lichtere types. Bijvoorbeeld de *Medium Trackway Bridge*: een aluminium brug met een lengte tot 8 meter, die in korte tijd gemonteerd wordt op een zware jeep, zoals de Eagle. Op hun stand stond ook de *Infantry Assault Bridge*, een alu voetbrug, die simpel met de hand gebouwd kan worden. 30 Meter brug, inclusief een drijver en de verankering, weegt slechts 460 kilo, even zwaar als de beschermende transportpallet waar het geheel in zit. Geen punt voor een transporthelikopter.

Vonk is een kofferbedrijf. Eigenaar Ernst Vonk, altijd paraat op wapendagen, showt zijn industriële kunststofkoffers, in alle maten en in elk gewenst binnenwerk. Ook levert hij mobiele oplaadbare lichtunits. Hij staat op het heliveld, waar iedereen langskomt en is zeer tevreden over de belangstelling. Zijn bijdrage aan de sportwedstrijd bestaat uit de 'toren van Hanoi'; een behendigheidsspel met grotere en kleinere koffers.

En verder zagen we de Pearson Soccer Competition, de Hörmann Basketbalwedstrijd, het Heijmans Touwtrekken, het Kenbri Hydro Grijpspel, de Rheinmetall Boxer Game, het Manitowoc Kraanspel voor de beste kraanmachinist van de genie, de Toshiba Fiets Competitie, het Kemper en Van Twist Commandantenspel en de Magnum Speedmars, die vanwege de iets te tropische temperatuur echter moest worden gestaakt.

Ook adjudant Moos Raaijmakers met zijn re-enactmentgroep, die een Amerikaanse geniegroep uit WO-2 uitbeeldt, doet mee, zij het dat die ietwat voortijdig beschikt over een M113. Het ROC Zadkine uit Rotterdam leidt, in het programma 'Veiligheid en Vakmanschap', aanstaande genisten op tot Servicemedewerker Gebouwen. Deze school wil ook mensen met een niveau-2 opleiding de kans bieden om zich via avondopleidingen te verbeteren. Eén jaar studeren

en je bent weer een niveau hoger. Nog een jaar erbij en je hebt MBO-4. En ze kijken ook naar wat je al kunt, de zogenaamde Eerder Verworven Competenties. Als een militair daar een avondopleiding wil volgen, zou Defensie als BBL-werkplek kunnen fungeren.

Bij de altijd enthousiaste *civil infrastructure* collega's van 1 Cimic Bataljon zien we een nieuw gezicht: reserve tweede luitenant Roel van der Vliet (44): "Bij Rijkswaterstaat werk ik als civiel techneut. Heel mijn familie zat in dienst en ikzelf zat zes jaar bij de Natres. Nu wil ik mijn militaire hobby toch wat dichterbij mijn civiele ervaring brengen. Vandaar Cimic. Daar ben ik nu de trekker van het wegebouw kennisplatform. En bij de oefening *Engineer Victory* heb ik een *mindmap* gemaakt voor een nieuwe opzet; een visualisatie van allerlei losse gedachten."

Aan het eind van de middag werd de honger gestild door 10 satellietkeukens, die 2000 goed doorgewarmde maaltijden uitspuugden. Je kon kiezen tussen rijst en pasta en beide smaakten prima. Maar velen konden niet precies vertellen welk gerecht ze hadden; zoveel verschil in uiterlijk en smaak zat er nu ook weer niet in. De dorst kon al langer worden geleest, na eerst in een lange rij muntjes te hebben gepind bij de caissières van het OTCGenie. ►

● REGIMENTSAANGELEGENHEDEN

11 Gncie lumb wint

Het was een fotofinish, de einduitslag van de sportmiddag. Met slechts één punt verschil kon C-11 Gncie LMB (AASLT), majoor Johan Kranenburg, de Baron de Torcybeker in ontvangst nemen. 411 Pagnie zat hen met 171 punten dicht op de hielen en ook 111 Pagnie bleef met 167 punten lang zicht houden op de eindoverwinning.

Voordat 's avonds het geweld van de *Riverband* losbrak, bedankte kolonel Van Griensven de organisatoren van de dag. Het projectteam o.l.v. luitenant-kolonel Rik Dijkhoff, bestond verder uit kapitein Ger Donders, Frank Wilsens, sergeant-sportinstructeur Michael van Rijn, Henk Denissen en Hans Sonnemans. Zonder de handen van de Logistieke Eenheid, het Geniemuseum, het sportteam, Paresto en alle andere niet-genoemde werkers zou het niet gelukt zijn. ●

Team Abeltjes, waaraan elders in de Genist meer aandacht besteed wordt, vroeg in de persoon van aalmoezenier Jeffrey de aandacht van alle genisten. Onder het motto 'Geven is een optie' werd een cheque ter waarde van € 3000,- namens alle deelnemende bedrijven overhandigd door Green Paper. De aal voerde er zelfs een gedeeltelijke striptease bij uit om iedereen aan te sporen lootjes te kopen of te fietsen voor het KWF. Hij had succes en haalde maar liefst nog eens € 1600,- op. Dank aan allen!

And the winner is....

Behalve de eer, de beker en het goede doel, vielen er ook enkele speciale prijzen te winnen op de wapendag: Magnum boots en een Toshiba laptop.

MAGNUM

Voor de winnaar van de speedmars stond er een paar Magnum boots klaar van outdoor-specialist RA-Company. Maar er was geen winnaar; de hitte gooide roet in het eten en toen wachtmeester-1 Patrick Schmidt van 101 NBC Verdedigingscompagnie uitviel, werd de speedmars gestaakt. Daar stond Gabriël Duifs, de *sales representative* Benelux, met zijn mooie boots! Van de nood werd een deugd gemaakt: de Magnums gaan naar de onfortuinlijke Patrick. Alleen is Gabriël Duifs er nog niet in geslaagd om een afspraak met hem te maken, want Patrick is inmiddels weer goed ter been en het lijkt wel alsof hij met zijn NBC-collega's de halve wereld afreist. Ooit zal hij in de winkel de Magnum boots passen, zodat hij daarna kan genieten. Want Magnum biedt alles: van 'gewoon' basic comfort, tot bescherming onder extreme omstandigheden.

TOSHIBA

Een lot voor het goede doel kostte één muntje. Het winnende lot was goed voor een heuse Toshiba laptop. Laat dat lot nu gekocht zijn met het laatste muntje van twee militairen, die al hun andere muntjes al in vloeibare Klasse-1 hadden omgezet. De heren, die nu bij verschillende eenheden werken, hadden namelijk veel herinneringen

opgehaald aan hun gezamenlijke capriolen bij 101 NBC Verdedigingscompagnie. Wat te doen? Een deeltijd-laptop is ook niet alles. Maar Toshiba was zo sportief om voor de twee vrienden een extra laptop te doneren.

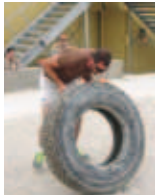
In Schaarsbergen kreeg sergeant Jeroen Brom (11 Gncie lmb) zijn computer uit handen van majoor Johan Kranenburg, terwijl Paul Ranft, account director Defensie van Toshiba Benelux, naar Garderen reisde om daar korporaal Stevie Eggink (tijdelijk werkzaam bij de Defensie Uitleen Organisatie) te verrassen met de extra laptop. Beide Toshiba Tecra's zijn speciaal geïnstalleerd volgens de specificaties van Defensie.

TOSHIBA
Leading Innovation >>>

Verhitte strijd genisten op Regimentsverjaardag in Afghanistan

Op 24 mei was het op Mazar-e Sharif feest voor de mensen van het Regiment Genietroepen. Net als in Nederland vierde men de 264e verjaardag van het regiment. De sportinstructeur van de Air Task Force (Dirk) had voor de mannen (en vrouw) een uitdagend programma, waaruit zou moeten blijken wie de sterkste Nederlandse genist zou zijn in Mazar-e Sharif.

Na de koffie met taart begon een inspannend programma met diverse onderdelen. De deelnemers hebben moeten gooien met balken en stenen. De spaanders vlogen in het rond bij het onderdeel 'balken door midden slaan' met een hakbijl(tje). Overigens niet alleen spaanders.... Er werd wat zweet vergoten tijdens deze ogenschijnlijk eenvoudige opdracht. Niet minder zwaar was een opdracht met een viertonnerband, die ook de nodige zweetdruppels opleverde. Ook een parcours lopen met 6 scherfvesten aan een stang maakte onderdeel uit van de wedstrijd, net als het trekken van een MB. Als klap op de vuurpijl was er ook nog een ronde touwtrekken voor het gehele gezelschap.

Er was veel belangstelling van de zijde van de collega's van de Air Task Force, het Contingentscommando en het National Support

Element voor de deelnemers, die bij hoge temperaturen een zware inspanning leverden.

Nadat alle resultaten waren opgenomen, bleek dat Cisco als sterkste uit de bus was gekomen. Op voorhand was hij ook al voor velen de favoriet en die rol heeft hij dus waargemaakt. Een terechte winnaar die de titel met trots zal dragen.

Nadat de deelnemers een beetje hadden kunnen uitrusten en douchen, stond het laatste onderdeel van de dag op het programma. De afsluiting was een gezamenlijk etentje bij Restaurant 'Oase' op Camp Marmal. Daar hebben ze genoten van friet, hamburgers en schnitzels. Het was een goede afsluiting van een inspannende, maar mooie dag. ●

Overigens mogen uitdagers voor Cisco zich bij hem aanmelden!

MIJN NAAM IS... CADET-VAANDRIG RICK SPIERING (VTO-KMA)

Met vijf collega-cadetten volg ik nu de Vaktechnische Opleiding (VTO) op het OTCGenie. De keuze voor de genie was na mijn studie HBO Civiele Techniek snel gemaakt; wat anders dan de genie? Het is in de burgermaatschappij bijna niet voor te stellen om op relatief jonge leeftijd leiding te geven aan een groep gemotiveerde professionals van circa 30 man, met de bijbehorende grote verantwoordelijkheden. En Defensie biedt nog steeds unieke ervaringen en er zijn talloze mogelijkheden om jezelf (en anderen!) te blijven ontwikkelen.

Hierna word ik commandant ondersteuningspeloton bij 411 Pagnie. Bij mijn detachering heb ik deze eenheid al enigszins leren kennen; door te weinig opleidingscapaciteit bij de VTO zijn wij namelijk allemaal een half jaar gedetacheerd geweest bij diverse genie-eenheden. Achteraf gezien ontzettend waardevol, met name qua beeldvorming en inzicht in de dagelijkse gang van zaken binnen een compagnie.

Als PC-Ost denk ik mooie tijden tegemoet te gaan: het 'korporaalzware' peloton vol met specialisten, de zojuist ingestroomde Leguaan-wiel en natuurlijk de aanstormende Kodiak maken dat er genoeg uitdagingen zijn.

Regimentsadjutant Frans Schiltman

Commando-overdracht Regiment Genietroepen in Cuijk:

MAKE IT HAPPEN!

Op 2 juli ontvangt elke medewerker van het OTCGenie een mail van 'de kol': hij wordt als brigadegeneraal op 12 juli commandant van het Operationeel Ondersteuningscommando Landmacht. Dus moeten al zijn huidige functies binnen de genie worden overdragen. En o ja, zijn opvolger is nog niet bekend. De mail eindigt met: **make it happen!!** Dat was schrikken.

Op 4 juli is zijn opvolger bekend en op 6 juli staat er, na een bescheiden commando-overdracht, een nieuwe C-OTCGenie: kolonel Gerrit van Cooten. De overdracht van het commando over het Regiment Genietroepen wil kolonel Hans van Griensven laten plaatsvinden in een grotere genie-ambiance. Dat wordt 19 juli, te velde, in het bivak van 105 Brcie, voor-

afgaand aan de proefsluiting van de brug voor de Vierdaagse te Cuijk. Kapitein Ger Donders, een van de weinigen die niet op vakantie is, wordt tot *projo* gebombardeerd en gaat het record 'krappe voorbereidingstijd' op zijn naam zetten. Met CS-OTCGenie, C-105 Brcie en C-Logistieke eenheid wordt de ceremonie in hoofdlijnen uitgedacht, gevolgd door een snelle verkenning te velde. 105 Brcie zit daar al en zal maximaal ondersteunen, als de proefsluiting van de brug maar niet verstoord wordt.

Op 18 juli wordt het bivak van 105 Brcie verbouwd tot 'paradelocatie te velde' en de volgende dag staat alles en iedereen gereed. Lkol Rik Dijkhoff heet alle genenodigden, collega's, vrienden en familie welkom bij de commando-overdracht te

velde en benadrukt het karakter van de dag: "Te velde betekent koffie uit een beker, het toilet is een dixie, de maaltijd eten we vanaf een *plabo* en we staan met onze voeten in het slijk." Het vaandel wordt met het regimentsvlot de 'Paula' ingevaren, de oude en nieuwe regimentcommandant met een vouwbrugvlot en met alle tradities en de juiste ceremonie draagt brigadegeneraal Van Griensven het commando over aan kolonel Van Cooten. Het Fanfarekorps der Genie ondersteunt de ceremonie met de nodige muziek. De scheidend regimentscommandant heet iedereen welkom: "Hier staan we dan, op een mooie locatie en speciale setting op een druilerige zomerdag; hoe genieuwaardig kan het zijn!" Zijn eerste woorden zijn gewijd aan alle vrijwilligers die zich inzetten voor het regi-

ment of delen daarvan: "Zij zijn de motor van het regiment." Zoals altijd kijkt Hans van Griensven liever vooruit dan terug. En hoewel hij benadrukt dat er, ondanks de sombere vooruitzichten als gevolg van de bezuinigingen, ook nog vele uitdagingen en kansen voor de genie liggen, kan hij het niet nalaten om even met gepaste trots terug te blikken om 14 maanden RC-schap. Een periode waarin weer veel gebeurd is en het regiment zich bij en tijdens diverse gelegenheden van zijn beste kant heeft laten zien. Afsluitend met de woorden: "Ik wil jullie allemaal danken voor de steun die ik heb gekregen. Het was bovenal een eer om deze functie te mogen bekleden." Geeft hij vervolgens het commando over het Regiment Genietroepen over aan zijn opvolger. Kolonel Van Cooten, die wel 29 uur vooraf had gehoord dat hij de nieuwe *Chief Engineer* ging worden, begon met iedereen gerust te stellen: "Wat Hans in de steigers heeft gezet, gaan we ook afbouwen. Zijn speerpunten zijn ook mijn speerpunten. Ik ga de komende weken mijn rondje langs de eenheden maken en sta natuur-

lijk open voor nieuwe ideeën. Misschien moeten we nog wat bijstellen of afwerken, maar grootschalige veranderingen kunnen we ons nu niet permitteren. Er verandert al genoeg; daar zal ik niet nog een extra draai aan geven." Bij de receptie is een delegatie van alle eenheden aanwezig, evenals de hoogste genist bij Defensie, CDS generaal Tom Middendorp. Uiteraard dragen regimentsadjutant Frans Schiltman en de marketentsters Jettie en Julia de genietradities uit en moet de vertrekkende commandant een eregalerij vormen, wat met enige moeite lukt. Daarna gaat de nieuwe regimentscommandant met zijn gasten aan boord van de 'Paula' en voert hij zijn eerste functionele handeling uit: de proefsluiting van de brug over de Maas tussen Cuijk en Mook, gevolgd door de opening van het Pontonniersbal voor de mannen en vrouwen van 105 Brugcie. Het is een genieuwaardige commando-overdracht in echt genistenweer, die we niet snel zullen vergeten. De organisatoren hebben het gefikst, met dank aan 105 Brcie, de kerels van de Logistieke Eenheid en de Instrgp

Bruggen en Varen van het OTCGenie en het Fanfarekorps der Genie.

Kolonel Van Cooten: veel succes in uw nieuwe functie!

Enne... generaal Van Griensven: ***We made it happen!***

KOLONEL GERRIT VAN COOTEN, NIEUWE COMMANDANT REGIMENT GENIETROEPEN

Ik ben geboren in 1964 in Driebergen en in 1982, na het Atheneum naar de KMA gegaan en voorbestemd voor het wapen der Genie. In 1987 deze opleiding afgerond in Vught op het Genie-opleidingscentrum met als SMO-commandant de toenmalige kapitein Van Griensven. Daarna vijf jaar in Seedorf geplaatst als, achtereenvolgens commandant pantsergeniepeloton en luitenant-logistiek bij 41 Pantsergeniecompagnie en compagniescommandant bij 41 Geniebataljon. Vervolgens in vijftien jaar functies als kapitein bij Landmachtstaf/Infra, Ruimtelijke ordening en Milieu, als majoor DMKL/Hoofd Bewapening en als beleidsmedewerker Manoeuvre bij de Landmachtstaf, als luitenant-kolonel bij 1GNC/G3 in Münster als Chief Close & Rear Operations, als beleidsmedewerker grote materieelprojecten bij de bestuursstaf (DMO beleid) en als Hoofd Ingenieursdiensten bij de Dienst Vastgoed Defensie (DVD). In 2007 kolonel geworden en achtereenvolgens adjunct directeur Projecten DVD en plaatsvervangend commandant bij het Opleidings- en Trainingscommando (OTCO) geweest. Deze laatste functie geeft de ideale basis om nu als C-OTCGN van start te gaan. Ik was namelijk al volop bij de reorganisaties van zowel de genie als het OTCO betrokken en kan dat nu goed gebruiken. Verder zijn de ervaringen van twee uitzendingen en de opleidingen Hogere Militaire Vorming (HMV) en Leergang Topmanagement Defensie (LTD) natuurlijk ook een prima basis om deze functie te vervullen. Ik ben gelukkig getrouwd met Rolien en hebben samen twee studerende kinderen; Vivette van 22 en Cas van 19 jaar. Wij wonen in Culemborg en houden ons mentaal en fysiek fit door te fietsen, te fitnessen en te lezen. Mijn hart ligt bij rugby maar inmiddels ben ik oud en wijs genoeg om dat alleen voor de TV te volgen.

VIDEO-OBSERVATIE

Video-observatie is niet meer weg te denken uit onze samenleving. Er is steeds meer behoefte aan video-observatie oplossingen zowel in tijdelijke als permanente situaties. Video-observatie als ondersteuning voor de handhaving van openbare orde en veiligheid.

Heijmans heeft een aantal oplossingen, die uitermate geschikt zijn voor de inzet bij evenementen, openbare orde vraagstukken, en wegwerkzaamheden. Deze oplossingen zijn voornamelijk gebaseerd op draadloze video overdracht en zijn geschikt voor inbouw in voertuigen en motoren. Voor de Inframarkt heeft Heijmans een camera ontwikkeld die onder alle omstandigheden maximale prestaties kan leveren. De camera is een samenstelling van een professionele videocamera ondergebracht in een zeer hoogwaardige buitenbehuizing. Deze Infracamera is uitermate geschikt om toe te passen zowel als observatie camera (bv. bij spits of plusstroken) en als incident management camera. Deze oplossing leent zich ook uitstekend voor de observatie van bedrijventerreinen en binnensteden.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met:
Anthony Elbers 06-54982293

Heijmans Communicatie & Beveiliging, Postbus 498, 5600 AL Eindhoven
Kijk op www.heijmans.nl of bel 040 295 7100

High End Security:

Voor de High End Security markt heeft Heijmans diverse Security oplossingen zoals een volledig stand Alone Thermische camera geschikt voor onder andere Defensie doeleinden.

Deze totaaloplossing bestaat uit een bestuurbare thermische camera op een kantelbare mast van minimaal 6 meter en heeft een interne stroomvoorziening goed voor tenminste 25 dagen. De mast is ook voorzien van de laatste technische ontwikkelingen op het gebied van draadloze video overdracht. UMTS (Universal Mobile Telecommunications System) COFDM (Coded Orthogonal Frequency Division Multiplexing) en Satellietverbindingen of een combinatie hiervan behoren tot de mogelijkheden. De video streams zijn encrypted zodat meekijken onmogelijk wordt gemaakt.

Door deze verschillende technieken te combineren ontstaat een hightech Security oplossing die uitermate geschikt is voor de beveiliging van uitgestrekte gebieden en/of grote periferieën van risico-objecten.

heijmans

...make it happen! You can do it!...

Collega's van het Regiment Genietroepen,

Het kan snel gaan. Op 2 juli werd bekend dat ik een andere functie kreeg en twee weken later zat ik, inmiddels bevorderd tot brigadegeneraal en twee commando-overdrachten verder, als commandant van het Operationeel Ondersteuningscommando Land op een mooi bureau in Apeldoorn! Zoals jullie inmiddels weten heb ik het RC-schap daarna nog apart overgedragen bij de proefsluitting in Cuijk. Ik wilde dat niet geruisloos voorbij laten gaan. Het regiment is namelijk van alle genisten en het is dan ook niet meer dan normaal dat er zoveel mogelijk regimentsleden, of vertegenwoordigingen daarvan, bij deze ceremonie aanwezig konden zijn. Het is overigens een prachtige en memorabele (natte!) ceremonie geworden; de genie waardig.

Ik heb 14 maanden commandant mogen zijn, niet alleen van het oudste regiment, maar ook van het mooiste regiment: met een prachtige traditie, een geweldige saamhorigheid en een grote betrokkenheid. Een betrokkenheid die zich o.a. uit in de vele vrijwilligers die zich inzetten voor het regiment of delen daarvan. Dat mag ook wel eens gezegd worden en ik denk dat velen niet eens beseffen hoeveel mensen daarbij betrokken zijn. Ik denk dan aan de officiers- en onderofficierenverenigingen, met hun mooie glossy's Promotor en Genie, de Stichting Veteranen Regiment Genietroepen met ons regimentsblad Genist, de Stichting Vrienden van het Regiment Genietroepen, die zorgt voor een gezonde financiële huishouding en het Fanfarekorps der Genie, dat een visitekaartje is voor ons allen. Ik denk ook aan de Vereniging Oud-Pontoniers en Torpedisten, de Stichting Geschiedschrijving Genie en het Reünistenorkest Genie, die hun bijdrage le-

veren en natuurlijk, *last but not least*, onze Stichting Historische Genieverzameling, gehuisvest in het Huis van het Regiment. Hun inzet is van onschatbare waarde voor onze beleving en ons familiegevoel.

Ik moet bekennen, dat ik mijn functie met pijn in het hart heb overdragen aan kolonel Gerrit van Cooten. Gelukkig ben ik er van overtuigd dat hij een waar geniehart en een warm regimentsgevoel heeft. Ik weet dan ook zeker dat het RC-schap bij hem in goede handen is en wens hem natuurlijk alle succes van de wereld, maximaal gesteund door jullie allen.

Het afgelopen jaar heb ik vele speeches, toespraken en voorwoordjes uitgesproken of geschreven. Ik heb daarin altijd vooruit willen kijken; vooruit kijken, over de huidige bezuinigingen en reorganisaties heen. Ondanks de wat sombere tijden, liggen er immers nog meer dan genoeg mogelijkheden en kansen voor ons regiment om op te pakken. Vele hebben te maken met een grotere verbondenheid met onze Nederlandse maatschappij. Hoe meer we ons kunnen verankeren in onze maatschappij, des te beter we bestand zijn tegen toekomstige ontwikkelingen. Ik ben ervan overtuigd dat onze genistenmentaliteit er voor zorgt dat we er weer sterker uitkomen. Jullie banen immers de weg, niet alleen bij de missies, maar ook in eigen land.

Ons regiment leeft. Dat komt misschien nog wel het beste tot uitdrukking in ons Mineurslied, zo langzamerhand ons militair volkslied. Overall en altijd klinken de klanken van ons lijflied: op recepties en bij ceremonies, bij feestjes en op begrafenissen, op vliegvelden, tussen de bergen en over de vlaktes van Afghanistan, of welke uithoek van de wereld dan ook. Een anekdote. Onlangs was C-LAS op bezoek in Zweden, in het gezelschap van

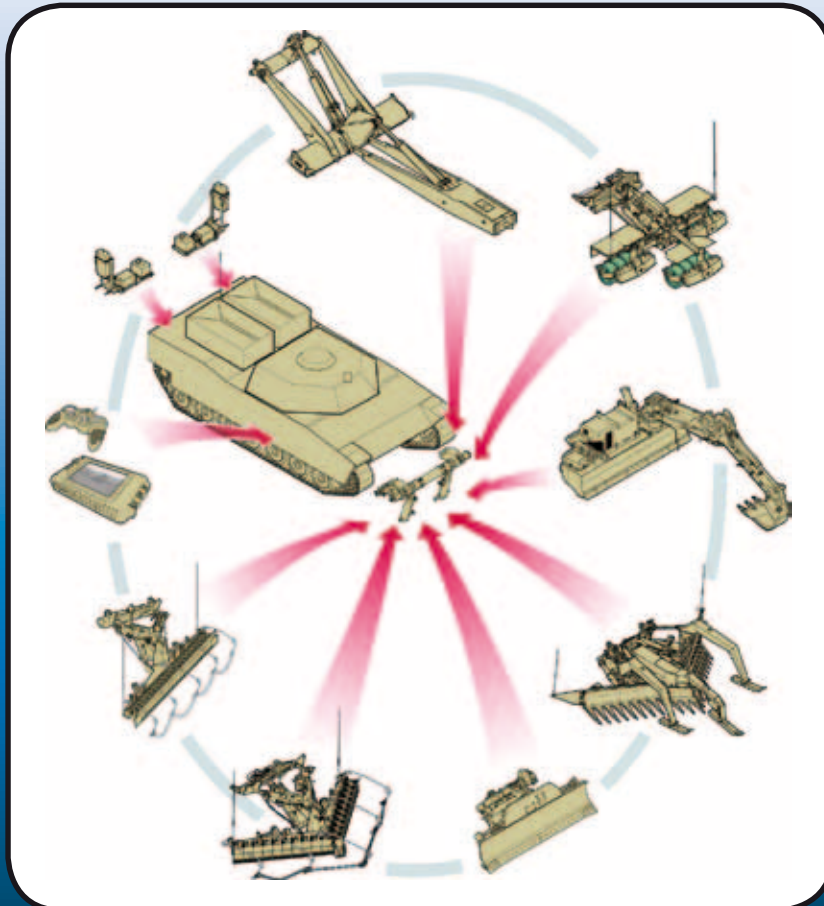
een kolonel van de MA, een kolonel van de artillerie en een brigadegeneraal van ons regiment. Op de uitdaging van de Zweedse counterpart een Nederlands lied ten gehore te brengen, stelde C-LAS voor het Mineurslied te zingen. De reden is duidelijk: het enige lied wat ze alle vier kenden! Ik zei al, ons regiment leeft. Getuige ook het feit dat er de afgelopen maanden vier regimentsleden generaal zijn geworden en eentje zelfs CDS. Maar we leveren ook de landmachtadjutant en binnenkort de legerkorpsadjutant! Kwaliteit bewijst zichzelf, zoals genisten zich op alle niveaus over de hele wereld bewijzen!

OK, genoeg sentiment. Ik neem afscheid als RC en kijk terug op een mooi regimentsjaar, met goedbezochte regimentsdinners, een zeer geslaagde genie-instructiedag, een prachtige Wapendag met een waardige herdenking, zeer sportieve middag en een geweldige feestavond. Een jaar ook met weer mooie en informatieve uitgaven van onze geniebladen en een zeer geslaagd relatieconcert van het FKG. Kortom: een jaar om niet te vergeten en met plezier op terug te kijken. Ofwel, gewoon een jaar uit het 264-jarig bestaan van het Regiment Genietroepen, waarin wij allen slechts passanten zijn. Ik zal het gaan missen; ik zal jullie gaan missen. Ik wil jullie allemaal danken voor de steun die ik heb mogen krijgen. Het was bovenal een eer om deze functie te mogen bekleden.

Ik hoop velen van jullie nog vaak te mogen ontmoeten en sluit af met een paar hartenkreten:

Vorwärts und nicht vergessen, handhaaf het momentum en uiteraard ...make it happen! You can do it! ●

Pearson Engineering is a privately owned UK company that develops combat engineer systems and equipment to meet the needs of armed forces worldwide. Our particular expertise is the development and supply of specialised countermine and combat engineer equipment for armoured fighting vehicles.

Common Interface Systems

allow a wide range of different
Pearson Engineering Front End Equipment
to be fitted to and operated by the same host vehicle,
either wheeled or tracked, thus providing high levels of
tactical flexibility without reducing capability.

REGIMENTSAGENDA

2012

25 oktober
Regimentsdiner onderofficieren

26 oktober
Genie Informatiedag

26 oktober
Regimentsdiner officieren

15 november
Beëdiging te Vught
dzv 41 Pagnbat

2013

18 april
Symposium (onder voorbehoud)

25 april
Beëdiging 1

23 mei
Wapendag en 265-jarig
bestaan Regiment Genietroepen

14 juni
Beëdiging 2

29 juni
Detachement Regiment
Genietroepen NLVD te Den Haag

12 september
Beëdiging 3

01 november
Beëdiging 4

07 november
Regimentsdiner onderofficieren

08 november
Genie Informatiedag (onder
voorbehoud)

08 november
Regimentsdiner officieren

Deze data en evenementen zijn gebaseerd op informatie die beschikbaar was op het moment van verschijnen van Genist. I.v.m. mogelijk onvoorziene omstandigheden wordt enig voorbehoud gemaakt. Kijk op de Regimentswebsite voor een actuele update (Redactie).

Genie Informatiedag voor Officieren en Onderofficieren

Vrijdag 26 oktober, Lunettenkazerne Vught, gebouw 8

Thema 'Ontwikkelingen binnen de genie'

LEZINGEN OVER O.A.

- Vernieuwingen O&T + *Serious Gaming*
- Nationale inzet AST
- Advanced constructie
- Begeleiding bouwprojecten
- Oprichting responspeloton ICMS/CBRN

PROGRAMMA MET O.A.

- 8.30 Ontvangst in infotent + bezoek infomarkt
- Opening & sluiting door C-OTC Genie
- Inleiding Kodiak & bezichtiging Kodiak
- Static show op buitenplein met o.a. HMEE, SAAB Baracuda, Kenbri
- 16.00 Borrel aangeboden door de VOG

PROTECTION **ON THE MOVE**

Thermal infrared and radar signatures make combat vehicles exposed to sensors and target acquisition systems and thus vulnerable to detection and attack. The risk of detection increases dramatically with movement. Vehicles therefore require advanced signature management equipment in order to achieve sufficient protection against detection and identification.

Saab Mobile Camouflage System MCS is a high-tech and flexible solution providing multispectral protection for vehicles during movement and in combat.

Any configuration of MCS can be complemented with heat reduction CoolCam. The CoolCam system is designed to reduce heat penetration through the hull into vehicles when operating in extremely hot climates, such as desert and tropical regions.

Saab Mobile Camouflage System is combat proven and in operation in many countries and used by armed forces around the world.

www.saabgroup.com

PRODUCT	MCS/COOLCAM
FUNCTION	MOBILE CAMOUFLAGE
ARENA	LAND

ANTICIPATE TOMORROW ●●●●

SAAB

75

YEARS OF
DEFENCE AND
SECURITY

Vorbereidingstijd slechts 29 uur

Commando-overdracht OTCGenie Met elkaar en voor elkaar

Op donderdag 5 juli heeft kolonel Hans van Griensven op de Lunettenkazerne te Vught het commando over het OTCGenie overgedragen aan kolonel Gerrit van Cooten, voormalig plaatsvervangend commandant OTCo. Een reeds gepland 'zomer-appèl' werd omgetoverd tot afscheidshappening. En toen de dag ervoor ook de naam van de opvolger bekend werd, veranderde dit afscheid op genieachtige wijze in een heuse, hetzij sobere, commando-overdracht. De scheidende kolonel gaf aan het ontzettend naar zijn zin te hebben gehad bij het OTCGenie: "Het is fantastisch werken tussen alle genisten, niet-genisten en burgers die zich hier inzetten voor hun vakgebied". Ook als toekomstig generaal sloot hij zijn speech af met zijn motto 'Let's make it happen!'

Een trotse kolonel Van Cooten, die 29 uur daarvoor te horen had gekregen ook van functie te wisselen, zei - na de officiële woorden "Met het overnemen van deze OTCGenievlag aanvaard ik het commando over het Opleidings- en Trainingscentrum Genie" - zeer vereerd te zijn met dit commando. Zijn toespraak staat hieronder.

Voor u staat een nieuwe kolonel, trots als een pauw en nog niet helemaal bekomen van de verrassing en emotie. 29 Uur geleden kreeg ik dit commando toegewezen en sindsdien zitten we in een sneltrein. Dit bewijst maar weer eens dat Defensie een mooie en dynamische organisatie is waar het motto 'We make it happen!' dagelijks wordt bewezen.

Ik ben trots en vereerd dat ik deze functie mag gaan doen en dat de commandant Landstrijdkrachten en de genie mij deze belangrijke functie toevertrouwen en mij de juiste man op de juiste plaats vinden. Wel besef ik dat er ook andere kandidaten zijn die nu teleurgesteld zijn. Het speelt mee dat ik op korte termijn beschikbaar gemaakt kon worden. Mooi dat door dit geluk een door mij lang gekoesterde wens in vervulling gaat.

Ook is het mooi dat C-LAS zoveel prioriteit aan directe vulling van deze functie geeft. Hij onderkent daarmee alle belangrijke ontwikkelingen die hier spelen en geeft daar zijn volle steun aan. Daar kunnen we als geheel, zowel OTC als genie, trots op zijn.

Ik gaf al aan dat dit voor mij een lang gekoesterde droomfunctie is. Echter... Mijn laatste plaatsing op het toenmalige GOC was in 1987, als cursist in de SMO o.l.v. kapitein Van Griensven. En mijn laatste plaatsing als parate genist was in 1992. Geluk-

ig ben ik wel heel goed als genist gevormd, zowel op de KMA als aansluitend van 1987 tot 1992 bij 41 Pagncie en 41 Gnbat in Seedorf. Ik durf de stelling aan dat ik, dankzij die vorming, genist in hart en nieren ben. Ik heb ook al die jaren nauw contact met de genie gehouden en vanuit allerlei functies ook direct of indirect in het befaamde genienetwerk gezeten. Een netwerk waarop andere wapens en dienstvakken jaloers zijn.

En hier sta ik dan om in de voetsporen van vele illustere voorgangers te treden. Kolonel Van Griensven, Hans, dank dat je mij deze ruimte en vertrouwen geeft. Laat ik iedereen geruststellen, dat wat Hans in de steigers heeft staan, gaan we ook afbouwen. Zijn speerpunten zijn ook mijn speerpunten. Nadat ik komende maanden mijn rondje heb gemaakt zullen we misschien wat bijstellen of afwerken om het maar bij bouwtermen te houden. Er verandert al genoeg, daar hoeft ik niet een extra draai aan te geven.

Naast het motto 'We make it happen!' koester ik de gedachte 'Met elkaar en voor elkaar'. In de moeilijke tijden die voor ons liggen zullen we dat waar moeten maken. Hier sluit ik mee af. Lange toespraken, daar ben ik niet van, en nu heb ik gezien de reactietijd ook nog een prima smoes. Nogmaals, Hans: dank voor je werk en vertrouwen. Mannen en vrouwen

van het OTCGenie: ik reken op jullie en jullie mogen op mij rekenen.

Agrarische Bedrijfsverzorging

Uitzenden/Detacheren

Payroll

Werving & Selectie

Re-integratie

Personeelsadvies

Mensen met karakter

AB Vakwerk is koploper op het gebied van **flexibele arbeid en re-integratie oplossingen**. Met kennis en ervaring in **techniek, transport & logistiek, bouw, agri & food, groenvoorziening, grond-, weg- en waterbouw en productie**. Sectoren waar passie voor vakwerk en karakter nodig zijn.

Bedrijven waar onze medewerkers werken:

GWW-bedrijven
Transportbedrijven
Bouwbedrijven
Techniek
Agri & Food
Hoveniersbedrijven
Productiebedrijven

AB Vakwerk staat voor:

Uitzenden
Detacheren
Payroll
HRM/Personeelsadvies
Werving & Selectie van HBO en WO personeel

Meer weten? neem contact met ons op:
Relatiebeheerder defensie, Walter Damen

Sneek
T 0515-532645
E personeelsadvies@abvakwerk.nl

Purmerend
T 0299-646261
E personeelsadvies@abvakwerk.nl

www.abvakwerk.nl/defensie

De organisatie staat; steigers kunnen weg

ORDO AB CHAO (ORDE UIT CHAOS)

Regelmatig rijst de vraag of we met alle veranderingen en reorganisaties nog wel weten waar we staan en waar wij als genie naar toe gaan. Steeds meer komt de vraag op naar een duidelijke stip op de horizon. Binnen - of moet ik zeggen: buiten - deze bezuinigingen draait de wereld gewoon door. Zo ondersteunen we als genie de Kunduz-missie, zijn we druk bezig vorm en inhoud te geven aan het herziene O&T-proces, worden belangrijke uitrustingsstukken vervangen, worden de genietaken opnieuw geformuleerd en leveren we een bijdrage aan de nationale veiligheid, door inzet van Advanced Search Teams en intensieve samenwerking met waterschappen, regionale politie, KLPD, RIVM, NFI en brandweer. Tegelijkertijd worden nieuwe concepten van optreden geïntroduceerd, doctrinepublicaties herschreven en staan we aan de vooravond van de verkiezingen. Het nieuwe kabinet zal ook zeker zijn invloed hebben op de komende defensiebegroting. U ziet, de wereld staat niet stil. De ene ontwikkeling volgt de andere op. En in deze sterk veranderende wereld bevindt zich de genie: een onmisbare schakel binnen Defensie en het CLAS in het bijzonder.

ATLANTA

Het is alweer ruim 1,5 jaar geleden (vrijdag 8 april 2011) dat de minister van Defensie in zijn beleidsbrief de bezuinigingsmaatregelen voor Defensie bekend maakte. Op een begroting van 8 miljard moest 1 miljard euro bezuinigd worden en er verdwijnen bijna 12.000 arbeidsplaatsen. De gevolgen voor het CLAS werden in kaart gebracht en uitgewerkt in een masterplan ATLANTA. Dit plan bevatte in ruim vijftig projecten alle deelmaatregelen die van toepassing zijn op het CLAS. Voor ons als genie betekende dit het verdwijnen van 104 Constructie, van de staven van 113 en 413 Pagnacie en een reorganisatie van het OTCGenie. Onder leiding van C-OTCGenie werd er voortvarend gewerkt aan de reorganisatie van de parate genie waarbij we binnen de opgedragen kaders er het maximale hebben uitgethaald. Gelukkig was er ook nog ruimte voor intensivering en werd er gelijktijdig vorm gegeven aan de EARS-pelotons van de pagnbats en geniecompagnie luchtmobiel. De oprichting van de CBRN-eenheden, het CBRN-trainingscentrum en het responspeloton op het OTCGenie werden in eerdere legerplannen al vastgelegd en werden nagenoeg niet geconfronteerd met de uitwerkingen van het masterplan ATLANTA.

CHAOS!?

Het gaat te ver om alle projecten van het masterplan ATLANTA te benoemen. Allemaal hebben ze invloed op de wijze waarop de genieorganisatie is en wordt ingericht en haar taken uitvoert. Hoewel de indruk al vrij snel ontstaat dat met een dergelijk groot aantal projecten de chaos zich begint af te tekenen, durf ik te stellen dat we binnen CLAS goed in staat zijn geweest de projecten op elkaar af te stemmen. Aan het kenniscentrum de uitdaging om al deze projecten die invloed hebben op de genieorganisatie en haar optreden te volgen. Dat dit niet makkelijk is geweest is evident. De belangrijkste projecten wil ik u niet onthouden, omdat u hiermee indruk krijgt van de complexiteit waarin we ons bevonden en nog steeds bevinden. Immers op het moment van schrijven zijn de projecten nog niet afgerond.

PERSONEEL EN ORGANISATIE

De landmacht moest niet alleen haar organisatie aanpassen, maar tegelijkertijd ook een groot aantal functies inleveren. Binnen dit project werd dan ook gewerkt aan een voorstel voor

de gewenste inrichting van de landmachtorganisatie. Pas nadat over die inrichtingsvorm besluiten waren genomen, konden de precieze gevolgen voor het personeel, commandanten en alle andere landmachtmedewerkers verder worden uitgewerkt. Op het moment van schrijven zijn de gevolgen voor het personeel op het OTCGenie nog niet voor iedereen duidelijk.

PERSONEELSPIRAMIDE (NUMERUS FIXUS)

Doel van dit project was te komen tot een betere en evenwichtigere personeelsopbouw. Dit is gedaan door het maximum aantal personeelsleden per rang en schaal vast te stellen, waarbij de numerus fixus stuurt op gewenste personeelsopbouw. Voor het militaire bestand is dit een smalle bovenbouw en brede onderbouw. Voor burgers een goede mix van ouder, ervaren en jong personeel. Het aantal in rangen en schalen per defensieonderdeel vormde samen met de reorganisatieopdrachten de basis voor de reorganisatieplannen. Bij de parate genie-eenheden zien we vooral een afname van het aantal adjudanten. Binnen het OTCGenie betreft het een reductie van een kwart op het bestand aan burgerpersoneel. Binnen het bestand aan militairen verdwijnen binnen het OTCGenie vooral functies in de rang van onderofficier. En hoewel geniebreed het aantal functies vermindert, is er gelukkig geen sprake van grote overtolligheid van genisten. Binnen ons wapen constateren we enkel in de rang van adjudant een beperkte overtolligheid.

REDUCTIE HOOFDKWARTIER OPERATIONEEL ONDERSTEUNINGSCOMMANDO LAND (OOCL)

Geheel in lijn met de landelijke reorganisatie doet ook de herinrichting van het Hoofdkwartier OOCL pijn. Zo vindt binnen het OOCL een personeelsreductie plaats van meer dan 30%! Voor ons genisten betekent dit dat de zogenaamde stafadviescapaciteit t.b.v. het CLAS verdwijnt. Door deze adviescapaciteit op te nemen in de reorganisatie van het OTCGenie (intensivering) hebben wij deze adviesrol gelukkig weten te behouden.

MATERIEELLOGISTIEK

Aan het werkveld 'Materieellogistiek Land' is een grote bezuinigingstaakstelling opgelegd. Reorganisatie van de materieellogistische eenheden binnen de landmacht is hierbij onvermijdelijk. Veel personeel zal verdwijnen waardoor met minder personeel

de zelfde werklust moet worden verzet. Hierdoor kunnen omlooptijden (materieel in onderhoud) langer worden en zullen naar verwachting, vaker dan voorheen, prioriteitsvolgorden moeten worden aangebracht in de werklust van de herstelpelotons. Gelukkig blijven voor onze genie-eenheden de onderhoud-, diagnose- en bergingsgroepen (ODB) bestaan.

INFRASTRUCTUUR

Ook de structurele verlaging van de huisvestingskosten vormt een deel van de bezuinigingen. Dit wordt bereikt door het afstoten dan wel slopen van overtollig vastgoed en herbelegging van complexen waardoor de capaciteiten van resterende complexen maximaal worden benut. Voor de genie (11 Pagnbat) betreft dit het verhuizen van 112 Pagnacie naar Wezep.

POOLEN OPERATIONELE WIELVOERTUIGEN

In de beleidsbrief gaf de minister aan dat het niet noodzakelijk is dat elke eenheid voor het uitvoeren van het opleidings- en trainingsproces permanent over het maximale aantal operationele wielvoertuigen beschikt. Ook hoeven niet alle voertuigen volledig aan de militaire specificaties te voldoen. Het opleidings- en trainingsproces kan daarmee tegen lagere kosten worden uitgevoerd door minder operationele wielvoertuigen bij eenheden in te delen en kritisch de noodzaak van militaire specificaties te bezien.

Door zogenaamde poolvorming waarbij de eenheden zelf over circa 50% van de voertuigen kunnen beschikken, kan de krijgsmacht met bijna een kwart minder operationele wielvoertuigen toe, zo heeft men berekend. Vanuit een pool kunnen eenheden zo nodig tijdelijk worden voorzien van extra voertuigen. Dat geldt zeker als een eenheid zich gereed maakt voor inzet. Het poolconcept wordt niet toegepast op gevechtsvoertuigen. Deze blijven organiek bij alle eenheden ingedeeld. Voor ons genisten wordt het een grotere uitdaging. Immers de wielvoertuigen die de eenheden nu nog hebben zijn naast een transportmiddel vaak ook hun gereedschap. Denk hierbij aan de laadkraan, laadklep en kipmodule. Momenteel draait 13 Mechbrig in Oirschot een *pilot*, waarvan de uitkomsten uiteindelijk bepalen in hoeverre het poolconcept zal worden toegepast.

Poolen operationele voertuigen

AANPASSEN REGIMENTEN EN BEWAKEN TRADITIE

Bij de beleidsmaatregelen die Defensie moest nemen om tot een bezuiniging van één miljard te komen, zijn keuzes gemaakt om eenheden op te heffen of samen te voegen. Zo zijn twee tankbataljons (11 en 42 Tkbat) opgeheven en zijn bij de genie 104 Constructiecompagnie opgeheven en de veldpelotons van 113 en 413 Pantsergeniecompagnie ondergebracht bij bestaande compagnieën. De tradities van deze eenheden zijn overgedragen aan het Regiment Genietroepen en ondergebracht bij de Historische Verzameling Genie. De personele zorg voor gewonden en nabestaanden is binnen de respectievelijke bataljons (101 Geniebataljon, 11 en 41 Pantsergeniebataljon) belegd.

INTENSIVERING COUNTER-IED CAPACITEIT

Ondanks alle bezuinigingen heeft de CDS besloten om juist te investeren in de structurele inbedding van C-IED in de krijgsmacht. De landmacht heeft derhalve 'Intensivering C-IED' in het masterplan ATLANTA als project opgenomen. Doel van het project is om Counter-IED-capaciteit structureel en efficiënt in te bedden, zodat de krijgsmacht ook in de toekomst in een omgeving met IED-dreiging effectief kan optreden. De benodigde investeringen in materieel en kennis zijn gedaan om zo een >

structurele C-IED-capaciteit effectief en kwalitatief in te bedden in de krijgsmacht. Voor de genie betekent dit een uitbreiding van de instructiecapaciteit van het instructiepeloton *Military Search* op het OTCGenie en het inbedden van Advanced Search capaciteit binnen de pantsergeniebataljons en de geniecompagnie luchtmobiel. Daarnaast zullen ook tien *Bushmasters* met *interrogation-arm* bij de genie worden ingedeeld.

Intensivering C-IED

OPLEIDINGSVELD

Na een uitgebreide analyse van de beleidsterreinen 'opleidingsveld' en 'operationele kennis' op bezuinigingsmogelijkheden heeft de minister bepaald dat vanwege hun sterke verbondenheid 'Opleiding, Training en Kennisproductie' (OTK) in samenhang moeten worden gereorganiseerd. De Koninklijke Landmacht moet in dit werkveld bijna honderd miljoen euro bezuinigen. Ingrijpende aanpassingen zijn daarbij onvermijdelijk. Rekening houdend met de invloeden van andere projecten, was dit één van de meest complexe reorganisaties.

REORGANISATIE OTCO

En hoewel de organisatie nog niet staat, zijn de contouren van de nieuwe organisatie duidelijk zichtbaar. Het belangrijkste verschil met het oude OTCo is dat het OTCo in de nieuwe situatie aan de voorkant van het opleidingstraject meer laat verzorgen door de Regionale Opleidingscentra, en aan de achterkant van het traject meer onder verantwoordelijkheid van de ontvangende operationele eenheid laat uitvoeren in de vorm van training in de eigen werkomgeving. Het OTCo zelf beperkt zich dan tot noodzakelijke opleidingen en trainingsondersteuning, begeleiding en controle (certificering).

HERZIENING GENIECAPACITEIT

Dit project 'Herziening Genie' ging over de nadere uitwerking van de maatregelen die de operationele genie-eenheden treffen, met als einddoel een goede en toekomstbestendige genieorganisatie. Op hoofdlijnen betrof dit:

- > een reductie van de genieconstructiecapaciteit door het opheffen van 104 Constructie en herschikking van de constructiecapaciteit binnen 101 Gnbat;
- > het opheffen van de compagniesstaven en logistieke pelotons van 113 en 413 Pagnie en onderbrenging van de pantsergenie- en ondersteuningspelotons binnen 11 en 41 Pagnbat;
- > en het structurele inbedden van Advanced Search (AS).

Met de reorganisatie van de parate genie is geprobeerd de negatieve consequenties van de opgelegde bezuinigingen te pareren en tegelijkertijd een aantal noodzakelijke reparaties door te voeren om daarmee tegemoet te komen aan eerder onderkende verbeterpunten.

MANOEUVRE

Dit project resulteert in infanteriecapaciteit, die in de toekomstige operaties binnen het hele geweldsspectrum flexibel kan worden ingezet. De verbeteringen zijn het resultaat van de ervaringen met de CV90 in de gemechaniseerde brigades en de pilot met een D-compagnie bij de luchtmobiele brigade. De resultaten van dit project zijn direct van invloed op de genie en haar optreden. De pantserinfanteriebataljons en de infanteriebataljons van de luchtmobiele brigade krijgen er een D-compagnie bij. Tegelijkertijd heeft ook de reorganisatie van de pantserinfanteriepelotons, als gevolg van de invoering van de CV90, onmiskenbaar zijn invloed op het genieoptreden. Ofschoon met het opheffen van de tankbataljons van de gemechaniseerde brigades het aantal te ondersteunen manoeuvre-elementen is verminderd, constateren we tegelijkertijd dat met invoering van de CV90, het personeel gescheiden van het voertuig (als wapensysteem) kan worden ingezet. Het aantal manoeuvre-elementen binnen de gemechaniseerde brigades neemt dus toe, terwijl geniecapaciteit is verminderd. Binnen de luchtmobiele brigade zien we de invoering van het Verbreed Operationeel Concept waar het gemotoriseerd optreden deel van uitmaakt. Voor de geniecompagnie betekent dit een taakverbreding. De wijze waarop de manoeuvre-eenheden moet worden ondersteund (ook tijdens opleiden en trainen), is hiermee voor de genie een grotere uitdaging geworden.

ORDE?

Begin 2013 zullen de laatste reorganisatieprojecten zijn afgerond. Daar waar mogelijk zijn de projecten op elkaar afgestemd. En ik kan u verzekeren dat dit een grote uitdaging is geweest. Deze uitdaging werd nog eens vergroot doordat bij de reorganisatie de 'winkel' gewoon open bleef en zal blijven. De missie in Kunduz werd ondersteund, de takenlijst van de genie werd geactualiseerd, opleidingen en trainingen worden herschreven, verscheidene materieelprojecten worden begeleid en geïnitieerd, bijdragen aan de internationale samenwerking met Duitsland en België werden geleverd, de munitievoorraden werden tegen het licht gehouden; innovatievoorstellen op het gebied van operationele infrastructuur en energiesystemen zijn gedaan, ontwikkeling op het gebied van geniebijdrage aan nationale operaties en nationale veiligheid (search, CBRN, waterbestrijding) werden vorm en inhoud gegeven en - zeker niet onbelangrijk - wordt er nog steeds hard gewerkt aan de operationalisering van de CBRN-responspelotons, -ontsmettingspelotons en de oprichting van een CBRN-trainingscentrum in het kader van de intensivering civiel-militaire samenwerking (ICMS). De stip aan de horizon zal gedurende de reorganisatie niet altijd even duidelijk zichtbaar zijn geweest door het stof dat de verscheidene projecten heeft doen opwaaien. Nu bijna alle reorganisatieplannen zijn afgerond en het stof langzaam neerdwarrelt, zien we de contouren van onze defensieorganisatie weer. Het is nu aan ons om al de rimpelingen en plooiën, die de reorganisatie in het werkveld van de genie heeft veroorzaakt, glad te strijken. De organisatie staat en de steigers kunnen worden weggehaald. Details zullen verder moeten worden ingevuld. Onder andere zullen we op het gebied van OTK tot 2015 blijven optimaliseren. Veranderingen blijven aan de orde van de dag. Aan ons allen de taak om alles weer tot de juiste proporties en verhoudingen te brengen en daarmee orde te brengen in de taakuitvoering en organisatie van de genie. Ook uw inbreng is daar bij nodig! Immers ook in deze nieuwe organisatie zal de genie haar taken moeten uitvoeren, want we zijn en blijven een onmisbare schakel binnen Defensie. ●

Laatste BGO bij het Instructiepeloton Sappeurs

Soldatenopleiding genie in modules opgesplitst

Van 2 t/m 26 juli is de laatste Basis Genie Opleiding 'oude stijl' gegeven door het Instructiepeloton Sappeurs. Vanaf augustus 2012 wordt de BGO 'modulair' gegeven. De oude BGO is als het ware in drie stukken (modules) geknipt. De module Soldaat Genie Basis blijft op de Lunetten-

kazerne te Vught bestaan en neemt twee weken in beslag. Ze is bedoeld voor de 'spijkerbroeken', en wordt voorlopig nog gegeven door het Instructiepeloton Sappeurs van de MSS (Mineurs- en Sappeurschool), maar wordt begin 2013 overgenomen door de Instructiegroep BPV-BGO

van de PPS (Pioniers- en Pontonniers-school). Na deze basismodule volgt voor de soldaat genie in wording de module Demolitie Basis van 1 week, de module Explosievenbestrijding Basis van 1 week en de module Intermediate Search. Deze laatste drie modules worden gegeven door het Instructiepeloton Mijnen & Springmiddelen te Reek. De leerlingen die op een ROC het traject Veiligheid en Vakmanschap (VeVa) voor de Genie hebben gevolgd, kunnen de module Soldaat Genie Basis overslaan.

Om het nog iets ingewikkelder te maken, is er in de basisopleidingen genie onderscheid gemaakt tussen de soldaat constructiegenie en pantsergenie (incl. lmb). De constructiegenist gaat na de module Soldaat Genie Basis aansluitend naar een IT, ET of BK cursus op de PPS. De pantsergenist gaat DES doen. Deze afkorting staat voor de drie modules die een pantsergenist in ieder geval nodig heeft voor een parate functie: **D**emolitie, **E**xplosievenbestrijding en **S**earch. Deze laatste module is *Intermediate Search* die 2 weken duurt omdat *Ground Sign Awareness* er deel van uitmaakt.

Op 26 juli 2012 heeft RA Frans Schiltman de laatste BGO-getuigschriften oude stijl uitgereikt

SCHEMATISCHE WEERGAVE OUDE EN NIEUWE OPLEIDINGEN

Oud pagn	BGO 4wkn	GVO 4 wkn	Basis A/Pakket A 4 wkn / 12 wkn		
Nieuw pagn Spijkerbroek	Sld Gn Basis 2 wkn	Demolitie Basis 1 wk	Expl Bestr Basis 1 wk	Intermediate Search 2 wkn	Basis A/Pakket A 4 wkn / 12 wkn
Nieuw pagn VeVa	Demolitie Basis 1 wk	Expl Bestr Basis 1 wk	Intermediate Search 2 wkn	Pakket A 12 wkn	
Oud constr	BGO 4 wkn	Basis A/Pakket A 4 wkn / 12 wkn	Pakket B 12 wkn		
Nieuw constr Spijkerbroek	Sld Gn Basis 2 wkn	Basis A/Pakket A 4 wkn / 12 wkn	Pakket B 12 wkn		
Nieuw constr VeVa	Pakket A 12 wkn	Pakket B 12 wkn			

TOSHIBA

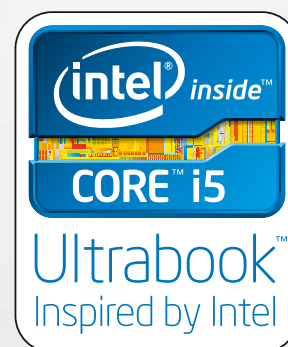
Leading Innovation >>>

TOSHIBA RAADT
WINDOWS® 7 AAN.

> PORTÉGÉ Z930 'S WERELDS LICHTSTE ULTRABOOK™ OMDAT DE REST AL ZWAAR GENOEG IS

De Z930 is niet alleen ultradun- en licht maar ook duurzaam en krachtig dankzij de robuuste magnesium behuizing die aan de binnenzijde versterkt is met een honingraatstructuur. Voorzien van de **derde generatie Intel® Core™** processors voor Ultrabook™ kan de Z930 moeiteloos overweg met veeleisende toepassingen. De efficiënte **Solid State Drive (SSD)** en de **Intel® Rapid Start Technology**, starten pijlsnel op en zijn binnen enkele seconden bedrijfsklaar. Met **3 USB poorten** en aansluitingen voor **HDMI, VGA, Gigabit LAN** en **SD** staat de Z930 borg voor snelle, gemakkelijke verbindingen. Het **full-size backlight-toetsenbord** stelt u in staat comfortabel te typen, zelfs bij weinig licht. **Ultrabook™**. Geïnspireerd door Intel.

WWW.TOSHIBA.NL/COMPUTERS

De Alpe d'Huez is bedwongen

In de vorige Genist was een artikel gewijd aan het team Abeltjes, dat de Alpe d'Huez ging beklimmen om geld in te zamelen voor KWF kankerbestrijding. Een terugblik.

Na een aantal maanden trainen, acties opzetten om geld in te zamelen, vergaderen en afspraken maken over logistieke zaken naderde in mei de week van de waarheid. Op 6 en 7 juni zou het team de Alpe gaan beklimmen. Maar net daarvoor kwam op 31 mei het trieste bericht dat onze grote motivator, kapitein KLu Peter Abeling, overleden was. Hij had zijn team Abeltjes graag in actie gezien op de Alpe. Ook al wist iedereen dat Peter in de eindfase van zijn leven was, toch kwam zijn overlijdensbericht hard aan.

Maar: 'Opgeven is geen optie!', dus werden de Abeltjes op de vroege zondagochtend van 3 juni op genieuwaardige wijze uitgezwaaid door Peters vrouw en dochter, de RC en de RA en natuurlijk aalmoezenier Vincentie. Bij de voet van de Alpe d'Huez aangekomen, viel de regen met bakken uit de hemel.

~ IN MEMORIAM ~

PETER ABELING

Na een lang ziekbed is op 31 mei onze collega, kapitein Peter Abeling, op 53-jarige leeftijd overleden. Hij heeft het afgelopen jaar een moedige strijd geleverd tegen kanker, maar heeft deze strijd moeten opgeven. Peter zal herinnerd worden als een gewaardeerd collega, maar vooral ook als mens. Door zijn nimmer aflatende interesse in de medemens en het belang dat hij hechtte aan goede onderlinge verstandhoudingen, heeft hij bij iedereen in zijn omgeving een diepe indruk achtergelaten.

Namens alle collega's,
Luitenant-kolonel René Donkers,
commandant Joint Kenniscentrum
CBRN

Bij het – nu nog met de voertuigen – omhoog rijden werd het stil in het team. De eerst nog luchtige opmerkingen over de beklimming verstomden al snel: "Hij is echt steil en hoog...".

De volgende dag verkenden we het dorpje Alpe d'Huez, organiseerden we de logistiek en werden de fietsen in orde gemaakt. Ook heeft het team een keer het parcours verkend per fiets. Vanzelfsprekend ging het afdalen aanzienlijk sneller dan het stijgen. Met snelheden van 60-70 km/u de berg af is echt hard!

Dinsdag was de rustdag. Overal bruiste het van de activiteiten om alles in goede banen te leiden voor de komende twee koersdagen. Leuk om te zien hoe een invasie van Nederlanders een Frans dorp inclusief berg gewoon annexeerde.

Woensdag en donderdag was het zover. De Alpe moest bedwongen worden! Ieder teamlid heeft zich maximaal ingezet en zo is per persoon de beklimming tussen de twee en zes keer volbracht. Het waren twee dagen van uitersten. Enerzijds het leveren van een mooie sportprestatie en genieten van al die enthousiaste mensen om je heen en de prachtige vergezichten. Anderzijds de vermoeidheid, de diverse gedenkhoekjes langs het parcours van zieke en overleden mensen met geëmotioneerde betrokkenen en natuurlijk ook je eigen gedachten. Maar na

die twee dagen overheerst de tevredenheid. Het was een mooi iets om te doen en het team heeft echt het gevoel, bijgedragen te hebben aan de strijd tegen kanker. Donderdag vertrok het grootste deel van het team weer richting Nederland om op vrijdag de afscheidsplichtigheid van Peter mee te maken. De achterblijvers handelden de laatste zaken af en zijn op zaterdag teruggereisd.

Het gehele team kijkt terug op een enerverende periode waarin veel is gedaan en gebeurd. Ook beseffen we dat we deze actie niet alleen voor elkaar gekregen zouden hebben. Vandaar, en zonder daarbij niet-genoemde tekort te willen doen, een dankwoord aan het logistieke team op de Alpe: Lioba, Roel en Bob. Dank voor jullie kookkunsten en het optreden als fotograaf, chauffeur en masseur. Jullie waren een geweldige steun.

Ook hartelijk dank aan onze hoofddonateurs: firma Drehtainer, Green Paper Association, in het bijzonder mevrouw Jojo Mulder, de Schakelring, Staf CLAS, het OTCGenie en niet te vergeten alle lotenkopers op de Wapendag. Als team zijn we blij en trots om te kunnen melden dat er ruim € 32.000,- bijeengebracht is! En *last but not least*: op de individuele site van Alpe d'Huezes/Peter Abeling werd ruim € 3.000,- gedoneerd. Totaal dus bijna € 36.000,- geheel ten goede van KWF kankerbestrijding, een geweldig bedrag! BEDANKT! ●

Vraag van kinder-VIP:

“Heb je wel eens een schotwond gehad?”

18 Kinderen, die VIP-kaarten voor de genie hadden gewonnen bij de aankoop van Abeltjes-lotten, zijn met een broertje, zusje of vriendje op 30 mei als VIP in Vught ontvangen. Sergeant-1 Richard Pool van de JCBRNSchool heeft deze dag georganiseerd. Hier volgt het enthousiaste verslag van een van de families.

Drunen - Na enkele weken afgeteld te hebben was het eindelijk zover: de VIP-dag op de kazerne! Met Michiel (zoon van een vriendin uit Elshout) en Tom (ons petekind) uit Rosmalen naar Vught. Bij de hoofdingang van de Van Brederodekazerne werden we opgewacht door twee soldaten die zorgvuldig onze ID controleerden. De jongens op de achterbank waren direct zeer onder de indruk. Samen met de andere winnaars werden we hartelijk ontvangen en in twee groepen verdeeld, waarna de aalmoezenier ons een fijne dag toewenste.

In de sportzaal kregen de jongens & meisjes instructie van de sportleraren en een warming-up. Toen was het tijd om de klimwand te gaan trotseren. Beide jongens, die elkaar nog nooit hadden gezien of gesproken, gingen gezamenlijk aan de slag en beklommen de wand. Ieder kind ondernam diverse pogingen op diverse plaatsen van de wand met steeds een persoonlijke trainer die alles goed in de gaten hield en hen motiveerde. Ze kwamen met rode koppen van inspanning eindelijk weer definitief op de grond.

Naar buiten; door naar het volgende onderdeel: de stormbaan! Onderweg vroegen onze jongens van alles en nog wat aan de begeleidende korporaals. Na de uitleg en het voordoen werden steeds drie hindernissen tweemaal gedaan. Alle hindernissen werden goed door alle kinderen genomen. Maar bij één hindernis, de stalen trap met zes dwarsliggers, blokkeerde bovenin een jongen compleet vanwege hoogtevrees. Binnen enkele seconden waren er twee instructeurs boven. Zij gaven hem steun en zelfvertrouwen. Eentje deed voor hoe hij aan de andere kant van de trap kon komen om zo naar beneden te klimmen. Complimenten aan de instructeurs, want de knul kwam op eigen kracht beneden. Aan het eind van de stormbaan terug naar het begin om dan de hele stormbaan achter elkaar te nemen. Op het eind waren de kinderen verhit, maar trots op hun prestatie.

Voordat de instructeurs afscheid namen, werden ze bestookt met vragen van de kinderen. Daarna terug naar het museum voor de lunch. Die werd door de kinderen zeer gewaardeerd: frikadel, kroket, frietjes, ijsje en limonade! Bij het middagprogramma mochten ze met de metaaldetector werken en met een graafmachine, in een pantservoertuig rijden en met de mobiele kraan een spelletje doen. Tom en Michiel gingen als eersten met de metaaldetector werken. Dat kostte veel moeite, omdat die telkens afging vanwege een schop. Maar uiteindelijk hadden de jongens alles gevonden wat verstopt was. Trots als een pauw waren ze!

Teruglopend met de korporaal, hun VIP-begeleider, vuurden de jongens weer allerlei vragen op hem af:

- *Moet je altijd weg naar oorlogsgebied?*
- *Hebben jullie ook wel eens vrije tijd?*
- *Is dit werk leuk?*

Krijgen jullie ook wel eens tijd om te zonnen?

- *Krijgen jullie ook wel eens tijd om te zonnen?*
- *Heb je wel eens een schotwond gehad?*
- *Mag je ook van de kazerne weg of moet je altijd hier blijven?*
- *Met hoeveel mensen moet je je kamer delen?*

Die dag hebben ze zoveel vragen gesteld, dat die militairen volgens mij de blaren op hun oren hadden.

Dan de graafmachine. Tom mocht na een korte instructie aan de slag. Hij deed het direct netjes en met gevoel, zijn koppie was strak, gespannen en vol aandacht. Daarna was het de beurt aan Michiel. Ook hij wist goed met de graafmachine te werken.

Ondertussen was het goed heet op het oefenterrein en zéér stoffig! Maar er was water in de buurt, dus de nieuwe metalen drinkmokken die we hadden gedetecteerd kwamen goed van pas. Ten slotte mochten de jongens mee in het pantservoertuig voor een rondje over het terrein. Helemaal te gek vonden ze dit

en al gauw staken ze uit de gaten om zo naar buiten te kijken. In grote stofwolken verdwenen ze naar het eind van het oefenterrein. Ondertussen kreeg mijn man de kans om voor het eerst van zijn leven in een mobiele kraan aan de bedieningshendels te zitten. Dit was voor hem uniek, want hij verzamelt al jaren schaalmodellen van mobiele kranen, maar had nog nooit in een echte gezeten. Onder toezicht oog

mocht hij proberen een stalen pin in een omgekeerde veiligheidskegel te krijgen. Dit was een droom van hem die was uitgekomen!

Terug op het terras van het museum werden ervaringen uitgewisseld. Als afsluiting kreeg ieder kind een rugzak mee met o.a. een USB met foto's van die dag, een T-shirt, een pen; te veel om op te noemen. De mensen die ons de hele dag hadden begeleid en voor alles hadden gezorgd, kregen een luid en welverdiend applaus.

Ten slotte werden we nog even toegesproken door de aalmoezenier. Hij herhaalde zijn vraag of alle kinderen een brief of tekening over deze dag wilden sturen voor het intranet van de kazerne. Helaas was de dag ten einde en vertrokken we, alle vier vol indrukken en leuke ervaringen rijker.

Uit de grond van mijn hart kan ik zeggen - en ik denk dat de anderen mijn mening delen - dat deze dag onvergetelijk is geweest. Dat blijkt wel uit dit verhaal. Alle mensen waren zeer vriendelijk, enthousiast, begripvol en stimulerend voor de kinderen en hun begeleiders.

Vanuit Drunen nogmaals hartelijk dank voor deze geweldige dag, ook namens onze jongens! ●

ACRIDS

AERIAL CARGO RIDER SYSTEM

“Beyond SPADES. . .”

PLAN, FLY, RELEASE,
RECOVER, AND RE-USE

ACRIDS is a high-precision Airdrop System using GPS navigation for the autonomous delivery of air cargo to a pre-designated location on the ground.

The system can be released from high altitudes (up to 25.000 ft) and large stand-off distances.

ACRIDS is a Dutch product and one of the few mature PADS systems in the world.

The ACRIDS technology is also used in other applications such as UAV recovery and tactical landing.

SSBV Defence & Security
Huygensstraat 44
2201 DK Noordwijk aan Zee
The Netherlands

Tel: +31-71 7 51 59 20
www.ssbv.com

Defence & Security

Pertinaciter Eluctandum

11 (Pantser)geniebataljon

1952 – 2012

OP 26 JUNI 2012 HEEFT 11 PANTSERGENIEBATALJON ZIJN 60-JARIGE BESTAAN GEVIERD MET EEN BESCHIEDEN, MAAR STIJLVOLLE BIJENKOMST. DE SOLDATEN EN KORPORAALS VAN 11 PAGNBAT STONDEN CENTRAAL EN HET AANTAL GENODIGDEN WERD, PASSEND BIJ DE HUIDIGE TIJDGEEST, BEPERKT GEHOUDEN. DE BURGEMEESTER VAN OLDEBROEK, COMMANDANT 43 GEMECHANISEERDE BRIGADE, DE REGIMENTSCOMMANDANT, EEN VERTEGENWOORDIGING VAN OUD-LEDEN VAN HET GENIEBATALJON EN DE VOORZITTERS VAN DE VOG EN DE VGOO SYMBOLISEERDEN MET HUN AANWEZIGHEID DE VERBONDENHEID VAN VELEN MET 11 PANTSERGENIEBATALJON.

Op een buitengewoon bataljonsappèl heeft luitenant-kolonel Ernst Dobbenberg uitgebreid stilgestaan bij het lustrum. Zijn toespraak is op de volgende twee pagina's verkort weergegeven.

De genodigden konden bij een *static-demo* het materiaal en materieel uitgebreid bekijken. Na een heildronk op HKH Prinses Alexia en een lunch werd afscheid genomen van de genodigden en vervolgden de mannen en vrouwen van 11 Pagnbat hun lustrumfeest met een sportmiddag, georganiseerd door de korporaals van het bataljon. Creativiteit vierde hoogtij: blind klimmen, een heuse *Urban Run*, hardlopen in een met water gevulde broek, een hindernisparcours en stokhangen waren een aantal van de uitdagende races. De sportdag werd afgesloten met een commandantenrace voor pc'n en opc'n... en eindigde in een fantastisch bataljonsfeest. Op naar de volgende 60 jaar! >

Tijdens het bataljonsappèl heeft luitenant-kolonel Ernst Dobbenberg ook stilgestaan bij kpl-1 Veneboer en hem met trots onderscheiden met het Rode Erekoord voor zowel zijn uitermate snelle en adequaat levensreddend optreden, als ook voor zijn voortreffelijke staat van dienst.

In maart jl. werd de kpl-1 Veneboer wakker door geschreeuw van zijn moeder. Met grote spoed nam hij poolshoogte en trof zijn broer in de badkamer aan, die achterover was gevallen op de punt van de verwarming. Zonder aarzelen ging korporaal Veneboer over tot actie. Hij stelpde de ernstig bloedende hoofd-wond en ontdekte dat zijn broer zijn tong had ingeslikt. Hoewel zijn broer de kaken hard op elkaar beet, wist korporaal Veneboer de tong weer in normale positie te brengen. Vervolgens heeft hij zijn protocol afgehandeld en daarna het slachtoffer overgedragen aan de inmiddels toegesnelde hulpdienst.

Meer foto's? www.facebook.com/11pagnbat

“Geachte genodigden, dames en heren van 11 Pantsergeniebataljon,

Van harte welkom op dit buitengewone bataljonsappèl. 60 Jaar is een hele respectabele leeftijd, en als wij kijken naar de staat van dienst van het bataljon en de inzet in verschillende missies, roept dat alleen nog maar meer respect op. Ik neem u kort mee langs de gebeurtenissen van de afgelopen 60 jaar, beseffende dat – mede door de hectiek van alledag – wij daar niet dagelijks bij stilstaan.

Al een jaar na de oprichting in 1952 werd het bataljon ingezet bij de Watersnoodramp. Daar hielpen 140 pioniers met het stutten van huizen, het versterken van dijken en het evacueren van mensen. Een indrukwekkende eerste inzet. Het bataljon was in die tijd nog gelegerd in Havelte, maar vertrok in 1957 naar de Willem de Zwijgerkazerne in Wezep, vanwege een reorganisatie. De geschiedenis lijkt zich te herhalen, want in de afgelopen maanden hebben wij 112 Pantsergeniecompagnie vanuit Havelte naar Wezep verhuisd. De reden: reorganisatie.

In 1961 liep de koude-oorlogspanning hoog op. Dat was voor de regering reden om verschillende eenheden uit Nederland te verplaatsen naar Duitsland, en samen met 41 Geniebataljon verhuisde 11 Geniebataljon toen naar Fallingbostel bij Bergen-Hohne; een voor ons nog steeds erg bekende locatie. Die locatie kwam toevallig goed uit, toen er al snel na de verhuizing sprake was van een grote watersnoodramp in Hamburg, waar het water twee meter boven straatniveau stond. Met grondverzet en zwaar materieel hebben we in Hamburg geholpen om de wegen begaanbaar te maken en mensen te evacueren. 343 Burgers kwamen om het leven, 60.000 mensen werden dakloos.

Al in 1963 verhuisde het bataljon weer terug naar Wezep en werd hier op de Prinses Margrietkazerne gelegerd. In 1966 hielpen we de bevolking in Florence in Italië, omdat

een stuwdam voor een enorme wateroverlast zorgde en modderstromen alle electra- en drinkwatervoorzieningen kapot hadden gemaakt. In 3 weken tijd werd 9 miljoen liter schoon drinkwater geproduceerd. Een enorme hoeveelheid. Een dergelijke klus hebben we in 1969 in Tunesië nogmaals gedaan.

Bij de viering van 40 jaar 11 Gnbat – nu 20 jaar geleden – was het bataljon net terug van *Provide Comfort* in Noord-Irak, waar kampementen waren gebouwd voor 500.000 Koerden, die de bergen in gevlucht waren richting Turkije en daar onder erbarmelijke omstandigheden leefden. Luitenant-kolonel Urlings heeft daar met zijn geniehulpbataljon van 600 man in korte tijd drie vluchtelingenkampen gebouwd, zodat in de primaire levensbehoeften kon worden voorzien.

Na deze bataljonsinzet werd op kleine schaal hulp verleend in Cambodja en op wat grotere schaal in Bosnië, waar op het gebied van mijnenbestrijding en infrastructuur veel zinnige taken werden uitgevoerd.

In 1993 en in 1996 werd binnen de landsgrenzen met grote aantallen Schlauchboten gevochten tegen wassend water, dat ervoor zorgde dat half Limburg en Gelderland onder water stonden. Met 40 boten en vele pontons zijn mensen en dieren geëvacueerd en met ontelbare zandzakken is geholpen bij het verstevigen van de dijken en het dichten van gaten.

In Kosovo in 1999 hebben twee rotaties van een geniehulpbataljon van ruim 600 man, geformeerd vanuit 11 Pagnbat, onder leiding van Ikol Gijsbers respectievelijk Ikol Ooms, hulp verleend aan vluchtelingen door infrastructuur te herstellen, maar werden ook mijnen en explosieven onschadelijk gemaakt. Ook werden de eigen compounds gebouwd. Het geniehulpbataljon had haar eigen infanteriecompagnie voor de beveiliging.

Na inzet van 111 Pantsergeniecompagnie in Eritrea werd in 2002 het 50-jarig bestaan gevierd o.l.v. Ikol Van Griensven en sinds die tijd hebben we het drukker gehad dan ooit. Tussen 2006 en 2010 hebben alle compagnieën van 11 Pagnbat één of meerdere missies naar Uruzgan achter de rug, waar het onschadelijk maken van geïmproviseerde explosieven onze *core business* bleek te zijn. Veel genisten van ons bataljon zijn meerdere malen uitgezonden geweest en hebben er voor gezorgd dat konvoeien over alle routes konden verplaatsen. Velen zijn altijd voorop gegaan in de strijd. Dat leverde bij ons bataljon bijna 120 gevechtsinsignes op: de waardering die Defensie toekent aan die mensen, die niet alleen betrokken zijn geweest bij een vuurgevecht of een IED-aanslag, maar ook hebben laten zien dat zij in die omstandigheden hun taak professioneel uitvoerden. Ik ben dan ook trots op elke militair die ik een gevechtsinsigne heb mogen opspelden. Gelijktijdig is het triest dat ook twee mensen van ons bataljon hun gevechtsinsigne postuum hebben moeten ontvangen. Zij hebben met hun inzet het hoogste offer gebracht. Hen zullen wij nooit vergeten.

Zojuist is één peloton van ons teruggekeerd uit Kunduz, waar de politietrainingsmissie van geniesteun wordt voorzien. Het volgende peloton vertrekt in oktober naar Kunduz. Inzet blijft – al is het tijdelijk even op wat kleinere schaal – aan de orde van de dag.

Hoewel het expeditionair tijdelijk wat minder druk is, groeit de vraag binnen Nederland naar onze capaciteit.

Onze searchteams steunen – veelal samen met searchteams van andere genie-eenheden - herhaaldelijk de civiele autoriteiten als gezocht moet worden naar documenten, wapens of geld. Het is mooi, dat onze capaciteit niet alleen in het buitenland, maar ook in Nederland zo goed bruikbaar blijkt te zijn.

Ook de inzet van een ontsmettingspeloton in Rotterdam – om containers te ontsmetten die terug kwamen uit Japan - staat ons vers in het geheugen. Dat is een heel ander voorbeeld van de relevantie van onze capaciteiten. Vanaf december 2012 zijn die ontsmettingscapaciteiten ook nog eens gegarandeerd beschikbaar om binnen zes uur overal in Nederland te kunnen ontsmetten.

Dames, heren, ik geef al deze verschillende voorbeelden van inzet niet voor niets. Het toont aan dat ons bataljon in het verleden veel uitdagingen had, maar dat de huidige tijd voor 11 Pagnbat daarvan eigenlijk niet zoveel verschilt. Het is onmogelijk in de toekomst te kijken, maar ik heb absoluut vertrouwen in die toekomst. Bij het 40-jarig lustrum konden we niet voorzien dat het bataljon als geniehulpbataljon in Kosovo enkele jaren later grootschalig ingezet zou gaan worden. Bij het 50-jarig lustrum konden we de grootschalige inzet in Afghanistan niet voorzien. En ook nu weten we slechts één ding zeker: wij moeten zorgen dat we goed opgeleid en getraind zijn, zodat wij snel aan elk redelijk verzoek tot geniesteun tegemoet kunnen komen. Meer duidelijkheid hebben wij niet nodig.” ●

Holmatro Special Tactics gereedschap

Hydraulische breek-, knip-,
spreid- en hef gereedschappen
voor uw tactische en
specialistische operaties.

- Krachtig
- Compact & draagbaar
- Snelle & stille bediening

Bekijk de video's op onze
website:

Politietrainingsmissie Kunduz:

Heel anders dan Uruzgan

3Pel/112Pagnie

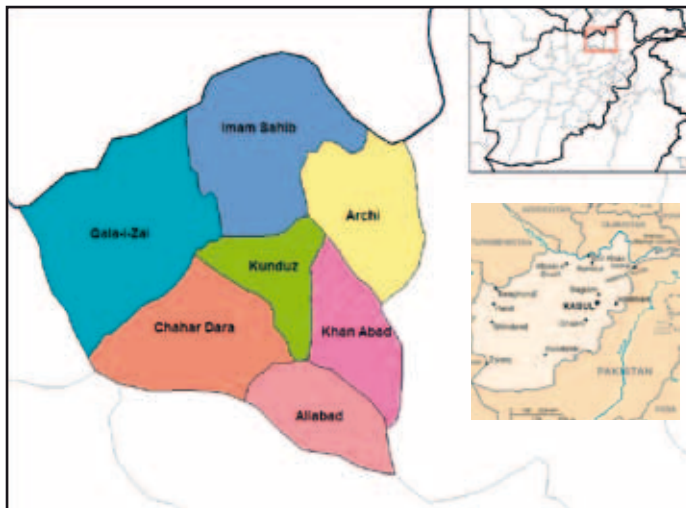
Kunduz, 10 april 2012 - In de eindigende gloriëdagen van 113 Pagnie (zw) bereidde een pagnpel zich voor op de nieuwe politietrainingsmissie in het noorden van Afghanistan, de provincie en het district Kunduz. Doelstelling: het trainen, mentoren en coachen van de *Afghan Uniformed Police* (AUP) naar zelfstandigheid voor de transitie in 2014. Deze missie, onder de noemer 1 (NLD) Police Training Group (PTG), heeft vooral een blauw (marechaussee) karakter. Hierbij ligt de focus op het opleiden en trainen van de AUP. De groene component ondersteunt de KMar voor de *Force Protection* (FP) en een enkele les aan de AUP. Na de eerste rotatie 1(NLD)PTG/1 van 4,5 maand waarin het derde peloton van 111 Pagnie (zw) heeft ondersteund (elnt Koman met 19 man), zit op het moment van schrijven het derde peloton van 112 Pagnie (zw) in het gebied.

In dit artikel wil ik u een indruk geven van de werkzaamheden van de PTG, met in het bijzonder het

geniepeloton. En een indruk van de rol die de genie in de PTG-missie heeft (mede in verhouding tot Uruzgan). De intentie is niet om een oordeel te geven over het doel van de PTG-missie en/of het nut en belang van onze aanwezigheid.

TERREIN EN WEER

Het missiegebied ligt in het noorden van Afghanistan, in de provincie Kunduz. Deze provincie grenst aan de noordzijde aan Tadzjikistan en verder met de klok mee aan de provincies Takhar, Baghlan, Samangan en Balkh. De provincie Kunduz bestaat uit 7 districten waarbij het Kunduz-district centraal in de provincie ligt (figuur 1). In het Kunduzdistrict ligt tevens de base van de PTG. Vanuit dit district is het mentoren en het trainen van de AUP opgestart. Tijdens onze missie PTG/2 is dit gebied uitgebreid met district Khan Abad aan de oostzijde van het Kunduz-district. Zowel in Kunduz als in Khan Abad liggen twee grote steden die de gelijke naam hebben. Deze steden vormen het zwaartepunt voor de mentorwerkzaamheden, aangezien hier de meeste mensen wonen en er de meeste AUP aanwezig is. >

Figuur 1: Provincie Kunduz met de 7 districten. De base van de PTG ligt in het centraal gelegen Kunduz-district

Kunduz-stad kenmerkt zich door een rechthoekig stratenpatroon met in het midden een markante rotonde, een nalatenschap van de Russische invloed in het gebied. Richting Kunduzstad en in de stad zelf zijn verschillende routes geasfalteerd met afwateringsgootjes ernaast. De stad zelf is zeer bedrijvig; veel shopjes langs de wegen, juweliers, slaggers, groenteboeren, houtbewerkers, etc. Op drukke dagen sta je er soms zelfs in de file. Buiten de bekende quala's is er ook hoogbouw van 4 tot 5 verdiepingen. Er zijn zeer veel benzinstations, zendmasten voor gsm's, hoogspanningsmasten en stroomkabels die over de wegen hangen. Khan Abad-stad is kleiner en heeft slechts beperkt hoogbouw, maar is net zo bedrijvig als Kunduz-stad.

De base ligt op een afstand van ongeveer 8 km zuid-oost van Kunduz-stad, op een plateau - het coalitieplateau genoemd - dat 40 meter hoger ligt. Hier bevinden zich het vliegveld, een opleidingscentrum voor de AUP, een grote base van de Afghan National Army, een Amerikaans kamp, de schietbaan en verschillende checkpoints.

Het weer in Kunduz bestaat grofweg uit een zomer en een winter. Van april tot september is het zomer, met temperaturen tot 40 à 50 graden. Van november tot maart is het winter, en dan daalt het kwik tot min 10 en soms nog lager. In de eerste week van november 2011 kregen we eerst een zandstorm, twee dagen later 15 cm sneeuw en weer enkele dagen later een lekker weertje met 15 graden. In november, december en januari is de neerslag nog beperkt, met af en toe sneeuw of regen. Maar in februari of maart valt het regenseizoen in, met overigens veel minder neerslag dan in Nederland.

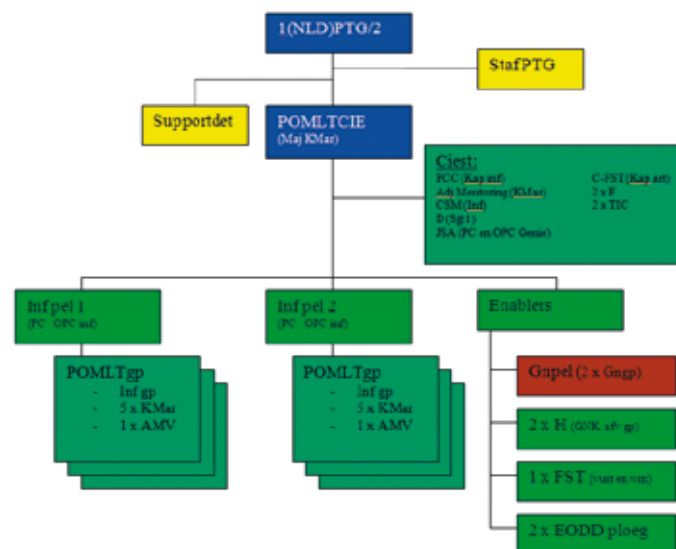
ORGANISATIE

De organisatie van de PTG globaal, en de POMLTcompagnie (Police Operational Mentoring and Liaison Team) in detail staat weergegeven in figuur 2. De POMLTcie is de (enige) operationele compagnie onder de PT-staf. De commandant van het geniepeloton treedt in de compagniestaf op als Genieadviseur/Junior Search Advisor (JSA). De TIC'ers hebben in de staf een belangrijke rol als lijn naar de sectie 2 en wij werken met hen samen wat betreft de Intel-stroom.

Binnen elk infanteriepeloton zitten 3 POMLTs, die op papier onder leiding staan van een opperwachtmeester. In de praktijk

wordt vaak in secties opgetreden waarbij de PC/OPC-infanterie de leiding neemt over de verplaatsing en het tactische plaatje. Verder valt er onder de POMLTcie een *enablers detachment* dat, afhankelijk van de opdracht, aan de infanteriepelotons wordt gekoppeld en onder hun leiding valt. We werken hier als pantsersgeniepeloton (-), zonder commandogroep, alleen de PC en OPC met twee groepen. Dit werkt erg goed. Beide groepen zitten gekoppeld aan een infanteriepeloton en werken zodoende bijna altijd met dezelfde eenheid samen.

Figuur 2: Organisatie 1(NLD) PTG/2

GENIE IN DE PTG-STAF

Binnen de sectie J3 van de PTG-staf is de genie ook vertegenwoordigd met een genieadviseur/searchcoördinator. Hij geeft als speciale stafofficier direct advies aan de J3 over alle geniegerelateerde zaken (behalve search). Als searchcoördinator maakt hij tevens deel uit van de C-IED-cel (*Counter Improvised Explosive Device*). Verder is de genieadviseur binnen de staf verantwoordelijk voor de infrastructurele aanpassingen aan de *Police Substations*. Hierbij wordt gekeken of de leef- en werkomstandigheden van de AUP naar Afghaanse standaard verbeterd kunnen worden op de gebieden van hygiëne, inzetbaarheid en herkenbaarheid van de Police Substations.

Trap bij wachtpost AUP

OPTREDEN

In het mentoren en trainen van de AUP liggen voor de POMLTcie twee rollen weggelegd. Allereerst het trainen van de AUP op een beveiligde locatie, namelijk een oud ANA-kamp met een aantal lesgebouwen op 500 meter van onze base. De KMar kan hier lesgeven in een rustige leeromgeving. De tweede rol is het daadwerkelijk mentoren van de AUP in Kunduz-stad bij het uitvoeren van hun werkzaamheden als politieagent. Dit varieert van het advies geven in de meldingslijn, logistiek, *community policing*, waarbij de AUP de straat op moet gaan om contact te maken met de bevolking, het bemannen van checkpoints, *shura's* bijwonen enz. Verder wordt in Kunduz-stad tijd besteed aan het opleiden van vrouwelijke agenten, beveiligers van het politiehooftkwartier, de verkeerspolitie en wordt gementored in bijv. de meldkamer van de AUP.

Met het genieoptreden steunen wij in drie hoofdrichtingen. Allereerst de belangrijkste: pantsergeniesteun. Voor elke patrouille voeren wij terrein- en dreigingsanalyses uit, zowel in de commandovoering als tijdens de patrouilles. In tegenstelling tot URUZGAN betekent dit, dat we in de uitvoering niet alleen searchen. Want hier hebben we te maken met een grote stad met economische en technologische ontwikkeling, verharde en onverharde wegen en zeer veel *locals* met brommers, tuk-tuks en auto's. De bekende *pressureplate* is in dit gebied dan ook vrijwel niet aan de orde. Er is een goed werkend gsm-netwerk. Er is veel bebouwing met meerdere verdiepingen, luxe villa's en er wordt rondgereden met dure auto's. Maar uiteraard ook veel *quala's* en oude rammelbakken. De lokale autoriteiten, politie en leger zijn goed ontwikkeld. In Kunduz-stad staat een politiehooftkwartier en er zijn vier politiebureaus. Daarnaast zijn er door de gehele stad checkpoints te vinden die het in- en uitgaande verkeer controleren en zicht houden op de omgeving rond de stad. En dan is er ook nog objectbeveiliging van belangrijke gebouwen, zoals ziekenhuizen en de gevangenis. De dreiging is hier voornamelijk gericht tegen de lokale autoriteiten en veiligheidsdiensten. Met het oog op de transitie en de georganiseerdheid van deze diensten, is te zien dat de *insurgents* (INS) hun middelen voornamelijk gebruiken om de lokale stabiliteit aan te tasten. Daadwerkelijk IED's vinden is nog niet voorgekomen. Wel hebben we tijdens verplaatsingen, gezien het verleden van het noorden van Afghanistan, een rol bij UXO's, die hier geregeld bij checkpoints of politieposten liggen opgeslagen (bijvoorbeeld ingeleverd door lokale inwoners). Naast de beschreven taken leveren we ook een grote bijdrage aan de Intel-verzameling door brug- en routeverkenningen en het vastleggen van objecten en locaties op foto. Onze tweede richting heeft betrekking op constructiewerkzaamheden. Op de base zelf niet; daar is een Infra ▶

Support Detachment (ISD) aanwezig. Maar in de stad is er op de politiestations voldoende werk. Deze werkzaamheden komen voort uit afspraken die PTG/1 en wijzelf hebben gemaakt met de commandanten van de politiestations. De genieadviseur in de PTG-staf doet het voorbereidende werk, zoals het maken van tekeningen, de materiaalstaat, aanvragen van materiaal en het regelen van de logistieke steun om de materialen op locatie te krijgen. De geniegroepen bouwen vervolgens de constructies op de politiestations i.s.m. het ISD. We hebben twee carports gebouwd, een afdak voor een keuken, een afdak voor houtopslag, twee wachtpostjes op hesco's, een checkpoint winterklaar gemaakt, en ladders gemaakt voor het hoofdkwartier. Dit is voor de mannen een leuke afwisseling op de gebruikelijke verplaatsingen.

De derde richting ten slotte is steun bij de training op het gebied van search aan collega's binnen de PTG en aan de AUP-agenten. We helpen de KMar met lesplannen op primaire search-onderwerpen.

GENIEPELTON EN POMLTICIE

De samenwerking met de POMLTicIE loopt goed. Onze groepscommandanten zitten goed ingebed in de infanteriepelotons. Ze worden meegenomen in de commandovoering en hebben een rol in de meeste verplaatsingen. Zo nu en dan botsen de ideeën en verwachtingen van genie en infanterie wel eens, maar

dat houdt ons allen scherp. We hebben in de uitvoering niet de traditionele rol zoals die in Uruzgan was. In Kunduz doen vooral onze specialisten oogjes over het terrein het werk, bijvoorbeeld bij verkenningen, terreinadvies, bescherming bij PSSn, explosievenverkenners, search en de ondersteuning bij constructiewerk.

COMMANDOVOERING

De rol van onze PC en OPC op commandovoeringsgebied is beperkt, en dit geldt trouwens voor de gehele compagniestaf. De compagniesplanning werkt met een synchromatrix die op zijn tijd wordt herzien en waarin we een week vooruit plannen. De invulling van patrouilles en de doelstellingen ligt bij de KMar. De verplaatsingen zelf, met voertuigen of te voet, liggen op het bordje van de PC/OPC infanterie. De PC geeft aan de infanteriekapitein aan bij welke opdrachten genie mee moet, en waar die in het terrein en op IED-gebied rekening mee moet houden. Dit proces heeft de vorm van een planning/werkoverleg. Vóór elke actie geeft onze groepscommandant detailadviezen over routes en dreiging. Onze PC let scherp op wijzigingen in de dreiging. Deze worden dagelijkse besproken.

De OPC pakt verder de logistieke zaken op en bespreekt weekinvullingen met de OPC'n infanterie, bijvoorbeeld over het combineren van schietdagen en het geven van lessen onderling.

ACCOMMODATIE

Het eten is goed: veel vers fruit een veel pasta (voor de liefhebbers). We slapen in ongepantserde FABs met 2, 3 of 4 man. De groepen slapen met 8 man in een dubbele FAB. Voor PTG/3 is een nieuwe accommodatie in aanbouw; zij zullen er anders bij liggen. Met het peloton hebben we verder een eigen werk-FAB met voldoende ICT-aansluitingen, kaarten en commandovoeringsondersteuning. De groepen hebben beiden een eigen container voor de uitrusting en een derde gezamenlijke container voor materiaal wat niet of weinig wordt gebruikt, zoals de twee werk/veiligheidsboten en de motorkettingzaag. Per groep hebben we verder de beschikking over een Bushmaster (BUMA, pantserviervoertuig), met een derde BUMA in de logistieke reserve. Tevens per groep 2x MB softtop, waarmee we niet optreden. De sportaccommodatie is goed en het shopje voorziet in de basiszaken.

Kortom: over de accommodatie op het kamp is in het voortraject geen woord teveel gezegd! ●

MIJN NAAM IS... KAPITEIN ING. RONALD SMIT

Ronald Smit is, na zijn studie civiele techniek en de daarop volgende opleiding aan de KMA, in 2005 bij de luchtmacht aangenomen als officier infrastructuur. Na een plaatsing bij het Bureau Infrastructuurbeheersing van Vliegbasis Leeuwarden is hij momenteel projectleider bij Geniewerken. "Aangezien de genie de infrastructuur realiseert in missiegebieden, waarbij Geniewerken verantwoordelijk is voor het samenstellen, opleiden & trainen en ondersteunen van de infra-supportdetachementen, kwam ik al snel tot de conclusie dat de kans op een uitzending bij de luchtmacht zeer klein was. Na een sollicitatie bij Geniewerken voor de functie 'Base Genist KAF' ben ik in 2009 meegegaan met TFE-10. Aansluitend ben ik als projectleider aangenomen bij Geniewerken. De afgelopen jaren is Geniewerken verantwoordelijk geweest voor het realiseren van infrastructuur voor de *redeployment taskforce* en het afstoten van de infrastructuur in Uruzgan en Kandahar. Mijn hoogtepunt/mooiste ervaring is de opbouw van de infrastructuur in Mazar-e Sharif (MeS). Ondertussen is deze gereed en concentreren wij ons op het onderhoud van de infrastructuur in heel Afghanistan. Behoeftes zijn vaak nog niet volledig inzichtelijk en de tijd tot de start van de uitvoering is meestal erg kort. Dit maakt het

werken bij Geniewerken erg divers en uitdagend. In januari 2013 draag ik mijn functie al weer over aan een landmachtcollega. Tot die tijd ga ik mij nog bezig houden met het inzichtelijk maken van de eisen aan *out of area*-vliegvelden, maar ik kan nu al terugkijken op een mooie en unieke periode als luchtmachter bij de genie."

1 December 2010: 101 CBRNVerdctie klaar voor inzet

In de agenda van 101 CBRNVerdctie staat 1 december 2012 groot gemarkeerd. Vanaf deze datum dient de compagnie klaar te staan ter ondersteuning van de civiele autoriteiten. Een traject dat vorig jaar is ingezet en middels een nieuw netwerk en civiele oefeningen nu langzaam maar zeker vorm begint te krijgen.

Samenwerken met de civiele autoriteiten is voor de krijgsmacht niet nieuw. Op het gebied van CBRN is regelmatig met civiele autoriteiten geoefend. Maar het trainen met een nieuwe doelstelling heeft echter een nieuwe dimensie aan de oefeningen gegeven. De compagnie kan nu opgeroepen worden om de civiele autoriteiten te ondersteunen bij CBRN-gerelateerde rampen en ongevallen om voertuig- en materiaalontsmetting uit te voeren. Ook een oppervlakte-ontsmetting behoort tot de mogelijkheden. Bij zo'n mogelijke inzet is de brandweer *in the lead*.

COMMUNICATIE VERBETERD

In mei vond in Zaandam, onder leiding van de brandweer, een grote oefening plaats. In het scenario vatte een medicijnfabriek vlam. Dit bleek de inleiding voor een grote explosie, die een onbekend poeder verspreidde over een groot gebied. Meerdere voertuigen en personeel van de hulpdiensten raakten besmet. Omdat de brandweer zelf geen capaciteit heeft om deze specifieke ontsmetting uit te voeren, doet zij een beroep op Defensie, lees 101 CBRNVerdctie. Aangekomen op locatie bleek het afstemmen van de communicatie de grootste uitdaging. De communicatiesystemen en -middelen verschillen nogal en als de brandweercommandant zich ook nog eens op meerdere locaties begeeft, wordt het communiceren er niet makkelijker op. Opvallend aan deze oefening was ook, dat door de onbekendheid met Defensie bij de brandweer, er veel vrijheid (maar weinig sturing) was voor het optreden van 101 CBRNVerdctie.

Een maand later gaf de volgende oefening meer vertrouwen voor de toekomst. Procedures waren beter op elkaar afgestemd. En de communicatie had terecht een belangrijke prioriteit gekregen in het geheel. Hierdoor ver-

liep de aansturing een stuk soepeler. Bovendien werd de opdracht duidelijker weggezet. Voor ons als militairen een prettige ervaring. Maar helaas was de juiste kennis over de inzetmogelijkheden van 101 CBRNVerdctie nog niet bij alle civiele partners aanwezig.

BRANDWEER ALS PARTNER

Het gebrek aan naamsbekendheid werd pas goed duidelijk bij de vakbekwaamheidsdagen van het BON (Brandweer Oefencentrum Noord) in Wijster. Tijdens deze twee dagen zouden, naast een presentatie, ook enkele demo's worden verzorgd. Dit om de samenwerking met de brandweer aan te halen. Maar ook hier bleek driekwart van de brandweerofficieren geen kennis te hebben van de inzetmogelijkheden van Defensie binnen dit optreden. Hier lag dan ook een mooie uitdaging voor 101 CBRNVerdctie! Door het geven van demo's en een presentatie hebben wij onze doelstelling en taakstelling goed kunnen uitleggen, een compleet nieuw netwerk aan partners om mee te oefenen opgedaan, maar nog veel belangrijker: onze capaciteiten en kwaliteiten duidelijk kunnen maken aan de brandweerofficieren.

DOELSTELLING HAALBAAR

De gemarkeerde datum nadert snel. Voor het zover is, dienen er nog door beide partijen zaken te worden afgestemd. Samen oefenen is en blijft noodzakelijk. Door de gelegde contacten staan er, gelukkig, veel oefeningen aan te komen en door het gezamenlijk oefenen is er al veel terrein gewonnen. Als we onze kracht en kennis delen met onze toekomstige partners, worden we er allemaal beter van.

Met nog enkele maanden te gaan, kunnen we u zeggen: "1 december 2012? We zijn er klaar voor!" ●

Panasonic raadt Windows® 7 aan.

Panasonic
ideas for life

GEMAAKT OM TE BLIJVEN PRESTEREN

AL MEER DAN 15 JAAR PRODUCEREN WIJ
MOBIELE COMPUTERS EN TABLETS VOOR
'THE OUTDOOR WORLD': COMPUTERS EN
TABLETS DIE TEGEN EEN STOOTJE KUNNEN
EN ONDER DE MEEST UITEENLOPENDE
OMSTANDIGHEDEN BLIJVEN WERKEN.

Ontdek de gloednieuwe Toughpad FZ-A1 tablet!
De eerste fully rugged Android™-tablet op de markt.

TOUGHBOOK

When it's worth doing better.

Rugged from the inside out

Elk Toughbook model is "rugged from the inside out" zodat u altijd toegang heeft tot uw data en applicaties, zelfs in omgevingen waar dit vroeger onmogelijk was.

Perfecte combinatie van duurzaamheid, mobiliteit en gebruiksgemak

Toughbooks blinken niet alleen uit door hun opmerkelijke balans tussen duurzaamheid en draagbaarheid, maar ook door hun doordachte gebruiksgemak. Zo beschikken zij over touchscreen schermen die perfect leesbaar blijven bij het felste zonlicht met onder andere de nieuwste Panasonic Transflective Plus beeldscherm technologie en een accu capaciteit van tussen de 8 en 12 uur.

Gecertificeerd voor defensie

De Toughbooks CF-19 en CF-31, uitgerust met nieuwste 2e generatie Intel® Core™ i5 vPro™ processor, zijn de top inzake verwerkingssnelheid, duurzaamheid en betrouwbaarheid en perfect bruikbaar binnen de verschillende krijgsmachtonderdelen.

Zij voldoen aan de MIL-Standaard (MIL-STD 810G)¹ voor o.a schokbestendigheid en temperatuur klasse's en aan de Ingress Protection standaard IP65 voor water- en stofbestendigheid².

Dit is wat Toughbooks doen: optimale toegang tot uw data en applicaties, ook onder de meest extreme omstandigheden!

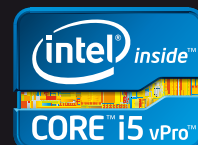
Voor vrijblijvend advies contacteer ons op:

+31 73 640 2576 (Nederland)

+32 2 481 03 73 (België)

Of stuur ons een e-mail op toughbook.benelux@eu.panasonic.com

www.toughbook.eu

Reorganiseren tot je er bij neervalt

De krijgsmacht bevindt zich al jaren in zwaar weer. Wind en regen teisteren de trouwe soldaten die zich iedere keer weer inzetten voor onze maatschappij. Na regen komt geen zonneschijn maar de drup wordt al snel een slagregen. De grond raakt verzadigd en sompig. De commando-overdracht van het Regiment Genietroepen in Cuijk vormde hierop geen uitzondering. Zodra wij opgesteld stonden trok de lucht dicht. Motregen maakte plaats voor horizontale waterstralen. Een rilling kon hier en daar niet onderdrukt worden.

De Landmacht valt van de ene in de andere reorganisatie. Iedere keer dat het economisch wat slechter gaat in ons land, weet de regering ons te vinden. Een paar honderd miljoen hier en een miljardje daar: weer een bataljon minder. Eén op de vijf mensen moet onze krijgsmacht verlaten. We tellen in de kring af en staan bij iedere vijfde man stil: "Jij moet eruit". Dit is een impressie van een voorlichting van mijn compagniescommandant aan zijn personeel in 1991. En zie hier: toch zit ik nog achter mijn bureau. En weer zitten we nu midden in een grote reorganisatie, die al weer ingehaald lijkt te gaan worden door nieuwe bezuinigingen. Toen de verkiezingsuitslag van 12 september jl. bekend werd, leek er een zucht van verlichting door de krijgsmacht te gaan. Of dit terecht is moet nog blijken na het formeren van de nieuwe regering. Een nieuwe reductie op het defensiebudget lijkt welhaast de doodsteek voor onze krijgsmacht. Komt er dan nooit licht aan het einde van de tunnel? Komen we dan nooit in rustiger vaarwater?

Nee, ik hoop van niet! Natuurlijk zijn deze reorganisaties vaak ingegeven door financiële kortingen. Maar in een wereld die continu in ontwikkeling is, zullen wij mee moeten. Onze mogelijke tegenstanders werken steeds geavanceerder en krijgen steeds betere middelen. Waar de dreiging eerder in echelons uit het oosten kwam, krijgen we nu regelmatig cyberaanvallen op onze netwerken te verwerken. Daarnaast maken ook onze partners diezelfde technologische ontwikkeling door. Als wij met hen willen samenwerken en als wij een geloofwaardige partner willen zijn, dan moeten wij mee ontwikkelen. Deze nieuwe dreigingen en nieuwe ontwikkelingen vragen aanpassingen van de organisatie. De strijd op het internet wordt niet door grote eenheden in loopgraven aan de Somme gevoerd, maar vanuit donkere kamertjes ergens in een stad in Nederland. Daarnaast

worden door de technologische ontwikkelingen onze uitrustingsstukken duurder en ook de personeelskosten nemen toe. Dit betekent dat we met een gelijkblijvend budget steeds minder kunnen. Reorganiseren is dus niet alleen financieel opgelegd, maar is een vereiste om in de internationale arena mee te blijven doen.

Waarom ervaren we dit dan niet zo? Waarom voelt reorganiseren altijd als 'meer moeten doen met minder geld?' Waarom voelt het alsof we speelbal zijn van de politieke grillen van onze regering? Zit dat soms in de manier waarop wij militairen zijn ingesteld? Omdat militaire organisaties van huis uit log en behoudend zijn? We wachten met het doorvoeren van goede ideeën tot we daartoe gedwongen lijken te worden en daardoor is de *timing* van onze reorganisaties niet altijd handig. En dan nog proberen we een soort van vertragend gevecht te voeren middels al onze procedures en het feit dat iedereen inspraak wil en moet hebben. En als we dan uiteindelijk reorganiseren, vertellen we daarbij niet de achterliggende gedachte: het oogmerk. Of wordt het oogmerk wel verteld, maar horen we het niet of willen we het niet horen? In alle literatuur over reorganiseren staat in ieder geval het belang van communicatie centraal.

Commandanten spelen hier een essentiële rol in. Er is echter wel een aantal complicerende factoren om die rol goed te kunnen uitvoeren. Zo is de 'lijn' wel verantwoordelijk, maar heeft ze geen gezag, want personele acties worden altijd in de P-lijn beslist. Dit geeft commandanten en personeel een gevoel van onmacht. En om bovendien te voorkomen dat personeel en commandanten de regels kunnen begrijpen en eenduidig kunnen toepassen, worden ze gelukkig ook regelmatig gewijzigd. Zo wordt meegaan met ontwikkelingen en daarop reorganiseren toch wel heel complex.

Reorganiseren is dus geen keuze en niet reorganiseren is geen optie. De reden van een reorganisatie zou beter uitgelegd kunnen worden en wij moeten leren open te staan voor die berichten.

Regen, mist, sneeuw of zonneschijn: wij moeten openstaan voor ontwikkelingen. Niet conservatief vasthouden aan het oude vertrouwde maar borst vooruit, kin omhoog en ogen open voor de toekomst. Mouwen opgestroopt de regen trotseren want slechts dan wacht er de zonneschijn of zoals die ene keer in Cuijk: een warme, droge buitenjas en brandewijn, sodeju! ●

'Krijgsmacht in zwaar weer. Horizontale regen tijdens commando-overdracht in Cuijk'

BATALJONSOEFENING ENGINEER EMERGO 01:

Test voor pelotons die zichzelf willen verbeteren

Begin 2012 presenteerde luitenant-kolonel Kooij, C-41 Pagnbat, zijn jaarplan 2012, met daarbij het operatie-oleaat met de verschillende oefeningen, doelstellingen en verwachte hindernissen. Oefening ENGINEER EMERGO 01 (EE 01) werd aangemerkt als een testoefening, waar de compagnieën worden getest of zij op het vereiste niveau zitten voor de manoeuvre-oefeningen later in 2012. Dit alles in het teken van mobiliteit. Maar wat op bataljonsniveau als een testoefening wordt gezien, werd op pelotonsniveau al snel

een strijd om de titel 'beste peloton van 41 Pagnbat'. De oefening, eind juni, was groots opgezet. Op papier gingen manoeuvrebataljons voorwaarts, maar in realiteit waren dat alleen de pantsergeniepelotons met elk een teamcommandant (TC). In de voorbereiding hadden 411 en 412 voor elkaar hindernissen opgeworpen. Een ideaal moment voor de pelotons om het elkaar zo moeilijk mogelijk te maken. Groepscommandanten werden aangespoord om hun creativiteit rijkelijk te laten vloeien.

MOMENTUM

Voor 411 Pagnicie vond de oefening plaats tussen Ittervoort en Oirschot, aanvangend met een strategische verplaatsing. De daaropvolgende dagen waren de verplaatsingen wisselend door een strook en over oefenterreinen. Bij verplaatsingen door een strook werden de flexibiliteit en het aanpassingsvermogen van het peloton getest. Gewonden, burgers met *finds* van uxo's, eenvoudige hindernissen en genieverkenningen waren de opgespeelde scenario's. Maar op de oefenterreinen waren de scenario's tactischer, technischer en met vijanddruk. Hindernissen bleken versterkt met asperges, deels ingegraven containers en baileybruggen waar essentiële onderdelen van ontbraken. Van groepscommandanten werd geëist dat ze creatief bleven nadenken om de hindernis snel en met een verantwoord risicogehalte te doorbreken.

Daarnaast moesten zij continu de pelotonscommandant blijven voorzien van informatie en advies.

Op pelotonsniveau zat er een TC die geen twee keer wilde vragen om advies. We raakten langzaam maar zeker aan elkaar gewend en zo ontstond er een geoliede machine. De TC hoefde niet meer te zeggen dat hij het momentum belangrijk vond. De groepscommandant wist dat hij meerdere mogelijkheden moest aanreiken met een risico-analyse, waaruit uiteindelijk de TC kon beslissen.

Einde week was tevens einde oefening met een gezamenlijke lunch voor het gehele bataljon en enkele steunende eenheden. Ook werd het beste peloton van het bataljon bekend gemaakt. Het bleek een nek-aan-nek race te zijn geweest tussen 1Pel-411 en 2Pel-412. Deze laatste greep

uiteindelijk de titel, maar belangrijker is dat elk peloton - en daardoor de compagnieën - geslaagd waren voor de test.

EVALUATIERAPPORT

EE 01 was voor mij als PC en voor mijn peloton een geslaagde oefening, mede door de inzet van observers/trainers op groeps- en pelotonsniveau. Hierdoor kan er leerwinst worden behaald uit elke actie. Het evaluatierapport voor elk peloton beschrijft de sterke punten en de aandachtspunten tot op de enkele persoon. Dit maakt het verschil tussen eenheden die alleen testen en eenheden die zichzelf beter willen maken.

ENGINEER EMERGO 01 was een oefening die de term 'niet de beste; wel de gezelligste' definitief de das om doet. ●

MIJN NAAM IS... KORPORAAL MARTIJN PIJPER

Martijn is geboren in Oosterhout en woont nu met vriendin niet ver van zijn geboorteplaats, namelijk in het mooiste en rustigste dorp van Brabant. Juist: 's Gravenmoer! "Hoewel ik een opleiding aan de slagervakschool volgde, bleef de dienst toch trekken. Want het is mij met de papepel ingegeven: mijn vader is al ruim 30 jaar marinier. Dus werd ik in april 2009 militair, ging ik in 2010 als sappeur naar Afghanistan met de Redeployment TF en werk ik nu als korporaal-mineur bij 411 Pantsergenie. De uitzending was erg leerzaam, want dan doe je als genist het echte werk. Ik voelde mij bij de konvoioperaties dan ook verantwoordelijk voor de veiligheid van iedereen in het konvooi. Als mineur in de groep ben je de specialist als het om springstof gaat: het correct aanbrengen en het berekenen van de juiste hoeveelheid. Ook geef ik daar waar nodig (ongevraagd) advies. Zodoende werk ik mee aan een goed en strak plan om bijvoorbeeld een brug te springen. En dat vind ik ook het leukste aan mijn werk: met springstoffen om-

gaan. Mooi om te zien, dat iets wat in theorie berekend is, in de praktijk klopt. Een brugvernietiging is altijd mooi om te doen, maar brugslag vind ik een stuk minder; dat moeten ze overlaten aan 105 Brcie. Het is natuurlijk een unieke ervaring om met springstoffen te kunnen werken. Als burger krijgen alleen grote specialistische sloopbedrijven hier mee te maken, en dan is de springmeester binnen dat bedrijf vaak nog de enige specialist. De grote knallen bij de oefening EXPLOSIVE ENGINEER in Noorwegen hebben veel indruk op mij gemaakt. Ik wil mij daarom nog verder bekwamen in het werken met springstoffen. En ik vind het leuk om mijn explosievenkennis aan anderen over te dragen. Springstoffen kunnen gevaarlijk zijn wanneer ze in verkeerde handen vallen. Bij de genie zeggen we: "Wees vertrouwd met springstoffen, maar vertrouw ze nooit!" Mijn toekomst? Graag naar de KMS om me daar verder te ontwikkelen als leider, vakman en instructeur."

BATTLE FIELD TOUR (BFT), MET DE FT VAN FYSIEKE TRAINING

412

Pagnie in de sporen van 'MARKET GARDEN'

Dag D, zondag 17 september, 1300 uur - 2000 Amerikaanse parachutisten van 82 Airborne Division landen in hun Baggy Pants in de buurt van de brug bij GRAVE. Tegelijkertijd worden troepen gedropt bij GROESBEEK, bij NIJMEGEN. Ook Engelse para's en luchtlandingseenheden van 1(UK) Airborne Division zijn onderweg en zullen weldra landen op verschillende landingsterreinen oost van ARNHEM. Hun aanvalsdoelen: de bruggen over de MAAS en de WAAL, met als doel deze veilig te stellen voor de gemechaniseerde opmars vanuit het zuiden. Operatie MARKET GARDEN is begonnen!

Tijdens de *Battle Field Tour* 'NIJMEGEN – ARNHEM' gaan de genisten van 412 Pantsergeniecompagnie terug in de tijd en volgen zij de voetsporen van hen die aan de basis stonden van de bevrijding van Nederland. In een tweedaags programma, door en voor al het personeel van de compagnie, wordt de link gelegd tussen het heden en verleden. *Lessons learned* van toen, zowel op tactisch gebied als op het gebied van commandovoering, doorzettingsvermogen, kameraadschap, handelen in het oogmerk van de commandant en omgaan met gevechtstress worden gespiegeld aan situaties in conflicten en oefeningen waar onze militairen zelf aan blootgesteld zijn geweest.

A BRIDGE TOO FAR

Om te beginnen krijgt de compagnie de gelegenheid om zich in te leven in de situatie van toen. Door de film *A bridge too far* wordt duidelijk hoe de situatie is in september '44. Hierdoor is later in het programma minder inlevingsvermogen nodig om helder voor de geest te krijgen wat er op de verschillende bespreekpunten zo'n 68 jaar geleden heeft plaatsgevonden. Twee weken voor de BFT krijgen diverse kaderleden de opdracht om in syndicaatverband een aantal presentaties te velde voor te bereiden. Het succes van deze BFT valt of staat met het enthousiasme en inlevingsvermogen van de presentaties. In twee gelijke groepen volgt de compagnie een tweedaags roulatieschema. Per dag staan óf de opmars van de Amerikanen van GRAVE naar NIJMEGEN, óf de gevechtsacties rondom 'de brug te ver' op het programma. Beide operaties bieden een unieke gelegenheid om het navolgen van de gebeurtenissen van toen te combineren met andere belangrijke elementen van ons beroep; het vergroten van de fysieke en mentale fitheid. Aldus geschiedt.

WAALCROSSING

Op woensdagochtend, na een introductie van adjudant Langenhuijzen, stappen veertig man op de fiets en vertrekken naar het eerste bespreekpunt. Drie bespreekpunten en 30 kilometer verder wordt een bezoek gebracht aan het Bevrijdingsmuseum in GROESBEEK. Deze gelegenheid wordt aangegrepen om, onder begeleiding van aalmoezenier Vincentie, stil te staan bij de gevallen. Stil te staan en in gedachten terug te gaan naar onze omgekomen kameraden van toen én nu... De fietstocht wordt uiteindelijk afgesloten op de locatie van de 'Waalcrossing', waarbij genisten indertijd in 26 roeibootjes onder zwaar spervuur de overtocht hebben moeten maken.

Voor de andere helft van de compagnie begint deze dag bij het Airborne-Museum te OOSTERBEEK. Na een rondleiding wordt de groep afgezet op de *Landing Zones* (LZ's) nabij WOLFHEZE. Ook daar beschrijven de kaderleden de gebeurtenissen van toen. Een bijzonder gevoel maakt zich van iedereen meester, wanneer de daadwerkelijk gevolgde opmarsroutes TIGER en LION van 2 en 3 (UK) Para Bn worden ingeslagen. Op deze 14 km lange mars, die eindigt op de John Frost brug, staan nog vier andere bespreekpunten gepland. Maar de dag is nog niet voorbij...

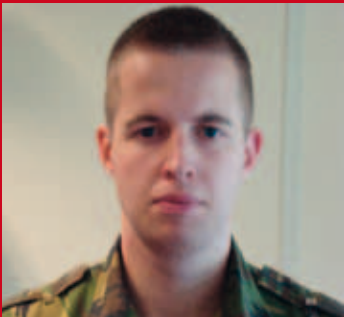
MENTALE COMPONENT

De gemeente NIJMEGEN had toestemming gegeven om 's avonds een GVA-programma uit te voeren onder en tussen de stalen liggers van de Waalbrug. Met de beklimming van de spanten, het springen naar het leftouwtje en het *abseilen*, wordt (voor de één wat meer dan voor de ander) de mentale

component getraind. Tegelijkertijd was het de mannen van de groep bij ARNHEM intussen duidelijk geworden dat de gevechtsacties van de Britten verre van succesvol waren verlopen. Door onverwacht hevige tegenstand van de Duitsers waren zij met zeer grote verliezen teruggedrongen, richtten ze een verdedigingslinie in rondom OOSTERBEEK en moesten uiteindelijk 's nachts, onder achterlating van de gewonden, door de Polen in kleine bootjes worden geëvacueerd. Om 19.00 uur staat sergeant-majoor Van Ewijk ons op te wachten bij het Airborne-Museum. Vanaf hier leidt hij ons langs de aftochtroutes over de Westerbouwing naar beneden, naar de Rijn. Daar liggen – verassing! – de (moderne) aanvalsbotten klaar, die onder leiding van de pontonniers gereed voor actie worden gemaakt. Op exact dezelfde locatie als toen maken onze militairen roeiend dezelfde overtocht, gevolgd door een heus staaltje 'botenexercitie te velde'!

DE WIJDE WERELD IN

Deze BFT markeert het einde van het eerste halfjaar. Terwijl een groot deel van de compagnie zich opmaakt voor een welverdiend zomerverlof, blijkt dit echter voorlopig de laatste gezamenlijke oefening van 412 Pagnie geweest te zijn. De compagnie krijgt de opdracht een pantsergeniegroep te leveren aan PTG-5 in KUNDUZ, begin 2013. Deze opdracht komt bovenop de reeds bestaande opdrachten, waardoor, bij het ter perse gaan van dit blad, het opwerktraject voor de missie PTG-5, -7 en de Compagnie in de West voor de verschillende pelotons van 412 Pantsergeniecompagnie een feit is! ●

MIJN NAAM IS... SERGEANT FREDO VISSER

Sergeant Visser leidt de Alfagroep van het tweede peloton van 412 Pagnie en hij is - terecht - van mening dat hij van zijn korporaals en soldaten méér mag verwachten. Een leuke en tevens minder leuke ervaring: bij de VTO-GN opleiding waren er momenten dat het uitzichtloos leek, maar achteraf overheerste het goede gevoel dat je het toch maar gedaan hebt. Nu is het wachten op een uitzending. Hij heeft nog steeds de wil om zich te verbreden. Geef hem de juiste begeleiding, ruimte en mogelijkheden en hij groeit en neemt als een spons alles in zich op. Zijn toekomst speelt zich dan ook af binnen een van de vakgebieden van de genie, wellicht CBRN of constructie. Dit houdt hem bezig: "We moeten op zoek naar het antwoord op de vraag: hoe gaat de genist ingezet worden, rekening houdend met de geringe mankracht en middelen?"

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 MARCO OOST

Deze geboren en getogen inwoner van Geldrop (bij Eindhoven), werkt bij de Stafstafcompagnie van 41 Pantsergeniebataljon, lekker dicht bij zijn woonplaats, waar hij met zijn verloofde woont. Hij studeerde eerst voor zelfstandig ondernemer in de horeca, maar deed daar na zijn opleiding niets mee. Daarna werkte hij drie jaar op het hoofdkantoor van 'Van Leest Music and Movies' tot deze club verhuisde naar het verre Capelle aan de IJssel. Hij dacht: "Laat ik eens een banenwinkel binnen lopen", met als resultaat dat hij vijf maanden later, in augustus 2009, aan zijn AMO begon. Nu is hij al een jaar soldaat-toegevoegd aan de CSM. Als toegevoegd CSM ben je een 'manusje van alles'. Je bent dus met van alles bezig. Maar een van de hoofdtaken is het beheer van de wapenkamer. Van alle veranderingen die zich daar voordoen hoor ik op de hoogte te zijn. Hij vindt dat hij zich in deze baan goed kan ontwikkelen, vanwege de grotere verantwoordelijkheden. Hij heeft met veel mensen te maken, van soldaat tot overste. Je kunt vaak iets voor hen doen, maar ook andersom. Vaak zijn dat toch de contacten die je net nodig hebt om iets voor elkaar te krijgen; is het niet voor een ander, dan toch voor jezelf. Je moet toch ook aan jezelf denken; een ander doet dat niet snel. Ik kan soms de gekste dingen voor elkaar krijgen en ik regel overal wel iets vandaan om de klus of het comfort beter te maken. Ik ben me nu goed aan het oriënteren over mijn mogelijkheden binnen de krijgsmacht, al was het maar omdat mijn stoel komt te vervallen.

SURVEILLANCE AND IMAGING SYSTEMS

CBRN-e detection and analysis

Chemical detection

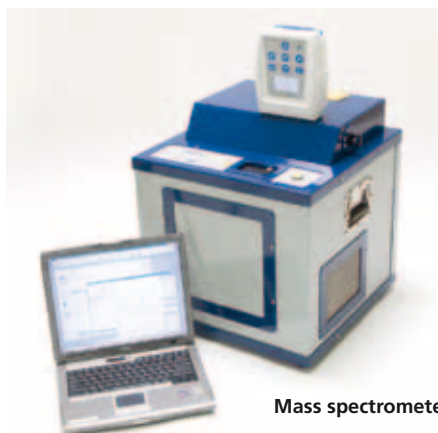
BIO detection

Radiation detection

Explosive detection

Mass spectrometer analysis

INTEGRATED SOLUTIONS FOR FORCE PROTECTION & BASE DEFENSE

11 Genie bouwt Main Operating Base in Vught

Tijdens de oefening FALCON PRE-PARE hebben geniepelotons en een bouwmachinegroep vanuit de *Staging Area* in Gilze-Rijen in 72 uur een initieel kamp opgericht op het oefenterrein van de genie in Vught.

GEVECHTSONDERSTEUNING EN SAMENWERKING

Onze genisten waren slechts beperkt beschikbaar vanwege de gevechtsondersteuning aan 12 Infbat die grotendeels doorliep (zie hiervoor het artikel van elnt Groenendijk). Bovendien zijn de mensen van 11 Gncie LMB (AASLT) niet opgeleid op constructiegebied. Dat er toch een zeer goed resultaat is geboekt, is ondermeer te danken aan de grondige voorbereiding en de begeleiding door een tweetal specialisten van 103 Constructiecompagnie. Hun expertise is zeer nuttig gebleken. Onnodige fouten en vertraging zijn voorkomen door hun deskundige advies. Boven alles is het uitstekende resultaat te danken aan de *can do* mentaliteit van iedereen: ondanks beperkte middelen en mogelijkheden is de eenheid tot veel in staat.

VERBREED OPERATIONEEL CONCEPT

Met het Verbreed Operationeel Concept (VOC) 11 Air Manoeuvre Brigade is de richting duidelijk waarheen 11 LMB gaat. Een wezenlijk onderdeel van het VOC is het uitbouwen van een *Airhead* tot een *Main Operating Base* (MOB) als vervolg op de consolidatiefase. De bouw van een MOB vergt veel inspanning en kost veel tijd. 11 Gncie LMB (AASLT) heeft hierbij een belangrijke taak: in de overbruggingsperiode van consolidatie tot MOB kunnen wij een initieel kamp bouwen zodat de infanterie de gelegenheid heeft de beveiliging uit te dunnen en zich kan gaan richten op andere taken. Vervolgens kunnen logistieke en gespecialiseerde genie-eenheden bijtrekken en de base verder uitbouwen. Het initiële kamp zou binnen 48-72 uur moeten kunnen staan. De hoofdinspanning is hierbij gericht op perimeterveiligheid, sanitaire noodvoorzieningen en onderdak.

IMPROVISE AND OVERCOME!

Om een MOB in te kunnen richten is op geniegebied een zeer gedegen voorbereiding en samenwerking met ondermeer 101 Geniebataljon noodzakelijk. Echter om toch slagvaardig en snel inzetbaar te blijven moeten we niet schromen snelle en eenvoudige oplossingen te kiezen om een eenheid in te zetten. Het motto voor de luchtmobiele genist is dan ook zeker van toepassing: *improvise and overcome!* ●

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 JORRIT NOOIJ

Ik was meubelmaker, maar sinds 2010 ben ik de Minimisshutter van mijn groep bij 11 Geniecompagnie LMB (AASLT). Meubelmaker is een best technisch beroep, maar ik was toe aan een nieuwe uitdaging. Daar wilde ik wel graag technische achtergrond bij benutten. En dat heb ik gevonden bij 11 genie; een mooie club met een *can do* mentaliteit en met leuke collega's, waar ik een hoop nieuwe dingen geleerd heb. Ik hoef me nooit te vervelen.

● 11 GNC IELMB (AASLT)

Elnt Xander Groenendijk,
11 Geniecompagnie LMB (AASLT)

TRAINEN VAN NIVEAU-I EN -II ZAKEN BEWIJST NUT

Geniepelotons aan de bak tijdens FALCON PREPARE

Twee weken lang heeft 11 Geniecompagnie LMB (AASLT), samen met 12 Infanteriebataljon RvH AASLT, het DHC (Defensie Helikopter Commando) en overige eenheden van 11 AMB, deelgenomen aan de oefening FALCON PREPARE, een FTX als voorbereiding op de oefening PEREGINE SWORD, waarin 11 AMB door 1 GNC wordt getraind.

FALCON PREPARE is tweeledig opgezet. Eerst een zelfstandig trainingsprogramma door 11 Geniecompagnie, waarbij de ondersteuning van een *initial entry operatie* is beoefend. Genieverkenningen en de bouw van een tijdelijke FOB zijn hierin uitgebreid aan de orde gekomen (zie hiervoor het artikel van majoor Kranenburg). Daarnaast hadden we verschillende eenheden van 11 Geniecompagnie

onder bevel gesteld van 12 Infbat om operaties uit te voeren vanaf de MOB op Vliegbasis Gilze-Rijen.

(Alle afkortingen staan in een apart kader toegelicht – red.)

OEFENSENARIO

In het scenario van FALCON PREPARE is 12 Infbat ingezet als AATF om in het crisisgebied snel en beslissend op te kunnen treden tegen vijandige cellen en dreigingen. Het DHC leverde hiervoor de benodigde helikoptercapaciteit met meerdere AH-64 en CH-47. Omdat men bij een dergelijke 'reservetaak' rekening moet houden met een uiteenlopend takenpakket is dit een ideaal scenario om zoveel mogelijk oefendoelen naar voren te laten komen. Om het zo realistisch mogelijk te maken zijn vooral objecten gekozen buiten het reguliere oefenterrein. Bovendien is het scenario bijzonder realistisch, gezien de taakstelling van 11 AMB en zijn reeds eerder eenheden van 11 AMB tijdens ISAF ingezet als *air assault reserve* vanuit Kandahar.

Met MOB Gilze Rijen als uitvalsbasis voerden infanteriecompagnieën,

ondersteund door een geniegroep, beurtelings een *raid* uit op een voormalige fabriek in Heusden. Het doel was een vermoede doorvoerlocatie van vijandelijke middelen uit te schakelen. Een complexe operatie, omdat men hier te maken heeft met een beperkte tijd om de opdracht uit te voeren (*time on target*). Bovendien bestond er een dreiging van valstrikken en anti-personeelsmijnen en bleek na het veiligstellen van het object, dat de wapenopslag op een andere locatie zou liggen. Snel moest er een plan gemaakt worden om deze alsnog te ontmantelen.

Tegelijkertijd voerde een andere compagnie op een andere locatie een C&S (*cordon and search*) operatie uit. Deze eenheid werd versterkt met een JSA, twee geniegroepen en een team van de EODD. Uit inlichtingen bleek dat een explosievenexpert zich op deze locatie ophield en dat er een grote hoeveelheid wapens en munitie opgeslagen waren. De opdracht was zoveel mogelijk middelen mee te nemen naar de MOB. Hieruit moest zoveel mogelijk informatie verzameld worden en verdere IO-campagnes worden uitgebuit. Door de beperkte

afvoercapaciteit werd uiteindelijk een beroep gedaan op meerdere CH-47 helikopters om de middelen af te voeren. Een efficiënt *searchplan* en nauwkeurige TSE maakten dat de opdracht binnen de tijd uitgevoerd werd. Dit moest ook vanwege de beschikbare helikoptercapaciteit.

Ook de D-compagnie met twee patrouillepelotons en het verkenningspeloton werd ingezet om een alternatieve MSR te verkennen. De geniegroep waarborgde de mobiliteit en had daarnaast de opdracht een aantal brugverkenningen uit te voeren. Aansluitend moest een logistiek konvoi beveiligd worden terug naar de MOB. Na een lange dag volgde er onverwachts de opdracht om, op een andere locatie, een vermoede vijandelijke cel uit te schakelen. Na een snelle planning en een snelle en strakke actie kon ook de D-compagnie terug naar de MOB.

BATALJONSOPSTREDE

Als finale van de oefening werd een complete bataljonsactie uitgevoerd (niveau V). Een binnengedrongen vijandelijke eenheid zou verschillende bruggen en complexen in de omgeving van Nijmegen bezet houden. Dit resulteerde in een bataljonsopstreden waarin de vijand geneutraliseerd zou worden door een gecoördineerde *Air Assault* en bereden (Dcie) actie. De ondersteuning van DHC en verschillende gemeentes maakte het mogelijk een unieke lucht mobiele operatie uit te voeren op de bruggen bij Grave en Heumen. De Dcie zou uiteindelijk bijtrekken over de grond waarbij verschillende tussengelegen aanvalsdoelen uitgeschakeld moesten worden. Elke eenheid werd versterkt met geniecapaciteit, die gecoördineerd werd door de PC vanuit de lucht mobiele VCP van het bataljon.

Voorafgaand aan de operatie zijn, ongezien, het EARS-peloton van 11 Geniecompagnie samen met het verkenningspeloton ingezet om de bruggen en de landingszones te verkennen. Met boten zijn verkenners op verschillende punten afgezet en heeft het EARS-peloton, via het water, de bruggen kunnen naderen. Hierdoor werd al snel duidelijk dat deze onder lading gebracht waren. Coördinatie en verbindingen met het hogere niveau zijn dan van essentieel belang. Een unieke kans om het gezamenlijk uitvoeren van de isolatiefase - en daarbij het afstemmen van capaciteiten - te trainen en te perfectioneren.

COMMANDOVOERING

Bij het trainen van verschillende gevechts-

acties en de samenwerking tussen manoeuvre, gevechtssteun en luchtsteun is commandovoering een belangrijk aspect. De pelotons- en groepscommandanten van 11 Geniecompagnie hebben hierin een grote rol. De jonge groepscommandanten die onder bevel gesteld werden bij een infanteriecompagnie haalden grote leerwinst. Ondanks een staftraining en een aantal trainingsmomenten in het voortraject, is het toch een uitdaging om onder tijdsdruk genieadvies te geven aan de compagniescommandant tijdens het OATDOEM-proces. Bovendien moet hij zijn groep voorbereidingen laten treffen en beslissen vanaf welk moment hij zijn mensen zal betrekken bij het plan. Bij dit soort oefeningen vallen uiteindelijk veel puzzelstukjes op hun plaats, met name wanneer na de uitvoering en evaluatie de leerpunten meegenomen kunnen worden bij de volgende actie.

De pelotonscommandant heeft vaak de rol van speciale stafofficier bij de bataljonsstaf, maar kan ook ingezet worden als bijvoorbeeld JSA bij een grote C&S-opdracht met meerdere geniegroepen en EODD. Deze oefening gaf ook de PC een uitgelezen kans om dit te trainen en weer eens het planningproces op compagniesniveau te trainen.

LEERCURVE

In dit soort oefeningen, komen verschillende aspecten uit het O&T-programma bijeen en dan merk je dat de vooraf getrainde niveau-I en -II zaken hun nut bewijzen. Daarnaast komen aandachtspunten snel naar voren in evaluaties en AAR's. Terugkijkend op deze oefening is 11 Geniecompagnie op elk niveau een grote stap verder in de richting van de corpsgeleide brigadeoefening PEREGINE SWORD. ●

AH-64
AAR
AASLT
AATF
AMB
C&S
CH-47
DHC
EARS-peloton
EODD
FOB
FTX
GNC
IO
ISAF
JSA
MOB
MSR
OATDOEM

Apache gevechtshelikopter
After Action Review
Air Assault
Air Assault Task Force
Air Mobile Brigade
Cordon and Search
Chinook transporthelikopter
Defensie Helikopter Commando
Engineers Advanced Reconnaissance and Search
Explosieven Opruimingsdienst Defensie
Forward Operating Base
Field Training Exercise
German-Netherlands Corps
Intell Operations
International Security Assistance Force (Afghanistan)
Junior Search Advisor
Main Operating Base
Main Supply Route
O Oriëntatie op de opdracht
A Analyse van de opdracht
T Terrein & Weer
D Dreiging & Vijandanalyse
O Overige (f)actoren
E Eigen middelen
M Mogelijke wijze van optreden / ontwikkelen eigen mogelijkheden

RvH
TSE
VCP

Regiment van Heutsz
Tactical Site Exploitation
Vooruitgeschoven Commando Post

DE AFKO'S

● 11 GNCIELMB (AASLT)

Eerste luitenant Wim Labrijn, Intell 11 Geniecompagnie LMB (AASLT)

VEEL GELEERD BIJ DIT EXPEDITIONAIRE OPTREDEN

Oefening SEROLANE in Zuid-Afrika

Juni 2012 - Het Combat Training Centre (CTC) in LOHATLA Zuid-Afrika (ZAF) vormt het toneel van de oefening SEROLANE, een expeditionaire oefening met daarin allerlei facetten van het luchtmobiel optreden. Onder andere een sterk aangedikte bataljonsstaf, een luchtmobiele infanteriecompagnie, een deel van 421 Hospitaalcompagnie en van 240 Dienstencompagnie, een Raventeam en natuurlijk een luchtmobiele geniegroep. Zij vormden de Nederlandse inbreng aan deze internationale oefening; samen met ZAF eenheden waaronder een paracompanie en enkele ORYX helikopters. In drie weken werden er diverse scenario's gedraaid waarin niet alleen alle functies van het militair optreden aan bod kwamen, maar ook aandacht was voor integratie tussen ZAF en Nederlandse eenheden.

De voorbereiding van de meeste oefenende eenheden bestond voornamelijk uit het tijdig aanleveren van de nodige papierwinkel, het tijdig aanleveren van het juiste materiaal en enkele presentaties over de oefening en ZAF. Voor sommigen was er echter meer te doen; samen met leden van de bataljonsstaf en de compagniesstaf van de Bcie moest er een script worden geschreven op basis van enkele verkenningen. Als genieadviseur van het bataljon was ik verantwoordelijk voor de genie-events tijdens de verschillende scenario's. Het bataljon trainde zoals altijd alle functies van militair optreden. Dus niet alleen aandacht voor manoeuvre, maar vooral ook veel werk voor bijvoorbeeld de geneeskundige tak, en ook voor de genie. Uiteindelijk vertrokken er op 2 juni bijna 300 man naar ZAF voor een uitdagend en afwisselend programma.

STROEVE START

Na de vlucht van Schiphol naar vliegveld Upington en een busreis kwamen we aan bij CTC LOHATLA, een immens groot oefenterrein in gebruik als schietkamp voor zowel lichte als zware infanterie, maar ook voor artillerie en *anti air defence*. De eerste week stond in het teken van acclimatiseren, opbouwen van het kamp, integratie met de ZAF *counterparts* en een *bushcraft* training door het ZAF Pathfinderpeloton. In juni is het winter in Zuid-Afrika en daarom was er niet veel voor nodig om geacclimatiseerd te raken; een beetje hetzelfde weer als in Nederland. Ook de tenten waren allemaal al opgebouwd, dus er kon vrij rap begonnen worden met de integratie. Toch verliep niet alles vlekkeloos; de voedselcontainers waren door de ZAF overheid tegengehouden in de haven. Vlak voor het begin van de oefening bleek de regelgeving veranderd. Dit resulteerde er in, dat de mobiele satellietkeukens (MSK) nog geen Chef Martin konden warmen en dat we het de eerste week moesten doen met ZAF rantsoenen.

STEPPING STONES

Een typisch onderdeel voordat er kon worden overgegaan op de pelotonsscenario's was de *Stone Ceremony*. Alle buitenlandse eenheden op het CTC draaien zo'n Stone Ceremony. Iedere persoon, ook elke ZAF-militair, neemt een steen mee naar de appèlplaats en om beurten wordt er een steen gelegd totdat er een gezamenlijke berg stenen ligt. Aan het einde van de ceremonie wordt het CTC door de commandant formeel overgedragen aan de bataljonscommandant van 11 Infanteriebataljon: de start van de echte oefening.

We begonnen met enkele pelotonsscenario's en een *life firing exercise*. In de pelotonsscenario's was de geniegroep, die door omstandigheden bestond uit slechts vier man, gekoppeld aan één peloton. Er was een geniezwaar scenario; een geplande aanval op *insurgents* die zich ophielden in loopgraven. En een tweetal *quick reaction force* scenario's; het ondersteunen van eigen troepen in een hinderlaag en het ondersteunen na een verkeersongeval.

Met name de geplande aanval was zeer leerzaam voor de genisten, omdat de *insurgents* vanuit hun loopgraven een *improvised explosive device* (IED) hadden uitgerold. Nadat alle scenario's waren gedraaid en geëvalueerd konden we ons na een weekendbreak in een Game Lodge opmaken voor een tweetal compagniesacties.

AANVALLEN!

Iets wat het Nederlands voetbalelftal niet veel heeft gedaan bij het EK gebeurde in de laatste week veelvuldig: aanvallen! De laatste week stond in het teken van een tweetal compagniesaanvallen. Eigenlijk waren het er vier, want simultaan aan onze compagnie voerde de ZAF-compagnie, iets zuidelijker in het vak, dezelfde opdrachten uit. De compagnieën kregen eerst te maken met een geplande aanval en vervolgens een, door intell van het verkenningpeloton uit de Dcie gedreven, gelegenheidsaanval. De geniegroep had het tijdens de eerste aanval druk met advies geven en dreigingen wegnemen zoals struikeldraden en stokmijnen. Het venijn van deze opdracht zat hem in de staart toen de ZAF-compagniescommandant om geniesteun ging vragen. Zodoende vertrok er een geniegroep met *force protection* te voet richting de ZAF-compagnie om daar te reageren op enkele stokmijnen. Tijdens deze gelegenheidsaanval kreeg de geniegroep ook de specifieke opdracht mee om een *Tactical Site Exploitation* (TSE) uit te voeren op een vooraf geplande locatie. Na een infiltratie van twee nachten en één dag begon op donderdag 21 juni in alle vroegte de aanval van de infanterie. Nadat zij vrij vlot alle objecten hadden gezuiverd kon de geniegroep haar werk doen. Met laserpennen, camera's, vele rubberen handschoentjes en gezond boerenverstand moest de geniegroep een object leeghalen, dat gebruikt werd om IED's in te maken. Kisten vol trotyl, cans vol vloeistof, handboeken over zelf gemaakte *Claymore* mijnen en nog veel meer werd vernietigd of meegenomen als bewijslast.

LEREN OP ELK NIVEAU

Bij deze geslaagde oefening is er op elk niveau veel geleerd. De landmacht heeft kunnen oefenen met expeditionair optreden door bijvoorbeeld het testen van de MSK in ZAF, 420 heeft kunnen oefenen met het (deels) overnemen van een ZAF-Role 2 hospitaal, de bataljonsstaf heeft geïntegreerd met hun ZAF-counterparts, de infanteriecompagnie heeft getraind in zeer verschillende scenario's, het verkenningpeloton heeft geïntegreerd opgetreden met een Raven-team en de geniegroep heeft veel geleerd op het gebied van advies geven, antipersoneelsmijndreiging, search op het Afrikaans continent en TSE. We zijn helaas niet aan alles toegekomen, zoals dirtstripverkenningen, maar we hebben meer dan genoeg gedaan om de meerwaarde van de luchtmobiele genie, ook bij dit soort expeditionair optreden, wederom te bewijzen. ●

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 ALBERT VAN 'T HUL (103 CONSTRUCIE)

Mijn keuze voor de genie kwam mede door mijn broer, die al in dienst zat bij 112 Pagnie (zw). Ik werk graag met mijn handen en wilde niet een standaard bouwvakker worden. Daarom heb ik een tweejarig OJKL-bouwkundetraject gevolgd, dat specifiek gericht was op de genie. Ik wilde constructiegenist worden. In 2005 ben ik opgekomen bij 103 Constructiecompagnie. Hier werd ik soldaat-timmerman en in 2006 mocht ik op uitzending. In 2007 werd ik bevorderd en kwam op een korporaal-timmermanstoel. Van eind 2007 tot begin 2008 ben ik samen met mijn broer met 112 Pagnie (zw) op uitzending geweest als Infra Support Detachment. In 2009 ben ik korporaal-commandogroep geworden. Ik ben nu 26 jaar en woon in Elburg, niet al te ver bij mijn werk vandaan. Werken bij 103 is zeer uitdagend en gevarieerd. Met beperkte middelen en mensen weten we uit het niets een kamp voor 400 personen uit de grond te stampen. Hierbij moeten wij vaak improviseren en wordt er veel zelfstandigheid en initiatief van ons verwacht.

Sportiviteit en militair zijn staan hoog op de agenda. De combinatie van militair en constructie; dat is wat mij aanspreekt! Als ervaren korporaal-bouwkunde word ik tevens in een *advanced* rol ingezet; ik ga dan mee met een luchtmobiel- of een pantsergeniepeloton en assisteer hen dan met raad en daad bij hun constructieopdrachten. In de toekomst wil ik onderofficier worden. Groepscommandant zijn van een pantsergenie- of constructiegroep lijkt mij geweldig: samenwerken met mensen, al mijn ervaring doorgeven, het sportieve karakter van het werk, en mezelf blijven ontwikkelen door studie. Ja, dat alles staat mij erg aan!

11 Geniecompagnie LMB (AASLT) alweer

20 jaar

operationeel

Gevechtsinsignes uitgereikt bij reünie

vrije antipersoneelsmijnen verbonden aan berrmbommen. Onze compagnie kent vele hoogtepunten; te veel om op te noemen." Dat zei majoor Johan Kranenburg bij de viering van het twintigjarig bestaan van 11 Geniecompagnie Luchtmobiel - Air Assault. De belangrijkste delen uit zijn toespraak staan hieronder.

IN HERINNERING

"Wij zijn hier nu met zijn allen bij elkaar en wij weten allemaal dat er een aantal niet meer onder ons is. Oud-csm Ron Ritzen die in 1997 door een laffe daad is overleden. Onze oud-second, kapitein Ferry van den Berg, was een maatje van me. Na een verkeersongeval heeft hij ruim twee jaar in coma gelegen en is uiteindelijk in 2008 overleden. Ik heb Ferry's werk in de compagnie overgenomen en heb gevoeld hoe hij leefde binnen de eenheid. Hij was uniek: bomvol energie en met een kort lontje. Drie jaar geleden overleed sergeant-majoor Mark Leijzen tijdens uitzending in Uruzgan bij een IED-aanslag. Mark was niet meer bij ons geplaatst, maar zijn hart lag bij 11 Gncie. Begonnen als plv gpc, werd hij gpc, opc en sm-logistiek. Mark was een deel van 11 Gncie!"

GEVECHTSINSIGNES

"Met de missie in Uruzgan is er waardering gekomen voor eenieder die in gevechtssomstandigheden heeft moeten handelen.

Schaarsbergen – 30 augustus 2012 – "Personeel dat bij ons komt werken, weet dat het stapje extra bij 11 Geniecompagnie vaak betekent dat alles in de looppas gaat. Toch kiezen de manschappen en het kader er voor om bij ons te dienen. Onze mannen zijn gedreven, net zoals onze voorgangers dat ook waren. In de afgelopen jaren heeft onze compagnie aan 29 missies deelgenomen van Bosnië tot Uruzgan. Steeds weer hebben genisten moeilijk werk gedaan en oplossingen verzonnen voor problemen. Van het bouwen van kampementen tot het zoeken naar metaal-

Hiervoor is het gevechtsinsigne ingesteld. Wij waren in 2006 de eerste genie-eenheid die buiten de poort gevechtssteun gaf en sommige van onze geniegroepen zijn toen in vuurgevechten verzeild geraakt. Vandaag is onder de reünisten een aantal van hen aanwezig. Ik wil hen naar voren halen en alsnog het gevechtsinsigne uitreiken. Voor een enkeling is het niet gelukt om dit gevechtsinsigne tijdig te hebben. Maar wat in het vat zit, verzuurt niet. De insignes van TFU-1 zijn verdiend bij twee gelegenheden: De battlegroup aangevuld met genie had tijdelijk FOB Martello overgenomen van de Canadezen. De FOB was een geïmpro-

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 MIKE VAN 'T ERVE

Mike is 22 jaar en is in oktober 2010 begonnen bij 11 Gncie LMB (AASLT). Dat laatste staat voor *Air Assault*. Rode baret behaald en direct aansluitend naar Vught voor de BGO en GVO. "Nu ben ik geplaatst in de A-groep van het eerste peloton. Mijn nevenfunctie is *combat life saver*. Vorig jaar heb ik mijn wing-A gehaald en ik heb ook al tweemaal de oefening American Falcon mee mogen draaien. In 2013 loopt mijn startfunctie af, maar ik hoop daarna ook mijn volgende functie bij 11 Gncie te kunnen vervullen. Want 11 Gncie is een professionele eenheid met goed gemotiveerde en fitte collega's, die hun zaakjes voor elkaar hebben. Ook hebben we een afwisselend en uitdagend programma. Kortom: voor mij de ideale club!"

viseerd kamp dat in een vallei lag. De Taliban heeft dit kamp belegerd en de daar aanwezige militairen hebben daar voor hun huid moeten vechten. Dat waren de volgende oud-militairen: korporaal Braad en korporaal Thijssen. Verder heeft de geniegroep van sergeant Seigers het KCT ondersteund bij een zoekactie in een quala. Op de terugweg zijn zij in een zware hinderlaag terecht gekomen. Verder waren hierbij ook de soldaten Van Dun en De Kock betrokken. Soldaat Huijs heeft het insigne verdiend tijdens TFE-8 door zijn handelen na een IED-aanslag in Kala Kala, een gehucht aan de noordzijde van de beruchte Choravallei. Soldaat Ósagun is tijdens TFE-12 als lid van een geniegroep mee geweest met de special forces, en heeft daar vele gevechtssituaties het hoofd geboden."

NAAR DE TOEKOMST

"Het verbreed operationeel concept (VOC) van de *Air manoeuvre brigade* gaat nog steeds uit van het snel en verrassend pakken van een doel in de diepte en dit vast te houden; de *airhead*. Dit gebeurt nu echter op kleinere schaal. Wat het VOC anders maakt is dat een gebied vervolgens ook moeten worden vastgehouden voor langere tijd. Vanuit een *operating base* voeren eenheden stabilisatieopdrachten uit. De genie heeft in dit VOC een aanzienlijke rol.

Met de recent goedgekeurde reorganisatie is er nu ook formeel een *EARS-peloton* in de eenheid met *advanced search* capaciteit en genieverkeners die ook kunnen duiken. En met onze nieuwe inlichtingencel met een luitenant en een sergeant hebben we nu ook capaciteit om genie-inlichtingen te initiëren en op de juiste wijze te kunnen verwerken. Daarmee kunnen we ook bij nationale operaties veel betekenen." Maar de groeps grootte blijft een knelpunt: "Binnen en bui-

ten de genie is iedereen ondertussen overtuigd dat er minimaal acht man in een geniegroep moet zitten, maar de onze zijn als enige nog steeds zes man sterk. Een serieuze tekortkoming, met name bij search en voertuigoptreden."

Kortom: 11 Gncie: altijd in beweging!

De beste Gncie die er is! ●

The Air Assault Engineer 11 Gncie is een kleine eenheid, maar wat hen bijzonder maakt, is dat het personeel volledig geïntegreerd kan optreden met infanteriepelotons. De geniepelotons beheersen de infanterievaardigheden goed. De meerwaarde van de luchtmobiele genist zit hem in zijn fysieke gehardheid en *can do* mentaliteit, waardoor deze genist ook in moeilijke (klimatologische) omstandigheden succesvol opdrachten uitvoert. Doordat luchtmobiele genisten vaak weinig materieel en materiaal kunnen meenemen, zijn ze gewend om te improviseren. Dit kunnen zij omdat ze de basisgenievaardigheden goed beheersen. De gereedschappen van de luchtmobiele genist zijn de basisgeniegereedschappen, waaronder de motorkettingzaag, maar ook springstoffen. Hiermee kan met weinig middelen veel uitwerking worden gecreëerd. Door een uitstekende kennis van springstoffen is explosievenbestrijding het domein waar 11 Gncie zich in wil blijven bekwamen. Een combinatie van terreinbegaanbaarheidskennis, tactische kennis en inzicht in explosievenbestrijding, maakt de genieadviseur van meerwaarde voor iedere commandant.

MIJN NAAM IS... DUIKER MARK WIM NIESINK

In 2006 ben ik gelijk begonnen als genist bij 411 Pantsergeniecompagnie, omdat ik meer wilde kunnen dan alleen vechten. Met deze club heb ik in 2008 TFE-7 gedraaid en daar heb ik enorm veel geleerd als militair en als mens. Toen ik korte tijd in de commandogroep werkte, kwam ik in contact met de duikers. Duiken leek mij een mooie uitdaging. Na een lang keuringstraject mocht ik eindelijk opgeleid worden tot duiker. Dat duurde bijna een jaar en nu ben ik duiker bij het EARS-peloton van 11 Gncie. Leuk? Het is erg druk en er wordt veel van je verwacht. We hebben verschillende specialiteiten: duiken, genieverkenningen, optreden in waterrijke gebieden en gezamenlijke acties met justitie in het kader van nationale operaties. Eigenlijk staan we nooit stil. Ja dus: leuk!

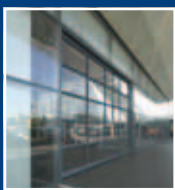

Industrie-sectionaaldeur ALR Vitraplan

reddot design award

Functie ontmoet aspect. Hörmann deuren met onderscheiding.

ASR 40: aluminiumdeur
in fijn profielaspect

Industriedeuren en design: Bij Hörmann is dat geen tegenstrijdigheid. De industrie-sectionaaldeur ALR Vitraplan werkt door de nieuwe, in hetzelfde vlak liggende beglazing, echt hoogwaardig. En dat blijft ook zo. Daarvoor zorgt de krasvaste DURATEC kunststofbeglazing. Bekroond met de reddot Award.

DECENNIUMFEEST 101 GENIEBATALJON:

Aut Bene, Aut Non!

Schets feestlocatie

De afgelopen 10 jaar heeft 101 Geniebataljon laten zien dat het een cruciale rol speelt bij missies door het wereldwijd bouwen van militaire infrastructuur. Zoals wij binnen het regiment wel eens zeggen: We make it happen...

Op 7 juni 2012 vierde 101 Geniebataljon zijn 10-jarig bestaan met overdag een door Geniewerken georganiseerd symposium, waar met hulp van civiele experts werd gediscussieerd over de rol van 101 Geniebataljon tijdens nationale inzet. Vervolgens kreeg een aantal (oud-)militairen die 10 jaar geleden onder de vlag van 101 Geniebataljon werden uitgezonden alsnog hun medaille. De dag werd afgesloten met een door 103 Constructiecompagnie georganiseerd bataljonsfeest.

D-DAY +1

Om het feest een bijzonder karakter te geven, werd het gebouwd rond het thema D-Day +1, wat sloeg op de dag na D-Day, 68 jaar geleden. Immers ook toen al was de genie cruciaal in het realiseren van militaire operaties. Twee nieuwe pe-

lotonscommandanten kregen de opdracht een ontwerp te maken voor een feestlocatie, waarbij de thema's van de compagnieën (102 Constructie-railway, 103 Constructie-dirtstrips, 105 Constructie-waterbouw/bruggen) zichtbaar moesten worden. Het ontwerp werd een staalkaart van de constructiegenie. Er werd een dirtstrip aangelegd in de vorm van een vliegtuig, waarbij het staartsegment bestond uit een waterbassin met brug, waarbij spoorrails en een wagon over de brug liepen. Rond de dirtstrip kwam een WO-2 aankleding, compleet met luchtafweergeschut, bunkers en observatieposten.

Onder twee grote parachutes stond de horeca, en de dansvloer lag in de 'romp' van het vliegtuig. De DJ werd geposteerd in de 'cockpit', bestaande uit een grote observatiepost. Dit ontwerp werd na een compagniesverplaatsing van 10 km door de CC met een maquette op het Heerderstrand toegelicht, waarbij iedereen in disciplinaire groepen werd ingedeeld en er besluitvorming plaatsvond om het ontwerp te optimaliseren. In de weken daarna hebben de korporaals de ontwerpen verder uitgewerkt en zijn er materiaalstaten gemaakt. Twee weken voor het feest is er onder leiding van de plaatsvervangend groepscommandanten begonnen met het realiseren van de feestlocatie; een behoorlijke uitdagende klus die een goede training bleek.

KNALLEN

Om 19.30 uur knalde de muziek over de locatie. Na de eerste biertjes veranderde de muziek van thema; oorlogsmuziek schalde uit de speakers en luitenant Wouter Beeks nam de microfoon. Rook, lichtflitsen, gebrul van een (met behulp van een kraan) opstijgend vliegtuig (!) en explosies ondersteunden zijn verhaal; de rol van de genie was 68 jaar geleden in de strijd tegen het Nazirijk cruciaal en ook vandaag is er geen missie mogelijk zonder de inzet van de genie. Het feest barstte

los en on-danks dat het regende was het goed toeven op de dansvloer of onder de parachutes. De DJ zweefte de genisten op tot een grote, zweetende, hossende massa die zich helemaal overgaf aan de muziek. Er werd gelachen, gedanst, gedronken en uiteraard werden de nodige sterke verhalen over en weer verteld. Het horecapersoneel moest flink doorwerken, maar de (door 11 Pagnbat) geleverde ordedienst had het - zoals het hoort - bijzonder rustig. De saamhorigheid was hoog, de trots was voelbaar en er werd genoten tot in de laatste uurtjes. Het schijnt dat er zelfs huwelijksaanzoeken hebben plaatsgevonden! Na het bataljonsfeest werd er door de ordedienst en 103 Constructiecompagnie snel doch zorgvuldig opgeruimd, want er wachtte hen nog een kleine verrassing: een afterparty! Na op de feestavond vooral het bataljon te hebben gediend was het ook leuk om zelf los te kunnen gaan. En los waren we, tot 04.00 uur. Terugkijkend zien we dat een feest veel kan opleveren: we hebben de creativiteit van pelotonscommandanten gekieteld, besluitvorming getraind, het personeel op vaktechnisch gebied getraind en we hebben een enorme boost aan de trots en saamhorigheid binnen de eenheid gegeven. En laten we niet vergeten; in deze sobere tijden wordt er keihard gewerkt, maar willen we keihard kunnen blijven werken, dan moeten we ook tijd voor ontspanning organiseren. Want: hard werken is hard ontspannen, en....
Aut Bene, Aut Non! (of goed of niet!). ●

High Mobility Machines Protection

Mobility

Flexibility

Optimising the logistic footprint

When you're facing constantly changing operational challenges, you need machines with maximum troop protection and maximum mobility. Designed with the highest levels of protection, the unique JCB HMEE (High Mobility Engineer Excavator) is self-deployable, has a top speed of 90kph and is air-transportable by Hercules C-130. In service with British and US Armies, the HMEE minimises deployed troop numbers and decreases cycle times, by maximising flexibility and efficiency.

Tel: 0418-654654 www.jcb.com/defence

Genietaakteam verhuizing Kunduz:

Klus geklaard door creativiteit en geduld

De titel is duidelijk. Onze taak is het afbreken, verhuizen en opbouwen van de Nederlandse infra vanaf het interimkamp naar de permanente bouw op Kamp Kunduz waarvan de harde en ondergrondse infra door een Turkse aannemer wordt gerealiseerd. Het interimkamp bevond zich tijdelijk tussen de Duitse gebouwen in de oostelijke hoek van het kamp en werd gebruikt tot het moment dat de permanente legering op het nieuwe, in het westen gelegen deel van het kamp, gereed zou zijn. De tussenliggende afstand bedraagt circa twee kilometer. De eerste twee van de vijf nieuwe gebouwen werden begin juni door de aannemer opgeleverd en zijn ten tijde van dit schrijven al in gebruik als legering door de PTG3. De overige drie gebouwen volgen later en worden ingericht als legering en kantoor. Op dit moment werken wij hard aan het afronden van de *logistic office* (kantoorstraat) en de *e-welfare* die wordt ingericht in een 'Van de Weerdtent' met enkele gekoppelde woonfabs.

Geniepeloton taakteam 5 verhuizing Kunduz

Nieuwbouw kamp Kunduz

Het genietaakteam bestaat uit een adviseursteam van Geniewerken en een constructiepeloton van 102 Constructiecompagnie. Het peloton treedt op als uitvoerder en bestaat uit 17 man met timmerlieden, machinist, lasser, elektriciens en installatiemonteurs. We werken in samengestelde groepen met meerdere vakdisciplines zodat elke groep een compleet project zelfstandig kan uitvoeren. In dit artikel wil ik voor elke fase van de verhuizing enkele voorbeelden geven om een beeld te schetsen van onze werkzaamheden en ook wat de uitdagingen en factoren van invloed waren.

AFBREKEN

De doelstelling is om zoveel mogelijk materialen van het interimkamp te hergebruiken bij de nieuwbouw, met name de daken en containers van het huidige woongebied. De containers bestaan uit woonfabs (enkele en dubbele), toiletcontainers en douchecontainers. Deze containers worden op de nieuwbouwlocatie hergebruikt voor een nieuwe bestemming zoals de kantoorstraat, *entry control point*, geconditioneerde opslagruimtes, BSB-chalet en AS-hokken, waarbij we de daken opnieuw monteren en ET-materiaal hergebruiken. Verder bouwen we de sanitaire containers om naar combi units die bij de logistic office en hersteltent worden ingezet. Voor een maximale recycling hergebruiken we elke kleine houten constructie op de nieuwbouwlocatie voor bijvoorbeeld schuttingen. De bouw-machinist kan zijn energie kwijt in het afbreken van de Hescowallen, waarvan de steenslag wordt hergebruikt in de recreatievelden op de nieuwbouw. Gezien de Afghaanse en Pakistaanse kwaliteit gaat het herbestemmen niet zonder problemen, maar met enkele aanvullingen van nieuwe materialen en creatief vermogen krijgt alles een nieuwe functie. ►

Afbreken huidig woongebied

VERHUIZEN

Het verhuizen bestaat eigenlijk uit twee delen. Ten eerste moet alles wat voor herbestemming bedoeld is naar de nieuwbouw worden getransporteerd. Denk hierbij aan de dakframes en woonfabs. Gezien de locatie in een druk woongebied en de nabijheid van antennes en schotels en verder het gebruik van Afghaanse kranen, containerwagens en kiepauto's, leidde dit soms tot interessante uitdagingen. Maar na grondige routeverkenningen en de veiligheid in acht nemend, is het toch gelukt: complete dakframes verplaatsten we rechtstandig en de dubbele containers in zijn geheel.

Verplaatsen dubbele container in zijn geheel

Het tweede deel bestaat uit het 1-op-1 verhuizen van grote tenten. Met name het verhuizen van de *e-welfare tent* was een project met vele aandachtspunten. Zo moest er eerst een tijdelijke bar worden ingericht in een *Schalltent*, waarvoor eerst weer ruimte vrijgemaakt moest worden in het interimkamp. Daartoe moesten enkele Hescowallen tegen de vlakte. Verder stond de *e-welfare tent* - de hotspot voor ontspanning van het PTG - midden in het woongebied. Dit 'heilige huis' was al een jaar in gebruik en inmiddels redelijk aan slijtage onderhevig, wat het afbreken en opbouwen bemoeilijkte. Maar door grote inzet en slim denken van de genist is de tent binnen een week verhuisd en daarna verder uitgebouwd met zithoeken, televisie- en gameruimtes en een uitgebreide ET-installatie om de ontspanning tot een hoog niveau te brengen.

Voor je planning ben je afhankelijk van een groot aantal partijen...

Inrichten e-welfarelocatie

OPBOUWEN

Behalve het herbestemmen worden ook nieuwe materialen ingevlogen en worden nieuwe projecten opgebouwd. Ten eerste dienen de nutsvoorzieningen voor de permanente bouw te worden aangelegd. De aannemer doet de ondergrondse infra, maar de voorzieningen zelf, zoals de *powerplant*, de *back-up powerplant*, de stroomverdeelkasten en de waterdrukverhogingsinstallatie (DVI), zijn door het taakteam gebouwd. Ten tweede zijn de overkappingen voor de server (*Dome huis*) en voor de powerplant nieuw aangeschaft. Van de oude woonfabs worden de AS-hokken, de ontspanningsruimtes, de BSB-chalet, de kantoorstraat, het entry controll point en de opslagruimtes gebouwd. Op het gebied van veiligheid dienen op de locaties die verder van de gebouwen af liggen, zoals de klasse II/IV, Herstel en parkeerplaats van POMLT, vanwege veiligheidseisen enkele *safhavens* met Hesco's te worden gebouwd. Niet te onderschatten zijn verder de twee recreatieterrains tussen de legeringsgebouwen die worden ingericht met verharding, schuttingen, overkappingen, tafels, banken, fitnessapparaten en een volleybalveld.

Kortom: alle vakgroepen komen aan bod en voor iedereen is er wel een uitda-

gende klus te vinden. Alle bovenstaande projecten zijn overigens niet uit te voeren als je geen locatie zou hebben waar alles wordt geprefabt en de materialen en gereedschappen opgeslagen kunnen worden. Deze genieloods, bestaande uit een containerpark met daken en omheining, is als voorbereiding gebouwd net buiten de nieuwbouwlocatie.

Powerplant in aanbouw

UITDAGINGEN

Voor je planning ben je afhankelijk van een groot aantal partijen, die allen hun eigen belangen en problemen hebben waar jij ook rekening mee moet houden. De verhuizing en het legeringsplan van het PTG bepalen bijvoorbeeld wanneer de woonfabs vrijkomen die cruciaal zijn in je opdracht. Tevens moeten alle e-welfarezaken voor het PTG continu gewaarborgd zijn. Van de Duitse Bundeswehr ben je afhankelijk omdat zij de middelen verstrekken, zoals kranen en kiepauto's, maar ook terreinen en bouwmaterialen beschikbaar stellen zoals zandzakken, buizen en concertina's. Verder wordt de planning sterk beïnvloed door de mijlpalen van de Turkse aannemer. Dit zijn de data waarop bijv. de betonplaten worden opgeleverd waar wij op moeten bouwen. Maar denk ook aan de ondergrondse kabels waar de verdeelkasten op moeten worden aangesloten.

Via het Duitse *Bauburo* worden alle Afghaanse machines en voertuigen aangevraagd. Door verouderde machines, taalbarrières, slechte vakmanning en onbekendheid met arbo vraagt het gebruik hiervan om constant overzicht en aandacht. En geduld!

Ook het lokaal aangekochte hout en staal is van mindere kwaliteit en daar dient dus met de bewerking anders mee omgegaan te worden. Maar met creativiteit en een hoop geduld wordt uiteindelijk elke klus geklaard en staat er iets waar de mannen trots op mogen zijn. ●

MIJN NAAM IS... SERGEANT RAMON KUPERUS

Hallo, ik ben specialist installatietechniek bij 102 Constructiecompagnie. Daarvoor heb ik al heel wat eenheden binnen en buiten de genie gezien. Vanaf 1999 was ik achter-eenvolgens geplaatst bij: de Limburgse Jagers, A-cie 44 Painfbat, 105 Brugcompagnie, 104 Constructiecompagnie, de Koninklijke Militaire School uiteraard en nu bij 102 Constructiecompagnie. En ik ben het nog lang niet zat! Met diverse eenheden ben ik ook op uitzending geweest. SFOR-9, EUFOR-4, DTF-3 en ISD-9. Met 102 Constructiecompagnie ga ik van oktober tot december dit jaar naar Burundi; weer een nieuwe ervaring. Het mooie aan de genie vind ik het werken met mensen die een nuchtere mentaliteit hebben. Hard werken om met z'n allen een mooi resultaat neer te zetten. Iedere dag is hierdoor anders en je hebt altijd het gevoel dat je nuttig bezig bent. Ik kan iedereen aanraden om ook installateur te worden bij de genie, want ik heb het mooiste vak in dit pak!

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 HENDRIK SCHRAAL

Deze Urker werd in 2005 kieperchauffeur bij 104 Constructiecompagnie en na een jaar kreeg hij de kans om korporaal-machinist te worden op een uni-bouwmachine. Pas in 2009 ging hij voor het eerst op uitzending naar Afghanistan. Daar hield hij zich vier maanden vooral bezig met het opbouwen van *Forward Operating Bases*. Hij zat toen bij het ISD. Daarna werd het druk. In 2010 ging hij voor de tweede keer naar Afghanistan (RDTF) en het jaar daarop nog eens, nu voor het opbouwen van Mazar-e Sharif. Bij terugkomst werd 104 Constructie opgeheven en kwam hij bij 103 Constructiecompagnie, ook weer als machinist. Deze compagnie vindt hij echt speciaal, zowel op het gebied van constructie als op sportgebied. De goede inzet is af te zien aan het werk dat geleverd wordt en daarnaast heerst er ook nog een gezellige sfeer. Hij koos voor de genie, omdat er in dit vak veel te leren en te halen is, waar je als burger ook wat mee kan doen. Maar hij wil eerst nog veel meer leren en ervaring opdoen bij de genie.

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 NICOLE VAN TILBORG

Ik ben 24 jaar en hulpadministrateur bij de staf van 102 Constructiecompagnie in Wezep. In 2007 begon ik als soldaat-schrijver/chauffeur bij 310 Herstelcompagnie in Amersfoort. En ik ben uitgezonden geweest naar Afghanistan. Het mooie van een hulpadministrateur is dat je altijd met verschillende mensen werkt en bij verschillende eenheden terecht kunt komen. Het werk bij de hersteleenheid en nu bij de genie; dat is wel een wereld van verschil. Dat maakt het werk ook leuk. Daarbij vind ik het fijn om mensen te helpen bij de vragen die ze hebben. Ik zoek het graag voor ze uit, want hier leer ik ook weer van. En uiteindelijk moet je loonstrookje aan het eind van de maand wel kloppen natuurlijk.

MIJN NAAM IS... KORPORAAL-1 KYLIE BEIJERS

Ik was pas 17 toen ik in 2007 bij 103 Constructiecompagnie kwam. Het was niet mijn eigen keuze, maar eenmaal daar geplaatst heb ik totaal geen spijt dat ik ben gebleven. In het logistieke peloton ben ik korporaal-hulpdistributeur. Een uitdagende functie met al het vele, grote en zware materiaal. En dan de diversiteit van de genie: geen klus is hetzelfde, al moet je je als vrouw tussen die grote sterke kerels wel dubbel zo hard bewijzen! Maar dan weten de mannen ook wat ze aan je hebben en accepteren ze je. Onderscheid tussen wapens en dienstvakken kennen we hier niet; je bent, ongeacht je afkomst, lid van 103 Constructiecompagnie! Hebben we een oefening GVA, dan loop ik ook mee de bergen in ondanks dat ik een functiecluster lager heb. Worden er bruggen gebouwd, dan help ik als logistiekeling ook gewoon mee. In 2008 mocht ik mee naar Afghanistan met een taakteam van het constructiepeloton (TFH3). Ik was toen chauffeur van de CSM en mocht mee als 'handjes'. We hebben daar 6 à 7 weken gezeten om woonchalets op te bouwen op Kandahar Airfield. Naast mijn werk doe ik een studie PWJ-4 (Pedagogisch Werk Jeugd). Ik zit nu in het tweede jaar. Hierna zou ik nog een HBO-studie psychologie willen volgen. Dit hoop ik nog af te kunnen maken wanneer mijn functie eindigt in 2015. Binnen Defensie blijven werken is zeker een optie. Dan gaat mijn keuze naar de officiersopleiding logistiek op de KMA. Wie weet zien jullie mij over een paar jaar terug als PC-logistiek binnen de genie!

LIFTAL HIJSTECHNIEK

Specialisten op het gebied van: > hijs- en hefgereedschap > staalkabels
 > kraantechniek > tuigages > valbeveiliging > hydraulisch gereedschap
 > kettingwerk > keuren > certificeren > dynamisch beproeven

INFO@LIFTAL.COM

WWW.LIFTAL.COM

■ LIFTAL

Vestiging: Vlissingen-Oost
 Postbus 80
 4450 AB Heinkenszand
 Groenlandweg 4, Havennr. 4056

4455 SN Vlissingen-Oost
 Tel.: +31 (0)118-488 450
 Fax: +31 (0)118-488 451
 E-mail: vlissingen@liftal.com

Ook vestigingen in
 Yerseke en Temse.

Een 'lange' klus voor 103 bij Nederlands Artilleriemuseum

Het team van 103 Constructie

Donderdag 19 juli 2012 was de dag waarnaar lang was uitgekeken door menig rechtgeaard artillerist, de dag waarop de collectie van het artilleriemuseum werd verrijkt met een schietbuis van een M107. Beter gezegd: de schietbuis die al sinds mensenheugenis voor gebouw 215 lag, nauwelijks opgemerkt en in een onderhoudstoestand waarvoor vroeger de zwaarste douwen werden uitgedeeld, kreeg uiteindelijk de plaats die hem toekwam. In de onlangs gerenoveerde zaal van gebouw 215, waarin een overzicht zal worden gegeven van de legerkorpsartillerie van weleer, werd de schietbuis in opstelling geplaatst.

Dat was bepaald geen eenvoudige klus; niet alleen door de lengte (10,5 m) en het gewicht (5,1 ton) van de schietbuis, maar ook de beperkte manoeuvreerruimte voor, door (het raam van) en in het gebouw. Het werk werd op voortreffelijke wijze uitgevoerd door een team van 103 Constructiecompagnie uit Wezep onder leiding van sgt-1 Gort, sgt Linschoten, sgt Blokhuis, kpl-1 Vermeulen en kpl-1 Zweers. We zijn de commandant van de compagnie, majoor Jan Boot dan ook bijzonder dankbaar dat hij zijn mannen beschikbaar stelde om deze uitdagende en dus ook voor hen nuttige opdracht uit te voeren.

Het werk werd in een aantal stappen uitgevoerd. Een complicerende factor was dat de schietbuis door zijn lengte niet eerst binnen het gebouw kon worden neergelegd, maar direct vanuit de beweging in een schuine opstelling moest worden gebracht. Een onder- en een bovenraam werden verwijderd, zodat de schietbuis door het onderraam naar binnen kon worden getakeld met een hijsarm van een takelwagen die door het bovenraam stak. Aangezien het zwaartepunt van de schietbuis ver naar achteren ligt kon eerst de schietbuis, door buiten te takelen, al een eind naar binnen worden gebracht. Vervolgens werd de loop zo ver doorgeschoven dat het zwaartepunt binnen kwam te liggen. Ten slotte werd de hijsarm door het bovenraam geschoven (waarbij het takelblok vanwege de beperkte ruimte eerst moest worden losgekoppeld en binnen weer aangekoppeld) en de

takel wederom bevestigd aan het nu binnen liggende zwaartepunt. Daarna kon de schietbuis boven de steunen worden gehesen waarop hij zou worden bevestigd. Nadat de exacte plaats van de steunen met behulp van de schietbuis proefondervindelijk was vastgesteld, werden deze met zware bouten aan de vloer vastgeklonken. Als laatste kwam de schietbuis op de steunen te liggen en werd op de achterste ervan vastgelast. Om het werk echt af te maken werden de steunen onderling met drie kruisstangen verbonden.

Het klinkt op papier vrij simpel, maar door de genoemde omstandigheden en de vereiste veiligheid was toch de gehele dag nodig om het werk uit te voeren. Het resultaat van dit alles mag er wezen; wat een aanblik als je de zaal binnenkomt en de opstelling ziet! Als u daarbij bedenkt dat in diezelfde zaal voor de legerkorpsartillerie ook nog een Lance-raket en de kop van een Honest-John-raket zullen worden geplaatst, los van allerlei andere expositie-elementen, dan wordt een bezoek aan het museum meer dan ooit de moeite waard. Dit geldt zeker wanneer over een aantal maanden de laatste zaal is ingericht met een overzicht van de operationele inzet van de artillerie en individuele artilleristen vanaf WO II. Hier geldt dus dat het hoe langer hoe leuker wordt het museum te bezoeken. ●

www.nederlandsartilleriemuseum.nl

CLaS-Legpenning voor majoor Michielsen

Majoor Gelinck nieuwe commandant 105 Brugcompagnie

Op maandag 3 september heeft majoor Joost Michielsen het commando over 105 Brugcompagnie overgedragen aan majoor Jeroen Gelinck. Dat gebeurde op de nieuwe thuishaven van 105 aan het Engelse Gat. Met vouwbrugpontons was in een U-vorm een appèllocatie gemaakt, met de open zijde tegen de walkant.

Majoor Michielsen kijkt terug op twee mooie jaren bij de pontonniers: "Een unieke club met twee gezichten. De helft van de tijd zijn we bezig met grote en kleine steunverleningen. De bekendste zijn de Rodekruisbloesemtocht, het Bevrijdingsconcert en de Vierdaagsebrug. En we hebben laten zien uitdagingen aan te kunnen door de bouw van een combinatiebrug van bailey en MGB-drijvend." De verhuizing van Wezep naar Den Bosch was een grote operatie: "Een verhuizing die even ingepast moest worden in het jaarschema terwijl de periode nog niet exact bekend was. Van ruime loods en grote parkeerplaatsen en voldoende bureauruimtes naar het beperkte aantal vierkante meters waar je recht op hebt. En je moet met zijn allen wennen aan de nieuwe situatie: andere arts, tandarts, fysio, aalmoezenier, sportinstructeur, loopbaanbegeleider en facilitaire dienst, om er maar een paar te noemen."

LAATSTE COMMANDANT? NEE!

De grote defensiebezuinigingen hebben ook spannende momenten opgeleverd: "Lange tijd heb ik gedacht dat ik de laatste commandant zou zijn van 105. De eenheid heeft aan een zijden draadje gehangen, maar we hebben kunnen voorkomen dat onze unieke capaciteit zou verdwijnen. Helaas ging dit wel ten koste van andere genie-eenheden. Wij kregen er een tweede hoofdtaak bij: constructie. We gaan binnenkort 105 Geniecompagnie Waterbouw heten; een naam die beter omschrijft wat de eenheid kan. Onze slagzin '105: Uw partner in, op en rond het water' komt dan helemaal tot zijn recht."

Om op het juiste constructieniveau te komen is nog een lange weg te gaan, maar Michielsen heeft er het volste vertrouwen in dat dit gaat lukken, ook omdat zijn opvolger veel ervaring heeft op dit gebied. "Jeroen, de sneltrein 105 dendert voort. Nu wapper je er misschien nog achteraan maar probeer zo snel mogelijk binnen te klimmen en op de bestuurdersstoel plaats te nemen. Er komt een aantal mooie uitdagingen aan: constructieoefeningen, de teams voor Burundi en de samenwerking met de Belgen bij de brugslag over de Schelde in 2014. Ook de samenwerking met onze Duitse collega's moet je verder uitbreiden. En de samenwerking met waterschappen en Rijkswaterstaat levert mogelijk een mooie uitkomst op."

WARRANT OFFICER

Dan volgt de commandowisseling en dat is een emotioneel moment: "Ik ga het commando van deze unieke eenheid overdragen en mijn actieve loopbaan bij Defensie besluiten." Majoor Michielsens vraagt vervolgens zijn Australische broer Paul van Gemert, die als *warrant officer-1* (vergelijkbaar met adjudant) dient bij de *Royal Australian Military Police*, uit te treden met de compagniesrichtvlag: "Paul, it means a lot for me that you're here and part of the ceremony."

Met het overhandigen van de vlag wordt het commando overgedragen en is majoor Gelinck de commandant van de toekomstige 105 Geniecompagnie Waterbouw.

Na 38 jaar bij de landmacht zit het er voor Joost op. Hij begon in 1974 als dienstplichtig soldaat, diende 24 jaar als onderofficier, in 1998 werd hij officier en hij sluit zijn tijd af als CC: "De kers op het toetje!" En wat gaat hij nu doen? "Onthaasten, en dat doe ik om te beginnen met fruit te plukken."

Dat er een drukke receptie volgde zal niemand verwonderen. Dat er vele civiele en militaire *hot shots* aanwezig waren ook niet. En dat het Mineurslied concurrentie kreeg van het Pontonierslied was ook niet onverwacht, evenmin als dat de scheidende commandant werd uitgevaren met een *good old* klasse-24 pontonplaatvlot. De echte verrassing kwam aan het eind van de receptie, toen de Commandant Landstrijdkrachten *him self* opdook, met in zijn kielzog zijn 'alleslezer' kolonel Joland Dubeldam.

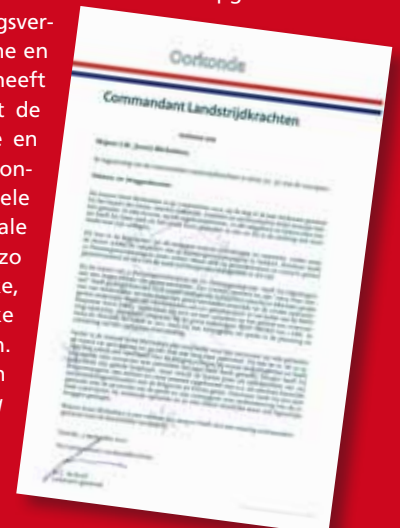
VAKMAN EN BRUGGENBOUWER

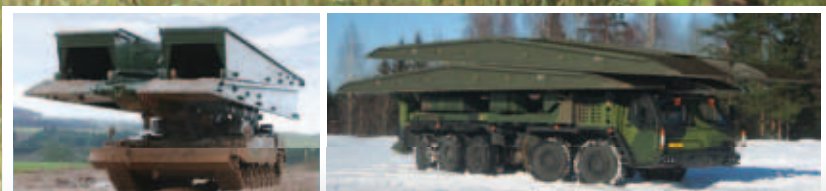
Luitenant-generaal Mart de Kruijff verraste majoor Michielsens met de legpenning van de Commandant Landstrijdkrachten in zilver (nr. 33) met de inscriptie 'Vakman en bruggenbouwer'.

IN DE OORKONDE STAAT ONDERMEER:

"Majoor Joost Michielsens is op 3 september 2012, op de dag af 38 jaar werkzaam geweest bij het Wapen der Genie, waarbij vakkennis, loyaliteit en enthousiasme altijd centraal hebben gestaan. In elke functie, op elk organisatieniveau, in elk vakgebied en tijdens elke missie heeft hij laten zien uit het juiste hout gesneden te zijn en hij is als zodanig een voorbeeld voor zijn collega's. Hij heeft bijgedragen aan een hoger niveau van genie-eenheden. Zijn (civiele) netwerk en zijn 'neus voor kansen' hebben gezorgd voor een flink aantal uitdagende opdrachten, waarbij er elke keer sprake was van wederzijdse tevredenheid van genie-eenheden enerzijds en de civiele opdrachtgevers anderzijds. Hij heeft zich ontwikkeld tot een autoriteit op complexe *rivercrossing*-operaties. Verder is majoor Joost Michielsens een voorbeeld voor zijn personeel op vele gebieden, vooral op sportgebied en op het vlak van zorg voor personeel. Hij was en is, als 57-jarige, nog steeds een voorbeeld voor de jongere collegae bij vooral de duursporten en heeft nog steeds vele contacten met oud-personeel. Hij heeft gedurende zijn gehele loopbaan, maar vooral de laatste jaren als commandant van 105 Brugcompagnie, een militair en civiel netwerk opgebouwd met

kansrijke samenwerkingsverbanden met de Belgische en Duitse genie. En hij heeft een start gemaakt met de promotie van de genie en zijn compagnie voor ondersteuning van de civiele autoriteiten bij nationale operaties. Hij heeft zo niet alleen in letterlijke, maar ook in figuurlijke zin, bruggen geslagen. Majoor Joost Michielsens is een vakman *pur sang* en hij heeft zich een waardig ambassadeur getoond voor de Koninklijke Landmacht."

LEGUAN[®] BRIDGE LAYER

Crossing widest gaps

- Bridge load class MLC 80
- One system to launch a 26 m bridge or two 14 m bridges
- Fully automatic launching and retrieval
- Tracked and wheeled vehicles

PROTECTS YOUR MISSION | www.kmweg.com |

VOOR AL UW CONSTRUCTIES IN, OP EN ONDER WATER: 105 BOUWT NIEUWE AANLEGSTEIGERS OP DE IJZEREN MAN

Scania gereed om een BBB te lanceren

"Twee aanlegsteigers op de IJzeren Man vernieuwen." Zo luidde de opdracht aan beide brugpelotons van 105 Brugcompagnie. De westelijke steiger is voor 1 en de oostelijke steiger voor 2 Brpel. Het Duikerpeloton ondersteunt en de klus moet binnen twee weken af zijn, met de restrictie dat er slechts minimaal vanaf het land kon worden gewerkt, omdat het OTCGenie daar met betonwerkzaamheden bezig is.

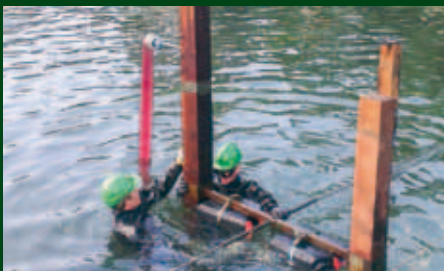
Op maandag 18 juni staan de beide brugpelotons te trapelen om al het materiaal op de IJzeren Man te lanceren. Om 07.45 rijden de eerste voertuigen aan om de oever te verbeteren met de MLC70-mat en de eerste boten te lanceren. Maar... de paal op de toegangsweg blijkt niet verwijderd te zijn, zoals met de gemeente Vught was afgesproken. Met enige uren vertraging kunnen de boten en pontons worden gelanceerd. Alles ligt aan het einde van de dag in het water.

Wat al sinds 1969 als een rots in de branding van de IJzeren Man stond, wordt in luttele uren van de volgende ochtend met de steun van een JCB200-rups tot afvalhout verwerkt. De opgelopen achterstand wordt snel ingelopen. Het plaatsen van de nieuwe aanlegsteiger kan beginnen. Na het uitzetten van de maatvoering worden de eerste palen gespoten met hulp van het duikerpeloton. In de

loop van de week begint het geraamte van een nieuwe steiger vorm te krijgen. Paal voor paal, dwarsligger voor dwarsligger en als laatste de dekliggers die een solide basis vormen, die aan het eind van de week voor 80% gereed is.

In week twee neemt het tweede peloton de werkzaamheden over van het eerste, en begint aan het afbreken van de oostelijke steiger. Ook die is enige uren later veranderd in afvalhout. De volgende dagen wordt hard gewerkt. De westelijke steiger wordt al voor driekwart ingedekt en de palen van de oostelijke steiger gaan gestaag de bodem in. Ook hier worden de dwarsbalken met de zelf ontwikkelde 'levelisator' aangebracht en al snel volgen de liggers. Als extra kers op de taart zijn er in samenwerking met het OTCGenie nog twee landhoofden gestort aan de steigers om extra draagvlak te creëren en verzakking te voorkomen.

De steiger wordt in vier dagen afgebouwd en op vrijdag 29 juni verlaten onze boten en pontons het water. Deze sloop- en bouwklus was voor 105 Brugcompagnie een goede combinatie van maatschappelijk werk met opleiden en trainen. Maar we komen nog eens terug, want in het ontwerp van de westelijke steiger staat op de kop een zwemplatform. Hier was echter te weinig materiaal voor besteld. Een overblijvend klusje voor een vlotgroep. ●

Duikers spuiten de palen m.b.v. JCB200

Het geraamte van de westelijke steiger

Steiger in aanbouw

Het resultaat na twee weken hard werken

OPEN DAG

bij veiligheidsdiensten Brabant Zuidoost 105 Brugcompagnie bij '112 Spektakel' in Helmond

De Veiligheidsregio Brabant Zuidoost heeft op 18 juni een open dag gehouden: het '112 spektakel'. Rondom de kasteeltuinen in Helmond waren vertegenwoordigers van alle veiligheidsdiensten uitgerukt om de mogelijkheden en het materieel van de hulpdiensten beter bekend te maken bij het grote publiek. Zo was er een keur aan materieel uitgesteld van brandweer, ambulance en politie en werden er statische en dynamische demonstraties getoond.

Defensie showde een hulppost van 13 Geneeskundige compagnie en diverse middelen van 105 Brugcompagnie. Van het duikerpeloton was er een complete groepsuitrusting uitgesteld en vertoonden de duikers diverse demonstraties in de Duik- en Demonstratietank. Van de brugpelotons stond er een MLC 70 mattenlegger en met werk-/veiligheidsboten voeren de schippers rondjes door het kanaal met veel bezoekers.

Ondanks de datum (vaderdag) en het voorspelde wisselvallige weer, was de dag met 35.000 mensen druk bezocht. We hebben weer een bijdrage geleverd aan het inbedden van Defensie in de maatschappij en we konden onze capaciteiten nog eens onder de aandacht brengen van de veiligheidsdiensten in de regio Zuidoost. ●

ONZE NAMEN ZIJN... SOLDAAT-1 REMCO VAN DE PIETERMAN EN KORPORAAL-1 JASPER KAMPMAN

Beide heren komen uit het oosten des lands, Enschede om precies te zijn. Een heel eind van hun werk in 's-Hertogenbosch vandaan, maar desondanks poolen ze niet! Remco (23) is chauffeur op het wissellaadsysteem (wls), en lanceert duwbotten en pontons. Recent is zijn contract met drie jaar verlengd en hij zou graag nog eens schipper willen worden. Zijn plaatsgenoot Jasper (22) is schipper. Hij kwam op zo vroeg mogelijke leeftijd in dienst: als 17,5 jaar jonge jongen. Iedere vlotgroep heeft twee boten, die meestal ouder zijn dan de schipper. Die van Jasper is in 1986 gebouwd door Deutz. Met zijn 280 pk haalt hij een top van maar liefst 17 km/u! Jasper: "De Deutz is niet gebouwd voor de racerij, maar het is een prima werkpaard." Hij stuurt ook heel anders dan een gewone boot: "Het roer werkt met klikjes: je kunt dus het roer niet omdraaien." Een schipper moet eerst zijn militair vaarbewijs halen (een weekje theorie, hetzelfde als het ANWB-vaarbewijs-1), wat nog best lastig is als je nog nooit op het water hebt gezeten. Week 2 speelt zich af in de rubberboten en daarna nog zes weken opleiding boot bruggenbouw: beetje theorie, onderhoud natuurlijk en vooral het varen. Jasper: "Je moet gevoel hebben voor stroming. Toen ik voor het eerst de Maas op voer, werd ik gelijk meegenomen door de stroming. Maar later ga je juist van die stroming gebruik maken. Als je eens een stuurfoutje maakt, of het brugdeel verkeerd oppakt, kun je dat meestal zelf nog wel corrigeren."

ONZE NAMEN ZIJN... KORPORAAL-1 CHRIS VAN HOUTEN EN TOM SPOOLDER

Deze mannen hebben nogal wat overeenkomsten: beiden werkzaam bij 2 Brpel (Chris als schipper; Tom als chauffeur). Beiden direct na hun schoolopleiding in dienst gekomen bij 105, beiden zijn leidinggevend korporaal, ze zijn 23 jaar jong en ze komen uit het noordoosten des lands (vanuit Den Bosch gezien liggen Stadskanaal en Nijverdal in de zelfde regio!) Hoe word je leidinggevend korporaal? "Daar word je voor gevraagd." Is het een taakverzwaring? "Nee, maar het kost je toch wel eens extra tijd. Een planning maken is meestal avondwerk. En wanneer de gpc er niet is, ja dan ben je echt druk." Leuk, dat leidinggeven? Tom: "Ja, je kunt af en toe je eigen idee doorvoeren." Beiden hebben een redelijk onervaren groepscommandant. Chris: "Hij luistert echt wel naar mijn inbreng. En die sergeanten moeten ook wel eens weg, op cursus of zo. Als je een aantal weken waarnemer draait, krijg je een waarnemingstoelage." Hoe zien ze hun rol als plaatsvervanger? "De plv is vaak toch de meest ervaren persoon in de groep. Je moet een tussenweg vinden tussen de soldaten en de sergeant. We lijken ook wel eens een klachtenbureau." Zowel Tom als Chris vinden dat de staf de korporaals wat actiever zou kunnen begeleiden wanneer ze daadwerkelijk als groepscommandant functioneren. Chris van Houten, die op het VMBO in de metaal is opgeleid, heeft in Mazar-e Sharif als elektricien de opbouw van het kamp meegemaakt. Thuis in Stadskanaal speelt hij competitievoetbal, ondanks dat hij door de week niet kan meetrainen. Timmerman Tom Spoolder heeft zijn grote hobby – motorcross – vaarwel moeten zeggen: "Vorig jaar ben ik geopereerd aan mijn schouders. Die trokken het niet meer; ze vlogen bij elke val uit de kom."

Over All Obstacles

Proven in action – mobile military bridging systems from General Dynamics European Land Systems–Germany. A synergy of experience and modern technology. Providing gap crossing capability anytime, anywhere.

DEFENSE SOLUTIONS
FOR THE FUTURE

GENERAL DYNAMICS
European Land Systems

105 Brugcompagnie presenteert zich aan civiele hulpdiensten:

'Uw partner rond, op en in het water!'

De KL-specialisten in, op en rond het water – 105 Brugcompagnie, wie anders? – zijn inmiddels gesetteld op hun nieuwe locatie aan het Engelse Gat in 's-Hertogenbosch en dat wilden ze ook graag laten zien. Op 30 maart hielden ze een open dag voor civiele hulpdiensten en voor de officieren, die namens Defensie zitting hebben in de 25 veiligheidsregio's in het land. En omdat het materieel toch tentoongesteld stond, plakten ze er de volgende dag, zaterdag 31 maart, een familiedag aan vast. Het werden drukbezochte dagen.

Op vrijdag 30 maart zat de kantine helemaal vol met meer dan zeventig gasten. Bijna alle officieren-veiligheidsregio waren present, en daarnaast ook vertegenwoordigers van hoogheemraadschappen en waterschappen, brandweermensen en militairen die in nationale operaties 'doen'. Burgemeester De Cloe van de gemeente Maasdiel, aan de overkant van de Maas, was aanwezig, evenals wethouder Van Olden van de stad 's-Hertogenbosch. C-101 Geniebataljon, luitenant-kolonel Ed Caelen, schetste zijn eenheid als een groot aannemersbedrijf van 600 man. Met twee constructie- en GWW-eenheden in Wezep en een waterbouwkundige club in 's-Hertogenbosch. En niet te vergeten een eigen ontwerp- en ingenieursbureau - Geniewerken - ook in Wezep. Kortom: een bataljon wat enorm veel steun kan leveren aan civiele overheden en hulpdiensten. Dit alles onder de term *Nationale Operaties*.

C-105 Brugcompagnie, majoor Joost Michielsen, gaf een uitgebreide toelichting op de capaciteiten van zijn compagnie en wat zijn mensen voor de civiele overheid zouden kunnen betekenen. De pontoniers kunnen 180 meter drijvende brug bouwen of 6 vloten in de vaart houden. En die kunnen door de zeer beperkte diepgang van 60 cm overal komen. Ze kunnen bij een overstroming mensen en vee van landerijen naar veiligere gebieden

verplaatsen. Wegenmatleggers kunnen in enkele minuten 50 meter weg verbeteren, rubberboten zijn overal snel en flexibel in te zetten en de waterpomp kan 60 m³ per uur spuien bij een opvoerhoogte tot 6 meter. Ook de duikcapaciteiten konden rekenen op een aandachtig publiek. Een duikploeg van 7 man kan zelfstandig optreden. Komt daar de tweede duikploeg en ook de geneeskundige groep bij, dan kunnen ook grotere opdrachten van langere duur worden uitgevoerd. Met hun SCUBA duikuitrusting en *Surface Supplied Equipment* (SSE) kunnen alle mogelijke duikopdrachten worden uitgevoerd tot 60 meter diep. De constructieduikers – want dat zijn het - beschikken over een uitgebreide gereedschapsuitrusting, zowel voor gebruik boven als onder water: hydraulische (kern)boren, breekhamers, slijptollen en kettingzagen. Elektrisch lassen en snijden zit ook in het pakket. Duikers helpen de politie bij het zoeken naar vermiste personen of voorwerpen (wapens!) en ze kunnen ook objecten bergen.

BAILEY STOPT PAS WAAR HET VERSTAND STOPT

Daar werd op het water een mooie demonstratie van gegeven: een te water geraakte MB werd als volgt weer op het droge gebracht: op twee pontons van naar de plaats des onheils gevaren, over de gezonken jeep heen. ►

**105 Brugcompagnie
presenteert zich
aan civiele
hulpdiensten:
Zie hier de DEMO!**

BOXBARRIER

In 2008 won BAM-infraconsult GMB (Groep Midden-Betuwe) de Gouden Pionierschap voor het beste innovatieve idee. Daarom werd BAM ook uitgenodigd dit product te demonstreren. De boxbarrier is een systeem van kunststofbakken met deksel, koppelstukken en rubberen afdekprofielen. De bakken worden gevuld met water en vormen daarna zelf een waterkering van 50 cm hoog. "Een handig en arbovriendelijk systeem", aldus **Bas Reedijk van BAM**. Ze kosten zo'n 150 euro per bak, compleet met de koppelstukken. Er zijn al enkele waterschappen en ook een baggerbedrijf die ze gekocht hebben. Er wordt een kleine wedstrijd gehouden tussen een ploeg die een boxbarrier waterkering bouwt en een andere ploeg die dat op de traditionele werkwijze met zandzakken doet. De boxbarrier wint uiteraard, maar had nog meer tijd kunnen winnen door een handiger manier van vullen van de bakken, aldus brandweerman Frank Lutke Schipholt van de Veiligheidsregio Noordoost-Gelderland: "Om zo'n rij boxen snel te vullen, moet je een verdeelstuk maken aan de vulslang, zodat je twee boxen gelijktijdig kunt vullen." Schoeller Arca systems is de fabrikant van de boxbarrier. Accountmanager Martin Meurs: "De boxen zijn 90x60 cm. Groter en dus zwaarder wordt onhandig, omdat ze dan niet meer handmatig geplaatst kunnen worden. Het is hetzelfde materiaal als de kliko thuis. Hij gaat 20 jaar mee. En met UV-stabilisatie kun je de bakken vijf jaar lang buiten opslaan." Momenteel is Schoeller Arca bezig met een doorontwerp van de boxbarrier.

Duikers bevestigden lierkabels aan de MB, die vervolgens omhoog werd getakeld. Tot slot werd een derde ponton tussen de eerste twee ingevaren, waar de in de takels hangende MB op werd neergelaten. Een mooi stukje constructiewerk onder, op en boven het water. "Bailey mag oud zijn, maar het is enorm veelzijdig", aldus csm Jan Erpeka, "en het stopt pas waar je verstand ook stopt."

Mr. drs. Peter Gras, voorzitter van de Unie van Waterschappen, tevens watergraaf van Waterschap De Dommel was erg onder de indruk: "Complimenten voor wat er deze dag is vertoond. Dit moet zeker een vervolg krijgen voor die waterschappen die met wateroverlast te maken hebben. En op bestuurlijk niveau moeten we de calamiteitsvoorbereiding naar een hoger niveau tillen. Want het zijn uiteindelijk de waterschappen, die samen met Defensie de dijken staan te beveiligen en te versterken."

CENTRE OF EXCELLENCE ON BRIDGING

De pontonniers hebben duidelijk gemaakt, dat de uitdagingen van de civiele hulpdiensten en overheden met enige creativiteit best gekoppeld kunnen worden aan de mogelijkheden van 105 ►

DE OFFICIER VEILIGHEIDSREGIO (OVR)

25 Officieren zijn ingedeeld bij de even zoveel veiligheidsregio's in Nederland en zijn daar de adviseur van het civiele gezag wat betreft militaire mogelijkheden bij calamiteiten. **Majoor Christel Heeregrave** is beroepsofficier en als OVR bij de veiligheidsregio Midden- en West-Brabant flexibel inzetbaar. Ze vervult haar functie in deeltijd, samen met **majoor Nicole Bleijenberg**. De dames hebben wekelijks teamoverleg in Oirschot, bij hun chef Nationale Operaties van 13 Gemechaniseerde Brigade. Daar bespreken ze de werkinstructies en delen hun ervaringen met de andere zuidelijke OVR'n. Jaarlijks zijn er vier landelijke Natopsdagen, waar alle *lessons learned* uit het hele land over tafel gaan. Naast de beroeps-OVR'n zijn er ook reserve-officieren actief. Een van hen is majoor (R) der genie Peter de Vet, in het burgerleven projectleider bij Stoutgroep, waar hij werkt aan de hoogwaterproblematiek in Noord-Limburg. Ook is hij doende de kleine haven van Wanssum (bij Venray) verder te ontwikkelen: de goederenoverslag moet daar toenemen van 1 naar 2 miljoen ton per jaar, van 80.000 naar 240.000 containers. Maar hij besteedt toch ook veel tijd aan zijn militaire betrekking: "Als reserve-officier OVR ben je op de achterhand beschikbaar. Alleen in 'warme periodes' kom ik in dienst. Gemiddeld ben ik toch wel zo'n 30 dagen per jaar actief voor oefening, training en inzet. Bij de grote brand in Moerdijk zat ik in het Regionaal Operationeel Team en heb ik geadviseerd over de inzet van de crashtender van de vliegbasis Gilze-Rijen."

Revolutionair mesinleg systeem

PLUS

- HSCS inserts voor het knippen van de hardste metalen
- Nieuwe Xtreme kniptechnologie
- PUSH-CONTROL en 360° handle

XTREME 360° HANDLE PUSH-CONTROL PLUS

Elektrisch redgereedschap

E-FORCE

- Compleet assortiment accu-gereedschap
- Krachtige 28 V Li-Ion-accu techniek
- 360° handle

CHARGE 360° HANDLE

Compacte stille pompunits

V-ECOSILENT

- Bij aandrijving van één gereedschap dubbel zo snel TURBO-SPEED®
- Altijd volledig inzetbaar, ook bij extreme scheefstand (tot 30°)
- Simultaan onafhankelijke aandrijving van 2 gereedschappen of 1 gereedschap met dubbele snelheid

TURBO-SPEED COMPACT ECO

Weber Rescue Nederland

Delta Industrieweg 15 - 3251 LX - Stellendam

T +31(0)187 49 3588

E info@weber-rescue.nl

Onderdeel van KENBRI

www.weber-rescue.nl

Brugcompagnie, die bovendien bij complexere opdrachten kan rekenen op de steun van het Instructiepeloton Bruggen & Varen van het OTCGenie.

Daar zit in de praktijk slechts één scheidslijn tussen: de verdiepingsvloer in het kantoorgebouw, dat de beide eenheden delen op het Engelse Gat. En dat de O&T-groep van de duikinstructeurs van adjudant Bert Analbers een kilometer verder weg zit op Fort Crèvecoeur, is ook nog nooit een belemmering gebleken voor nauwe samenwerking. Erpeka: "De samenwerking met de instructiegroepen is gewoon fantastisch! We helpen elkaar: wij hebben handjes en spullen; zij hebben de kennis. Eigenlijk hebben we op het Engelse Gat al een *Centre of Excellence on Bridging*. En die ene kapitein op het kenniscentrum die op bruggen studeert, moeten we hier ook maar een plekje geven." Sergeant-majooropleidingen Rinus Brugmans zegt dat de

compagnie haar taak voor de civiele overheid serieus neemt: "Wij moeten het gat dicht en direct na een calamiteit tot dat een bedrijf het van ons kan overnemen. Wij nemen dat heel serieus en we zijn daarom knap paraat. Ieder van ons loopt met interne alarmeringskaarten rond en we hebben, ook in het weekend, een belcircuit. Als ze ons op zaterdagavond bellen, gaan wij zondagochtend met een eerste shift er uit."

Ook majoor Michielsen is zeker van zijn zaak: "Wij zijn er klaar voor. Samen met het instructiepeloton zijn wij uw partners rond, op en in het water!" Met deze uitgebreide voorlichting hoopt hij in ieder geval te voorkomen wat hem enige jaren geleden is overkomen: "Toen werd bij hoogwater in de Maas de Duitse *Technische Hilfswerke* ingezet, terwijl wij hier in de startblokken stonden!" ●

DE VEILIGHEIDSREGIO

Wat gebeurt er in een veiligheidsregio (VR) bij een calamiteit? **Majoor Herman Drenth** werkt voor de VR Twente en legt het uit. "Zolang er niets aan de hand is – de koude fase – proberen we zoveel mogelijk te oefenen en te trainen. Multidisciplinair, dus met alle overheden en hulpdiensten. Wanneer er zich daadwerkelijk een incident voordoet, gaat de Gecoördineerde Regionale Incidentenbestrijdingsprocedure (GRIB) in werking en worden diverse crisisteams actief. Een van deze teams is het Regionaal Operationeel Team (ROT) waarin ook de Officier Veiligheidsregio (OVR) mede namens Defensie actief is.

Neem nou bijvoorbeeld een grote brand. In eerste instantie wordt GRIB-1 afgekondigd. Hierbij vindt de coördinatie plaats vanuit een COPI: Commando Plaats Incident. In deze mobiele container wordt er gecoördineerd over de inzet van brandweer, politie, ambulance en de gemeente. Die laatste komt om de hoek kijken bij milieuzaken of voor onderdak als het pand onttruimd moet worden. Stel nu dat de brand zich uitbreidt en een effect op een bepaald gebied zal hebben. Dan wordt er opgeschaald naar GRIB-2, waarbij een Regionaal Operatieteam (ROT) verant-

woordelijk wordt voor alles wat buiten het brongebied ligt; het zogenaamde effectgebied. Indien er beleidszaken aan de orde kunnen komen, treedt GRIB-3 in werking. Hierbij wordt er een Gemeentelijk Beleidsteam (GBT) geformeerd, onder leiding van de burgemeester. Hier spelen beleidszaken, zoals: hoe moeten we de bevolking informeren, hoe gaan we om met mogelijke onrust en hoe kan de burgemeester zijn rol als 'burgervader' invullen? Stel de brand wordt nog groter en uiteindelijk gaat de rook de gemeentegrens over. Dan treedt de hoogste trap, GRIB-4, in werking: het Regionaal Beleidsteam (RBT) onder leiding van de voorzitter van de veiligheidsregio, meestal de burgemeester van de grootste gemeente. Bij de brand bij Chemie-Pack zaten ze volledig in dit hoogste niveau.

Volgens Drenth worden de militairen in de VR écht gewaardeerd: "Vooral om onze manier van meedenken bij O&T en praktisch handelen bij rampen en crisissen. Zo gaan wij als Defensie het ministerie van V&J helpen bij het project 'Grootschalige natuurbranden' waarbij Defensie een goede rol kan vervullen bij logistieke ondersteuning van de civiele hulpdiensten, bijvoorbeeld water, brandstof en voeding voor de brandweer."

'WETHOUDER VAN VESTINGWERKEN'

Namens het gemeentebestuur van 's-Hertogenbosch is wethouder **mr. Huib van Olden** aanwezig. Hij heeft een brede portefeuille: sociale zaken, arbeidsmarktbeleid, sport, maatschappelijk vastgoed (400 gemeentelijke panden) en cultuurhistorie. Niet zonder trots meldt hij dat vestingwerken onder de cultuurhistorie vallen. Hij is onder de indruk: "Fijn dat majoor Michielsen de luiken heeft opengezet. 105 Brugcompagnie is onze enige parate eenheid in de stad en het is indrukwekkend wat deze mensen allemaal kunnen. Het is een geruststellend gevoel dat, wanneer onze stad zelf een calamiteit zou hebben, deze genisten dan prettig dichtbij zijn. Ik vond de demo met de boxbarrier zeer leerzaam. Die zou voor onze stad nuttig kunnen zijn bij hoogwateroverlast." Dat de wethouder zelf ook een militair verleden heeft – hij is tenslotte oud-reserve eerste luitenant der cavalerie – is te merken aan het begin van zijn dankwoord: "Kolonels, overste, majoor, ritmeester, luitenant, geachte burgergenodigden. Het is mij, namens het stadsbestuur van 's-Hertogenbosch, en overigens ook als enige wethouder Vestingwerken in Nederland, een eer en genoegen hier aanwezig te zijn bij 105 Brugcompagnie, onze enige parate eenheid binnen de gemeentegrenzen. Majoor Michielsen is dus eigenlijk onze garnizoenscommandant." En hij had ook nog de suggestie om een duidelijkere naam te voeren: "Waarom gaan we deze locatie niet gewoon de 'Kazerne 's-Hertogenbosch' noemen?"

Baileybrug is nu echt geschiedenis

GORINCHEM – “Het doet me echt wel wat.” Terwijl het hele gezelschap juicht als de eerste pijler van de oude baileybrug op de Avelingen omhoog wordt gehesen, staat de 75-jarige Frits Gerdessen er een beetje beduusd naar te kijken. “Wij hebben ‘m gebouwd,” zegt hij, “met de grootst mogelijke zorgvuldigheid.” De baileybrug dateert niet uit de tijd van de Tweede Wereldoorlog, maar werd daarna gebouwd in 1954, midden in de Koude Oorlog. De NATO had bevolen dat op strategische plekken in Nederland (en West-Europa) direct bruggen over rivieren in gebruik konden worden genomen ‘als de Russen kwamen’. Niet alleen over de Merwede, ook over de IJssel, de Maas en andere rivieren. De NATO wilde dat een troepenopmars snel kon plaatsvinden als het zover was. De huidige Merwedebrug bestond toen niet, dus werd deze tijdelijke voorziening getroffen. Alleen voor militair gebruik en uiterst geheim. In de volksmond werd de baileybrug de Natobrug genoemd.

GENIETROEPEN

Nu zouden mensen misschien kunnen lachen om het dreigende Russische gevaar, maar mannen als Gerdessen weten wel beter. “Het staat nog heel helder in ons geheugen gegrift; de Russische tanks die Berlijn en Hongarije binnenrolden en alles bezetten. Daar moesten wij niet aan denken. Ik had toen militaire dienstplicht. Dat was

in mijn geval helemaal niet erg, want ik kon bij het tweede regiment van de genietroepen in mijn eigen vak werken.” Frits Gerdessen heeft in Gorinchem de HBS gevolgd en vervolgens de opleiding weg- en waterbouw op de HTS. Deze mannen konden ze wel gebruiken bij de genie. Het embleem met daarop de symbolen van het anker en de geniehelm van de baret heeft Gerdessen nog altijd bewaard en heeft het bij deze gelegenheid op zijn jasje gespeld. “We waren zeer gemotiveerd dit werk goed te doen,” vertelt hij. “Het was een montagesysteem met losse delen. Een pontonbrug. Een soort Meccano-systeem, maar dan in het groot. Het was nogal precisiewerk, want bij het sluiten van de delen moest het allemaal wel goed op elkaar passen.”

‘Je keek toen heel anders dan nu hè’

GEHEIM

Hij omschrijft dat op de Avelingen bij Gorinchem zes vaste betonnen pijlers werden geplaatst, evenals aan de overkant bij Sleeuwijk. Daarop kwamen brugdelen. Op de rivier konden drie losse, drijvende delen er tussen geklonken worden. Die losse delen lagen in de haven van Sleeuwijk, omdat het scheepvaartverkeer op de Merwede normaal doorgang moest vinden. En het was natuurlijk allemaal heel geheim. Er werd slechts één keer een oefening gehou-

den met de baileybrug, in 1958. De Merwede was toen helemaal afgesloten voor de scheepvaart. Ook had de NATO bedacht hoe dan de route van de tanks en de troepen zou moeten zijn. Niet dwars door de stad, maar via de Nieuwe Wolpherensedijk en de Ambonstraat, waar nu bedrijventerrein Avelingen is. Over het Kanaal van Steenenhoek lag een brug, die overigens wel open was voor burgerverkeer. Oud stadsarchivaris A.J. Busch heeft het in 2011 allemaal precies beschreven in een artikel in het blad ‘Saillant’ van de stichting Menno van Coehoorn over voormalige verdedigingswerken.

GEMEENTERAAD

In zijn artikel beschrijft Busch ook dat het gemeentebestuur helemaal niet blij was met de baileybrug. In beslotenheid werden de geheime plannen van de NATO besproken. De toenmalige gemeenteraad wilde die brug helemaal niet hier, maar twee kilometer westelijker. Maar daarover had de raad dus niet zo veel te vertellen. Nu eindelijk, na al die jaren, worden de betonnen pijlers voor de vergraving van de Avelingen verwijderd. Eén pijler wordt als monument bewaard. Voor deze speciale gelegenheid zet de aannemerscombinatie Martens en Van Oord en De Klerk een ‘tijdgenoot’ in: met de kraan op de bijna antieke drijvende stoombok uit 1951 wordt ‘fluitend’ de eerste pijler uit de uiterwaarden getrokken. Een blij moment voor het hele gezelschap. Ook Frits Gerdessen heeft voorgoed afscheid genomen van de Koude Oorlog. “Je keek toen heel anders dan nu hè.” ●

MUSEUMVRIJWILLIGER, IETS VOOR U?

TOEN C-GOC MIJ IN 1998 VROEG MEE TE HELPEN OM VAN DE INGEDUTTE GENIEVERZAMELING EEN PROFESSIONEEL MUSEUM TE MAKEN, DACHT IK: "EEN AARDIGE KLUS VOOR MIJ VOOR EEN JAARTJE OF VIJF. IK BEN TOCH NET MET FLO." ZELDEN HEB IK MIJ ZO VERGIST! MAAR IK HEB ER GEEN SPIJT VAN EN IK BEN TROTS OP WAT ER IS BEREIKT.

Zonder iets af te doen aan de enthousiaste inzet van de mensen van toen, was er veel werk te doen: er was geen beleid, geen registratie, geen toegankelijke bibliotheek, geen archief, enz. Wel een verouderde presentatie en stapels ingeleverde goederen, opgeslagen in vochtige kelders. We hadden gelukkig een goede start, doordat er binnen de KL museaal beleid werd gemaakt. Hierdoor kwamen er - beperkte - fondsen beschikbaar en werden verscheidene regelingen getroffen. Het Geniemuseum kreeg de A-status en op grond daarvan een zeer professionele en fulltime museummanager. En wát voor een! Het DB werd uitgebreid met een secretaris, die de administratieve zaken voortreffelijk oplijnde, en een adviseur die buitengewoon waardevol is gebleken. Het aantal vrijwilligers groeide explosief en dat was maar goed ook, want er was nog veel werk te verzetten. De Sectie Plannen van het GOC verliet gebouw K, zodat alles ter beschikking kwam van het museum. Langzamerhand begon de DGW&T groot onderhoud aan gebouw K uit te voeren om er een 'echt' museum van te maken. Het bestuur had hierbij gelukkig een behoorlijke vinger in de pap. Gebouw W werd gesloopt en op het vrijgekomen terrein werd het nieuwe Geniepark ingericht; geen geringe klus. Aan de openbare weg kwam een parkeerplaats en het museum kreeg een eigen ingang voor bezoekers. Het depot kwam in gebouw G. Er was in de verste verte nog geen financiële crisis en we konden dus met succes een beroep doen op verschillende instanties voor subsidies. Het Geniemuseum werd opgenomen in het Nationaal Museumregister en er kwam steeds meer belangstelling van binnen en buiten de genie. Enkele geniemonumenten werden overgebracht naar het Geniepark. Het officiële bureau van de regimentscommandant, inclusief het vaandel, verhuisde naar gebouw K. En ook het bureau van de regimentsadjutant heeft daar een plek gevonden. Het nieuwe Geniemuseum werd nu echt 'Het Huis van het Regiment'!

HET GENIEMUSEUM 'STAAT', MAAR...

We kunnen dus min of meer tevreden achterom kijken, maar de toekomst baart ons toch wel enige zorgen:

→ De financiële crisis heeft ook bij Defensie toegeslagen, dus ook het Geniemuseum moet de 'euro-dubbeltjes' omdraaien. De voorzitter van de HGV heeft hierover in dit blad al

geschreven zodat hiervoor reeds begrip begint te ontstaan.

- Het vrijwilligersbestand (m.u.v. de RV29-bemanning) bestaat nog voor een deel uit de mensen van het eerste uur. Sommigen zijn inmiddels al boven de 75 jaar. Enkeligen zijn korte gaan werken, anderen zijn gestopt of zijn zelfs overleden. Bij het renoveren van onze rechtervleugel zal veel zelfwerkzaamheid moeten worden verricht. Het aantal handige doe-het-zelvers is echter drastisch afgenomen. De professionalisering van het museum heeft, naast de behoefte aan handige vrijwilligers, ook geleid tot een extra behoefte aan een ander type vrijwilliger: baliepersoneel, administratieve mensen, huishoudelijk en technisch personeel. Dus, enthousiaste aspirant-vrijwilliger: u bent van harte welkom!
- Het Geniemuseum heeft nog steeds zijn geweldige fulltime museummanager. Maar met de komende oprichting van het Nationaal Militair Museum gaat dit veranderen. Dus moeten we ook voor de dagelijkse aansturing zoeken naar vrijwilligers die daar een coördinerende rol in willen spelen. We denken daarbij aan collectiebeheer, onderhoud, publiekswerkers, rondleiders en facilitair management. Deze coördinatoren gaan samen en in overleg met het DB, de taken van de museummanager overnemen. Wat krijg je hier voor terug? Nou, best veel: een plezierige en zinvolle invulling van een deel van uw vrije tijd in een vertrouwde omgeving, regelmatig contact met uw vrienden en het inzetten van uw kennis en ervaring voor het vele moois van ons regiment.
- Tenslotte zal voor het onderhoud van de buitenexpositie een beroep moeten worden gedaan op genie-eenheden, die hiertoe in de gelegenheid zijn.

Lijkt u dit wat? Neem dan contact op met onze museummanager, Hans Sonnemans. Het zou toch mooi zijn als uw kennis en ervaring een rol kan spelen in het behoud van het culturele erfgoed van ons regiment.

Ondanks onze zorgen zijn we er van overtuigd dat we, met uw steun, met het Huis van het Regiment en het Geniemuseum een goede toekomst tegemoet gaan. ●

Martin Schrover

Een burger verbaast zich op de Landelijke Veteranendag

Op uitnodiging van mijn broer, veteraan van de genie, ging ik voor het eerst naar de Nederlandse Veteranendag in Den Haag. Zelf heb ik nooit onder de wapenen gediend, maar mijn drie broers wel: twee voor hun nummer en een die geheel vrijwillig in het Nederlandse leger is gegaan. Ik ben een product van de generatie die zich in de jaren '70 en '80 kritisch over het leger - eigenlijk tegen alle legers en dat knokken met elkaar - heeft uitgelaten. In mijn jeugd daarentegen heb ik wel een zwak gehad voor het duistere en ongrijpbare Vreemdelingenlegioen, dat zijn soldaten staalde in een bloedhete zandbak. Of zou de oorzaak kunnen liggen bij de komische film van Stan Laurel en Oliver Hardy, *The flying Deuces* uit 1939, die zich grotendeels bij het Vreemdelingenlegioen afspeelt? Ook had ik warme belangstelling voor de verhalen van mijn ooms die kort na de WO-II werden uitgezonden naar Indonesië om in de politionele acties hun jeugdigheid te verliezen. Maar goed, dat was ooit in een ver verleden. Mijn terughoudende opstelling om jonge mensen voor nutteloze gevechtsacties in te zetten is thans nog steeds aanwezig.

Kort voor 30 juni belde mijn broer mij op met de vraag of ik misschien interesse had om samen met hem naar Den Haag te reizen. Ik hoefde geen gebruik te maken van mijn vrijreizenkaartje want de NS was sponsor van de Veteranendag, dus een gratis reiskaartje. Van het ministerie van Defensie kreeg ik bovendien een kaart met consumptie-, lunch- en blauwehapbonnen. Met deze bonnen voelde ik mij zeer verguld omdat ik voor het eerst van mijn leven echt het gevoel kreeg dat de overheid iets terugdeed voor mijn jaarlijks terugkerend belasting betalen.

ONBERISPЕLIJKE KRIJGSHAFTIGE SNORREN

Een flets zonnetje scheen en het zou een mooie dag worden. Station Tilburg CS stroomde langzaam vol met veteranen, hun familie en vrienden, die dezelfde tocht gingen ondernemen. De V-speldjes op hun blauwe colbert, de onberispelijke krijgshaftige snorren en de stoere rechte houding gaven onmiddellijk aan dat er een bijzondere groep in beweging kwam. Je kon merken dat er cohesie ontstond, ze hadden snel iets gemeenschappelijks met elkaar. Er werden hier en daar opmerkingen gemaakt over de vertraging van de trein en er werd en passant ook geïnformeerd naar het waar en wanneer van het veteranenschap. Ze voelden zich meteen allemaal op hun gemak. We dachten ruim op tijd in Den Haag aan te komen, maar de NS werkte zoals gebruikelijk niet erg mee; misschien omdat ze niet graag van het gebruikelijke patroon wilden afwijken. Verder was er ergens een onverlaat in ons treinstel gestapt die

het nodig vond om een toilet in de fik te steken. In geur van slecht gerookte Hema-worsten verplaatste de inhoud van het treinstel naar een andere klaarstaande trein en onderwijl gaven sommige veteranen aan wat de beste oplossing was voor dit soort onverlaten, die denken dat ze hun dag kunnen verpesten. Eenmaal in Den Haag stroomde de massa richting Malieveld. Voor het station stonden kraampjes met stoere militairen die iedereen desgewenst een namaak witte anjer aanreikten voor het knoopsgat of een ander plekje op de volumineuze borstpartij. De weg naar het Malieveld was logistiek goed geregeld door zo'n beetje alle takken van sport binnen onze defensie. Motoren op de weg en helikopters klapperend in de lucht om de hele operatie in goede banen te leiden. Samen met mijn broer zochten we de grote tent waar de diverse defensieonderdelen zich voor de parade moesten verzamelen en waar de consumptiebonnen konden worden omgezet in smakelijk vocht en gezonde hapjes. We vonden de tafels van de genisten en onder het genot van een kop koffie werden de nieuwtjes, de ontwikkelingen binnen familie, dienstonderdeel in het algemeen en in het bijzonder uitgewisseld.

Als buitenstaander voelde ik mij toch meteen opgenomen en ik mocht naast een oude veteraan van in de negentig plaats nemen. Zijn ogen stonden nog helder in zijn hoofd, hij glimlachte breed en had er alle zin in om samen met zijn maten in het defilé voor kroonprins Prins Willem Alexander te salueren. Toen ik hem vroeg waar hij al die liefde vandaan toverde, antwoordde hij met twinkelende oogjes: "Op z'n tijd een borreltje en een leuke vrouw!" Daarbij schudde hij stevig met zijn rechterhandje, zodat ik op mijn beurt dacht: "Die moet met zo'n ritme aardig wat magazijntjes 'punt zoveel' hebben leeg getrokken!"

MILITAIRE PRECISIE

Mijn broer overlegde met zijn maten hoe de groep het best kon worden opgesteld. Wie er het best aan de buitenkant kon lopen en hoe de insignes moesten worden gedragen. Met militaire precisie werd alles voorbereid als betrof het een *raid*. Het Malieveld stond vol met diverse stands waar burgers en buitenlui informatie konden krijgen en op of in indrukwekkende voertuigen konden zitten. Kinderen mochten door megafoons van de marechaussee-auto naar hun vader

schreeuwen dat hij met opgeheven handen wijdbeens tegen de auto moest gaan staan, met de toevoeging "geen beweging of ik schiet je lek!" Het kind heeft waarschijnlijk de kick van zijn leven gehad. Heerlijk met hulp van de politie je vader eens goed te grazen nemen en afzeiken.

Na het lunchpakket te hebben verorberd liep ik via Korte Voorhout, Lange Vijverberg en Kneuterdijk naar het defileerpunt waar de minister van Defensie Hans Hillen, minister-president Mark Rutte en Prins Willem van Oranje het defilé afnamen. Schuin achter de tent van de NOS kon ik op rij drie een plekje vinden vanwaar ik het defilé redelijk kon volgen en filmen.

Vol bewondering klaptten de mensen voor de veteranen en enkele op leeftijd zijnde Hagenezen lieten regelmatig merken dat ze sommige tenues het einde vonden en ik kon ze geen ongelijk geven. Eerlijk is eerlijk, wanneer je met trots je tenue draagt, dan maak je meteen de blits. Uiteraard was mijn bijzondere aandacht gevestigd op de veteranen van de genie die vooraf gegaan werden door het onderdeel 'bermbom-killers'. In hun camouflagepakken en met hun metaaldetectors tastten ze het wegdek af zodat hun genieveteranen met opgeheven hoofd voor prins, vaderland en ministers konden salueren en zingen om vervolgens in strakke pas het defilé te vervolgen. Het einde van de stoet was voorbehouden aan de oudste veteranen, uit de Tweede Wereldoorlog. Gezeten in oude legervoertuigen lieten ze zich toejuichen alsof de bevrijding van Nederland opnieuw aan de orde was.

De Prins der Nederlanden met zijn gevolg vertrok na de laatste bijdrage in een blauwe bus richting Malieveld. Zelf wandelde ik in de mensenmassa terug naar het Malieveld in de hoop mijn broer met zijn maten snel terug te vinden. Het was erg druk op het feestterrein en ik maakte hier en daar wat foto's van de activiteiten.

Op enig moment liep ik naast de burgemeester van Den Haag, de heer Van Aartsen met zijn assistenten, en kort daarop volgde Prins Willem-Alexander met zijn gevolg en de minister van Defensie. Met lichte verbazing kon ik hen van dichtbij waarnemen en constateerde met trots dat vermoedelijk alleen in Nederland het gezag met de manschappen, hun familie en gewone burgers in een gemoedelijke sfeer kan vertoeven.

GENIETENT

Ik zocht opnieuw de genietent op. Daar trof ik een nieuw spektakel aan. De nieuwe commandant der strijdkrachten, generaal Tom Middendorp, enkele dagen daarvoor benoemd als opvolger van generaal Peter van Uhm, werd door zijn jongens en veteranen enthousiast gefeliciteerd met zijn benoeming. En om de eigen ceremonie in stijl af te ronden werd er brandewijn geschonken en klonk het regimentslied,... sodeju! En toen... was het tijd voor een biertje en de smakelijke blauwe hap: Indische minirijsttafel op een slap papieren bord inclusief een zakje kroepoek. Voordat we het centraal station van Den Haag opzochten voor de terugreis genoten we nog

kort van het orkest van de Koninklijke Luchtmacht en zangeres Belle Perez. Op een afgebakend terrein voor de grote muzikent pikten we in een kort regenbuitje een stukje mee van de paarden-show van het Korps Rijdende Artillerie.

De Gele Ridders lieten zich van hun beste kant zien en probeerden het publiek ervan te overtuigen dat met een ratelend historisch veldgeschut en trappelende paarden de vijand nog best valt te imponeren. Een opgeschoten puber achter me merkte op: "Als ik toch ooit zou moeten vechten, bestuur ik liever een *drone*, dan zit ik tenminste droog en veilig op afstand."

Toen we het terrein verlieten en lichtelijk uitgewoond in de trein stapten, troffen we in de coupé een eveneens uitgeleefde veteraan met zijn vrouw aan. Zij ordende de spullen die ze die dag had verzameld, hij streek zijn snor glad en probeerde wat uit te buiken in een hazenslaapje. Zonder verder veel vertraging kwamen we terug in Tilburg. Een geslaagde en bijzondere dag. Wat mij betreft mag, ja moet, deze Nederlandse Veteranendag blijven.

Sodeju! ●

Gerrit Beerkens, motorrijdende veteraan

Veteranen Motorrit 2012 wederom kicken!

Ook dit jaar was, voor het tweede jaar op rij, een grote groep motorrijdende veteranen prominent aanwezig op de Nederlandse Veteranendag (NLVD) in Den Haag. Rond het middaguur reden zo'n tweehonderdvijftig veteranen op ronkende motoren onder grote belangstelling van vele toeschouwers het Malieveld op. Waar vorig jaar de regen met bakken uit de hemel kwam vallen, waren de weergoden de veteranen en vele toeschouwers dit keer erg goed gezind. Onder de heerlijke zomerzon genoten de veteranen zichtbaar van alle aandacht.

De veteranenrit, waarvan de organisatie dit jaar in een stichting is ondergebracht, was evenals vorig jaar de vrijdag voorafgaand aan de NLVD gestart. Dit keer vanuit vijf locaties, Den Helder, Groningen, Vlissingen, Doorn en Maastricht. Elke groep van circa 50 motorrijders heeft tijdens de rit op die vrijdag op diverse plaatsen letterlijk en figuurlijk stilgestaan op plaatsen waar veteranen samenkomen en waar gevallen kamraden werden herdacht.

De groep vanuit Maastricht werd op vrijdagochtend rond acht uur ontvangen door de stadsschutterij. Na een korte toespraak door de voorzitter van de Officiersvereniging Maastricht en een wethouder van de gemeente begaf de groep zich naar het Vrijthof waar middels twee kanonschoten, afgevuurd door leden van de Stadsschutte-

rij Maastricht, het startsein gegeven werd. Via een mooie route door het Limburgse land voerde de tocht naar Nuth, waar een pitsstop gemaakt werd bij stichting MDKL (Maatschappelijke Dienstverlening & Kameraadschap Legereenheden). Deze stichting, waarover u elders in dit blad meer kunt lezen, houdt zich bezig met veteranenzorg in de breedste zin van het woord.

Door naar de Van Hornekazerne in Weert. Op deze kazerne is behalve de KMS ook de zetel van het Regiment Limburgse Jagers gevestigd. Bij het monument van het RLJ werd onder het toezien van C-42 Painfbat, tevens commandant van het Regiment Limburgse Jagers, luitenant-kolonel Jacobs, een krans gelegd ter nagedachtenis aan alle gevallen van het RLJ. In zijn toespraak benadrukte C-RLJ het belang van de maatschappelijke erkenning van veteranen. Ook sprak hij zijn dank en waardering uit voor de kranslegging bij 'zijn' monument, ter nagedachtenis aan hen die het hoogste offer gaven voor vrede en vrijheid.

Daarna werd de rit vervolgd door het Brabantse land om uiteindelijk via enkele rivieroversteken met veerpontjes, aan te komen in Doorn op de Van Braam Houckgeestkazerne. Daar waren inmiddels ook de overige vier groepen gearriveerd en ontstond er al snel een gezellige sfeer met een hoog reüniegehalte. 250 Motorrijders, afkomstig uit alle hoeken van Nederland en op de meest uiteenlopende merken en type motoren. Na een kranslegging bij het monument voor gevallen mariniers was het tijd om de slaapplekken in orde te brengen. Daarvoor had de plaatselijke leiding een 250-persoonskamer met veldbedden gereserveerd. Overigens wel een kamer zonder ramen en deuren, maar die vind je meestal niet in een parkeergarage! Overigens kwam van slapen, na een avondje

BBQ en het nodige bier, sowieso niet echt veel terecht, maar wie stoort het..... Het was gezellig als vanouds en kameraadschap en eensgezindheid vierden hoogtij.

Zaterdagochtend vroeg uit de veren, opruimen en ontbijten om vervolgens te verplaatsen naar Zoetermeer, parkeerplaats Knorresteyn langs de A12. Nadat iedereen daar verzameld was werd de snelweg door

de politie even 'dichtgegooid' waarna de 250 motoren met luid kabaal in konvooi over de A12 richting Den Haag reden. Alles was perfect geregisseerd waardoor we zonder problemen konden doorrijden naar het Malieveld. Kicken was het! Om kippenvel van te krijgen, al die aandacht, enthousiaste mensen en nieuwsgierige jeugd, maar vooral ook het applaus als blijk van waardering en erkenning! Nederland, bedankt daarvoor!

En voor elke motorrijdende veteraan die er niet bij was... Schrijf je in voor volgend jaar en laat de Veteranen Motorrit uitgroeien tot een groots veteranenevenement zoals in Amerika de *Run for the wall* en de *Rolling Thunder*. ●

Welkom bij Stichting MDKL

Een collectie oude militaire spullen, een werkplaats voor rollend materieel, een huiskamer om je thuis te voelen en gastenkamers om te logeren. Dit alles is te vinden in Nuth (Limburg) bij de Stichting MDKL: Maatschappelijke Dienstverlening & Kameraadschap Legereenheden. Deze stichting werkt met haar vrijwilligers en vrienden voor iedereen die direct of indirect met Defensie te maken heeft of heeft gehad. Ex-dienstplichtigen, veteranen, diensslachtoffers, postactieve of actieve militairen; iedereen kan gebruik maken van ons dienstenaanbod of van ons inloophuis. Ook voor het thuisfront van al deze mensen staan we doorlopend met raad en daad klaar. We houden continu contact en weten daarom wat er speelt. We passen onze diensten voortdurend aan op de behoeften. Op deze manier neemt de Stichting MDKL haar maatschappelijke verantwoordelijkheid en dicht hiermee het gat tussen de maatschappij en de professionele hulpverlening.

HUISKAMER

De huiskamer is vooral een ontmoetingsplek, waarin iedereen zich direct herkent en thuis voelt. De inrichting doet sterk denken aan de diensttijd. Hier kunnen veteranen en hun partner bij een kopje koffie met elkaar van gedachten wisselen, ervaringen delen, en een stuk ontspanning ervaren. Wij zijn betrokken en oprecht; de twee belangrijkste pijlers voor een veilige en gezellige omgeving.

LOGEREN

Onze gasten kunnen logeren in een pand bij ons centrum. Er zijn drie slaapkamers. Van de zes bedden blijft er één gereserveerd als noodbed. Op de benedenverdieping bevindt zich de algemene ruimte, die multifunctioneel kan worden ingezet. Met deze voorziening kunnen mensen die van ver komen toch gebruik maken van ons dienstenaanbod of meerdaagse activiteiten. Het kan zomaar zijn dat er behoefte bestaat om er even tussenuit te zijn of om even af te schakelen. Ook dan

kan men bij ons logeren. Het ontbijt en overige maaltijden kunnen worden verzorgd door de stichting.

WERKPLAATS

Onze werkplaats wordt gebruikt om met kleine groepjes ons rollend materieel te onderhouden en voorwerpen uit onze collectie te restaureren. Omdat de stichting geen subsidierelatie heeft, kunt u ook bij ons terecht voor kleine reparaties of onderhoud aan uw personenauto tegen een lage vergoeding. Op deze manier probeert de stichting in eigen financieel rendement te voorzien.

COLLECTIE

De Stichting MDKL beheert een volwaardige collectie materieel, naslagwerken, gebruiksvorwerpen en voertuigen, vanaf 1945 tot heden. Iedereen die iets met Defensie te maken heeft of heeft gehad, zal punten van herkenning ervaren.

Onze vrijwilligers, maar ook onze bezoe-

kers, onderhouden de collectie. Deze wordt ook ingezet ter verfraaiing van herdenkingen, vieringen of reünies. Ook veel jongeren maken gebruik van onze collectie, bijvoorbeeld voor werkstukken of spreekbeurten op school.

We betrekken de jeugd bij ons werk. Dat doen we door uitgezonden militairen hun ervaringen te laten vertellen op scholen. Voorwerpen die met de uitzending te maken hebben versterken hun verhaal. In ons outdoorprogramma kan de jeugd aan den lijve kennis van een militaire omgeving beleven. Spelenderwijs leren ze om te gaan met gebruiken en materieel.

Wilt u in contact komen met de stichting, dan verwijzen we graag naar onze website: www.mdkl.nl. U kunt natuurlijk ook telefonisch contact met ons opnemen onder telefoonnummer 06-2255 9114, maar we zouden het nog leuker vinden als we u eens in ons centrum mogen ontvangen. U bent welkom! ●

Nieuws van de Stichting Veteranen Regiment Genietroepen

VAN STICHTING NAAR VERENIGING

Zoals u wellicht weet moeten we de organisatievorm van onze stichting omzetten van een stichting naar een vereniging. De voornaamste reden daarvoor is dat Defensie heeft bepaald dat alleen statutair vastgestelde verenigingen in aanmerking komen voor subsidie. In de laatste bestuursvergadering hebben we de concept-statuten besproken en vastgesteld. Ze liggen nu bij de notaris ter verdere uitwerking en de bedoeling is dat we de statuten in het najaar met het voltallig bestuur zullen ondertekenen. Vanaf dat moment is de stichting formeel omgezet in een vereniging. We gaan de leden (nog) geen contributie laten betalen; afhankelijk van de financiële ontwikkelingen binnen Defensie en organisaties die veteranen financieel ondersteunen, is in de statuten de mogelijkheid opgenomen om – indien noodzakelijk – over te gaan tot contributieheffing. Ook hebben we nagedacht over de nieuwe naam en afkorting van de vereniging. De nieuwe naam wordt:

Veteranen Regiment Genietroepen met als afkorting **VRG**. Overgaan van stichting naar vereniging betekent dat er ledenvergaderingen zullen plaatsvinden. Maar ook dat de leden de kans krijgen om hun bestuur te kiezen. Dan is het natuurlijk vanzelfsprekend dat er kandidaten komen voor het bestuur van de vereniging. Kortom: heeft u interesse om een deel van uw vrije tijd te besteden aan uw vereniging, dan bent u van harte welkom.

GEEF UW ADRES DOOR

Ik herhaal hier mijn oproep om uw juiste contactgegevens inclusief uw e-mailadres aan veteraneninfo@regimentgenietroepen.nl door te geven. Ook heeft onze penningmeester, tevens webredacteur, Fons Aarendonk onze website opgefrist. De laatste puntjes worden door hem op dit moment nog op de i gezet en ik verwacht dat bij het uitkomen van deze Genist de nieuwe website *life* zal zijn. Onze website is te vinden via de website van het Regiment Genietroepen www.regimentgenietroepen.nl. Ik adviseer u deze website regelmatig te bezoeken voor de laatste ontwikkelingen binnen en rond het regiment en ook van (o.a.) onze stichting/vereniging.

VETERANENUNIFORM

Op de Landelijke Veteranendag liepen veel veteranen - ook ons eigen veteranendetachment - in het min of meer vaste veteranenuniform met baret. Over dit 'uniform' (grijze broek met blauwe of zwarte blazer, wit overhemd en stropdas) heeft het Algemeen Bestuur van het Veteranenplatform onlangs besloten om samen te werken met een bedrijf, dat deze kleding kan leveren aan mensen die het uniform zouden willen aanschaffen. De onderhandelingen zijn in een vergevorderd stadium en nu het definitieve besluit over het doorzetten van dit initiatief is genomen, is de verwachting dat de verkoop in de loop van volgend jaar via internet zal worden gestart.

ONTMOETINGSPUNT IN VUGHT

In de vorige Genist heb ik het gehad over de nuldelijnszorg. Ik kan u nu laten weten dat we een locatie hebben gevonden voor een (genie)veteranenontmoetingspunt: het 'Huis van het Regiment'. Daar wordt een ruimte geschikt gemaakt als multifunctionele locatie waarin we o.a. veteranen kunnen ontvangen. We zijn nu bezig met het opstellen van een programma van eisen voor de aanpassing en inrichting van deze ruimte. Als er budget is om de DVD de werkzaamheden te laten voorbereiden en uitvoeren, willen we de mogelijkheid openhouden om werkzaamheden in eigen beheer uit te voeren om kosten te besparen. In de ontmoetingsruimte gaan we periodiek bijeenkomsten organiseren voor veteranen: oude herinneringen ophalen bij een hapje en een drankje. Daar kunnen we ook - als er behoefte aan bestaat - nuldelijnszorg (*buddysupport*) aanbieden door daarvoor opgeleide veteranenhelpers. Deze ruimte kan - wanneer de veteranen er geen gebruik van maken - ook voor andere doeleinden worden gebruikt.

V-FONDS

Veteranenverenigingen draaien voor een belangrijk deel op subsidies. De belangrijkste subsidieverstrekters zijn het Ministerie van Defensie en het V-fonds (www.vfonds.nl). De officiële naam van het V-fonds is Nationaal Fonds voor Vrijheid en Veteranenzorg. Het fonds ontvangt geld van de Bankgiroloterij en de Lotto

en heeft als opdracht dit geld te besteden aan maatschappelijke goede doelen op het gebied van vrijheid en veteranenzorg. Het V-fonds is de maatschappelijke doelstelling aan het verbreden, wat gepaard gaat met het verstrekken van subsidies aan andere maatschappelijke organisaties. Dat betekent dat er minder subsidie ter beschikking zal zijn voor de veteranenorganisaties. Wie nu al voor een belangrijk deel gebruik maakt van deze subsidies, heeft daar op het moment veel last van. Onze stichting/vereniging niet, omdat we op dit moment geen subsidie van het V-fonds ontvangen. Omdat het invulling geven aan nuldelijnszorg op dit moment een van de speerpunten is van het veteranenbeleid, is het V-fonds van plan om hier budget aan te besteden. Binnen het Veteranenplatform wordt daarvoor een projectgroep opgericht onder leiding van kolonel b.d. Mette van der Giessen, die beleid en uitvoeringsregelingen zal opstellen op basis waarvan de verenigingen subsidie voor nuldelijnszorg kunnen aanvragen bij het V-fonds. We zullen deze ontwikkelingen op de voet volgen.

ACTIEF DIENENDE VETERANEN

Nu ook actief dienende militairen met uitzendervaring als veteraan worden aangemerkt, is het aantal genieveteranen drastisch toegenomen. In overleg met het regiment zullen we onderzoeken hoe we de huidige veteranen het beste met de 'nieuwe' veteranen kunnen integreren en hoe we dat vertalen in activiteiten. Tot begin dit jaar was het zo dat veteranen zichzelf moesten melden bij het Veteraneninstituut om de veteranenpas te krijgen en in aanmerking te komen voor faciliteiten. Dat is nu veranderd: bij dienstverlating van een militair met een of meerdere uitzendingen zorgt het Veteraneninstituut er voor dat de commandant van de dienstverlater de veteranenpas en de bijbehorende bescheiden krijgt toegezonden om deze uit te reiken aan de betreffende militair. De flyer van onze stichting/vereniging wordt toegevoegd aan het uitreikpakket met als doel de dienstverlater lid te laten worden van onze stichting/vereniging **Veteranen Regiment Genietroepen.** ●

Eén van de 16 eigenzinnige veteranenverhalen uit **'We missen één man':**

'Het geluk van zomaar een paar mensen'

De adrenaline giert door mijn lichaam als we na een vermoeiende rit vanaf Sarajevo bij Kotor Varos via een hobbelige, onverharde weg de bergen in rijden. We hebben een korte tussenstop gemaakt bij het hoofdkwartier in Banja Luka om een tolk op te pikken, omdat zonder haar geen sprake kan zijn van effectieve communicatie met de lokale bevolking. Onbekend is deze route niet voor mij, en zo op het eerste gezicht is er niet veel veranderd in de afgelopen jaren. Ik herken de karkassen van wat ooit woonhuizen geweest moeten zijn. Ze staan nog steeds onaangeroerd en bieden een troosteloze aanblik in het ruige maar mooie landschap, deels overwoekerd door struiken, bomen en planten. In gedachten vraag ik me af wat er met de oorspronkelijke bewoners gebeurd kan zijn. Wellicht hebben ze hun heil na de oorlog elders gevonden, of zien het niet meer zitten om in hun oude omgeving opnieuw te beginnen. Maar misschien zijn ze wel omgekomen in de verschrikkelijke burgeroorlog die jarenlang het voormalige Joegoslavië in zijn greep heeft gehad. Mijn hart bonkt in mijn keel als we onze weg vervolgen. We zijn op weg naar Ravne, een klein moslimdorp, en in gedachte begin ik mij steeds meer af te vragen hoe het dorp er uit zal zien.

Middels een project van 'de Basis' in samenwerking met het Veteranenfonds heb ik in het afgelopen jaar meegewerkt aan een verhalenbundel waarin de waargebeurde verhalen van 16 veteranen zijn samengevat. Verhalen die verteld zijn vanuit ieders eigen ervaring, veelal met een diep emotionele lading. Verhalen van veteranen uit voormalig Nederlands-Indië, Nieuw-Guinea, Libanon, Bosnië, Kosovo, maar ook uit recente missies zoals Afghanistan. Veteranen, zowel mannen als vrouwen en uit de leeftijdscategorie van jong tot oud. Verhalen van zeer uiteenlopende aard, van het onder levensbedreigende omstandigheden en onder vijandelijk vuur moeten functioneren tot daadwerkelijke vredes-opbouwprojecten. Kortom, veel lezers met uitzendervaring zullen zich in de diverse verhalen herkennen.

Het boek met de titel *We missen één man* is op 30 mei 2012 officieel gepresenteerd, waarbij de eerste exemplaren door de Inspecteur der Veteranen, luitenant-generaal Lex Oostendorp,

aan de auteurs zijn uitgereikt. Ik was één van die auteurs en mijn verhaal is onder de titel 'Het geluk van zomaar een paar mensen' in het boek opgenomen. Het verhaal, waarvan u hierboven een korte inleiding kunt lezen, gaat over een opbouwproject dat ik in 2000 tijdens mijn uitzending met SFOR-7, met het Bulgaarse constructiepeloton, toen onder bevel van 13 Brigadepantsergeniecompagnie en 13 Bataljon Stoottroepen, heb mogen doen. Het wind- en waterdicht maken van een woning in een totaal vernield moslimdorp in de bergen bij Kotor Varos. Vanuit dit huis heeft vervolgens een tiental oorspronkelijke bewoners een start gemaakt om hun dorp weer op te bouwen met het doel hun families te kunnen laten terugkeren. Tijdens mijn tweede uitzending, vier jaar later, ben ik in de gelegenheid geweest om het uiteindelijke resultaat te bekijken. Mijn verhaal gaat over het emotionele weerzien met de bewoners, de hartelijkheid en dankbaarheid die ik daarbij ervaren heb en de onuitwisbaar diepe indruk die het op mij gemaakt heeft.

Als auteurs hebben wij afgezien van een auteursvergoeding. De netto opbrengst van het boek zal ten goede komen aan een nader vast te stellen goed doel.

Als u geïnteresseerd bent in het hele verhaal en dat van de overige auteurs en het boek wilt bestellen, kijk dan op www.wemisseneenman.nl. ●

Mede-auteur Gerrit Beerkens overhandigt een exemplaar aan de nieuwe regimentscommandant, kolonel Gerrit van Cooten, tijdens de passage van de door 105 Brcie gebouwde pontonbrug over de Maas bij Cuijk op de laatste dag van de Vierdaagse Nijmegen.

● VETERANEN EN OUDGEDIENDEN

Majoor Christian van den Bosch, Royal Australian Engineers

Australian Regular Army komt kapiteins en majoors tekort

Een Nederlandse oud-genist 'down under'

Majoor Christian van den Bosch, als Australian Engineer, Sydney 2012

Majoor Christian van den Bosch als NLD genist in Kandahar, 2008

Majoor Christian van den Bosch (Royal Australian Engineers) heeft zijn basis als genist gelegd binnen de Koninklijke Landmacht. Hij is een typisch geval van *'je kan de man uit het land halen, maar je kan het land niet uit de man halen'*. Als jonge jongen vertrok hij met zijn ouders naar Australië, maar kwam tegen zijn zin weer terug naar Nederland. Eén ding stond vast... ooit zou hij teruggaan naar Australië.

VAN WEZEP NAAR SCHAARSBERGEN

Mijn leven als genist begon in januari 2002 als één van de drie vaandrags van de VTO-KMA. In augustus van dat jaar werd ik geplaatst bij 103 Constructiecompagnie als C-Bouwmachinepeloton. Een functie die ik vooraf niet ambieerde, maar achteraf gezien was het een tijd waarin ik veel heb geleerd. Het hoogtepunt van deze periode was SFIR-1. Ondanks dat ik er een goede tijd heb gehad, was 103 Constructiecompagnie een plek waar ik me toch enigszins misplaatst voelde. Mijn interesse ging - en gaat nog steeds - uit naar de directe gevechtsondersteuning. Ik wilde naar Schaarsbergen!

In mei 2004, begon ik aan de VAKOL, waarna ik een jaar geplaatst was bij 11 Geniecompagnie Luchtmobiel als Luitenant O&T. Dit was veruit mijn mooiste jaar bij de KL en ik denk hier nog vaak met plezier aan terug. De VAKOL en de koudweerttraining in Noorwegen zijn toch wel de hoogtepunten van mijn tijd bij 11 Geniecompagnie Luchtmobiel. Het was een jaar waarin we als compagnie veel bereikt hebben en een goede basis hebben gelegd voor latere uitzendingen.

De laatste drieënhalve jaar bij de KL was ik geplaatst bij de brigadestaf van de 11e Luchtmobiele Brigade. Dat vergde flexibiliteit, want al met al heb ik vier verschillende functies vervuld binnen

en buiten de brigade: twee functies binnen de brigadestaf, een jaar terug naar 11 Geniecompagnie Luchtmobiel en een jaar weg met TFU-4.

OVERSTAP

Voordat ik begon met het opwerktraject voor TFU-4, heb ik in juli 2007 gesolliciteerd bij de *Australian Regular Army*. Ik had een paar jaar eerder al vrijblijvend contact gehad en het leek mij na mijn functie in Schaarsbergen het juiste moment om de overstap te maken. Na een succesvolle selectie in Londen ontving ik in september 2007 een goed aanbod. Per januari 2009 zou ik geplaatst worden in Townsville bij het 3rd Combat Engineer Regiment (3 CER). Het toeval wilde dat 3 CER de kern was van Reconstruction Task Force 3 (RTF3), die deel uitmaakte van TFU van september 2007 tot april 2008. Tijdens mijn uitzending met TFU-4 heb ik dan ook al kennis kunnen maken met de voor mij belangrijkste spelers van 3 CER. De overstap naar de Australian Army was niet moeilijk, maar het feit dat ik al mensen kende toen ik in Townsville aankwam was bijzonder voordelig. De overstap werd van start tot finish goed begeleid voor zowel beroepsmatige als privé zaken. Veel informatie was voorhanden en vragen werden over het algemeen binnen een dag beantwoord. Vanwege het tijdsverschil ging alles per email.

Embleem 'Rising Sun', Australian Army

Embleem Royal Australian Engineers, "Honi soit qui mal y pense" (Wee degene die hier slecht over denkt)

ALTIJD ZOMER

In december 2008 heb ik Nederland verlaten en in januari 2009 kwam ik aan in Townsville, een plaats waar het echt altijd zomer is. Mijn twee jaar in Townsville waren uitdagend; ik werkte als S35 (plans) binnen de Operations Cell (Sectie 3, 4, 5 en 6 gecombineerd). De Operations Officer (OPSO = S3) was een Amerikaan die in april van dat jaar zou vertrekken. Door uitzendingen en verplichtingen in Afghanistan, Irak, Oost-Timor en de Solomon Islands lag er een hoge druk op de brigade en met name 3 CER. Na drie maanden was ik als nieuweling nog de enige kapitein in de Operations Cell. Aan mij de taak om de nieuwe Amerikaanse OPSO in te werken en als zijn mentor te fungeren. Dit was in principe een kwestie van 'de lamme leidt de blinde', maar het liep erg goed. We bevonden ons in een situatie waar de twee officieren in de Operations Cell beide nog niet bijster veel wisten van de Australian Army en allebei een NATO-achtergrond hadden. Australië is geen lid van de NATO; wel van het Partnership for Peace (een samenwerkingsverband met NATO). De Australian Army heeft op sommige vlakken andere werkwijzen dan NATO-landen en daar kwamen wij dan ook vrij snel achter. Wat voor ons duidelijk was, was voor anderen onduidelijk en vice-versa. Over het algemeen was dit geen groot probleem, en vaak eerder gemakkelijk dan echt problematisch.

SYDNEY

Eind 2010 ben ik in Sydney beland en vorig jaar werkte ik daar bij de School of Military Engineering, als plaatsvervangend commandant van de Construction Wing. De wing bestond uit twee squadrons, één verantwoordelijk voor verticale constructie, de andere voor horizontale constructie. Tegenwoordig werk ik midden in Sydney op het hoofdkwartier van Forces Command, als stafofficier van de chef-staf. Forces Command beslaat 88% van de Australian Army en bevat alle eenheden, trainingscentra en reservisten. Reservisten hebben een belangrijke taak in de Australian Army: de zes reservebrigades leveren sinds een paar jaar al het personeel voor uitzendingen naar Oost-Timor en de Solomon Islands. Mijn huidige positie is erg uitdagend; alle significante zaken binnen Forces Command gaan via de chef-staf en zijn stafofficier, dus via mijn bureau. Deze functie dicht alle gaten die ik eventueel nog had als resultaat van mijn 'horizontale instroming'.

BRISBANE

Volgend jaar verhuis ik naar Brisbane, waar ik een nieuwe uitdagende functie ga vervullen als Officer Commanding 24 Support Squadron (compagniescommandant) van het 2nd Combat Engineer Regiment (2 CER). Deze functie ambieer ik ook en ik ben blij dat ik dusdanig ben geïntegreerd dat mij deze functie is aangeboden.

De Australian Army verschilt in veel zaken van de Koninklijke Landmacht, maar in het algemeen komen de hoofdlijnen overeen. Velen van jullie zullen met Australiërs hebben samengewerkt in Tarin Kowt, Kandahar of Kabul. Jullie zullen vast allemaal een oordeel hebben over 'diggers' (bijnaam voor Australische militairen), goed of slecht. Mijn integratie in de Australian Army verliep heel goed, ik heb geen tijd verloren in rang en ben volledig competitief voor functies met de andere genisten in mijn rang. De Australian Army is een erg professionele organisatie, die een grote rol speelt in Zuidoost Azië en de Pacific.

AN EDGE

In mijn dagelijkse militaire leven heb ik nog steeds voordeel van de goede basis uit mijn tijd bij de Koninklijke Landmacht. Die andere, Nederlandse, achtergrond geeft mij hier een breder referentiekader en daarmee 'an edge' over gelijken. De Australian Army is ondanks de bezuinigingen hier nog steeds aan het uitbreiden. Er is een tekort aan kapiteins en majoors en men is op zoek naar (voormalige) militairen die net als ik de overstap durven maken. Ik ben erg blij met mijn overstap; ik word zowel beroepsmatig als privé rijkelijk beloond voor mijn transfer naar de Australian Army en ik kan het iedereen met een gevoel voor avontuur en een beetje lef aanraden. Inmiddels heb ik al vrij veel van Australië gezien, en hoe meer ik zie, hoe meer ik me realiseer hoe groot en divers het land werkelijk is. Het leven hier is toch echt anders dan in Nederland. Wie hier geweest is, kan zich er wellicht een voorstelling van maken. Ik ben blij waar ik nu ben, maar ik zou mijn jaren in de KL als luitenant en kapitein bij de genie voor geen goud hebben willen missen.

Cheers...!

christian.vandenbosch@defence.gov.au

● VERENIGINGEN EN STICHTINGEN

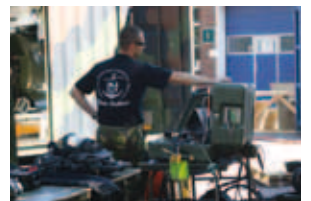
Kapitein Nico Vink, Duikcoördinator

Het 30-jarig bestaan van het Duikerpeloton was op zaterdag 26 mei de aanleiding voor de vierde Reünie Genie-duikers op de Van Brederodekazerne. Vanaf 14.00 uur stroomden de gasten binnen. Totaal mochten we ruim 120 gasten verwelkomen, waaronder drie geëmi-greerde oud-duikers, die speciaal voor de reünie waren overge-komen uit Israël, Sin-gapore en Zuid-Afrika. Chapeau!

Na de officiële opening werden enkele lezingen gegeven, waaronder twee presentaties door de huidige pelotonscom-mandanten; eerste luitenant Paul Roode, commandant van het Constructiedui-kerpeloton van 105 Brugcompagnie en sergeant-majoor Marcel Nieuwenhuis, waarnemend commandant van het EARS-peloton van 11 Geniecompagnie LMB (AASLT), dat voor de helft uit onder-waterverenkers bestaat. Vervolgens ex-poseerden beide pelotons hun uitrusting buiten middels static shows en gaven zij demonstraties van hun vaardigheden in de duiktank, wat goed in de smaak viel bij de gasten. Tevens was er een fotopresen-tatie te zien, samengesteld van foto's die door diverse gasten op USB-stick werden meegebracht. Ook deze presentatie trok veel kijkers.

Bij de barbecue en met een drankje in de hand werden de sterke verhalen over vroeger steeds sterker. De gastheer, regi-mentscommandant kolonel Van Griens-ven, gaf hierbij ook acte de présence, wat zeer op prijs werd gesteld. Adjutant Bert Analbers werd door het organisa-tiecomité in het zonnetje gezet. Hij kreeg een dinerbon aangeboden, omdat hij het leeuwendeel van de organisatie voor zijn rekening had genomen.

**Swingende muziek bij reünie genie-duikers:
“Bent oe homo’s, of
speelt oe allien als
homo’s?”**

Voor de feestavond had O&O (Ontspanning & Ontwikkeling) de *Sesam Sensation Band* gecontracteerd. Aanvankelijk was er weinig animo om het optreden van de band bij te wonen, omdat er buiten de tent nog een aangenaam avondzon-netje scheen. Maar dit veranderde op slag toen oud-sergeant Reinier Bron de microfoon van de bandleider greep en de legendarische woorden sprak: “*Bent oe homo’s, of speelt oe allien als homo’s?*” Niet dat wij geloven dat seksuele geaardheid iets met de voorkeur voor muziek te maken heeft, maar de boodschap aan de band was duidelijk: het mocht iets steviger! Toen bleken ze zelfs ACDC in het repertoire te hebben en zetten ze met een gastoptreden van *lead-singer* Reinier Bron de tent in een mum van tijd op z’n kop; en die goede sfeer bleef tot het einde van de avond. Gelukkig bleef het gastoptreden tot enkele nummers beperkt en maakte Reinier plaats voor de zangeres en de danseressen van de band, die niet alleen beter waren om naar te luisteren maar ook om naar te kijken. Later op de avond zijn er aan enkele oud-duikers *duikercoins* uitgereikt. Ook werd, met muzikale ondersteuning van de band, gezamenlijk *The Original 108 Diver Song* ten gehore gebracht. Om 24.00 uur eindigde het optreden van de band,

alsook de vergunning. Wel werd er nog een poosje nageborreld, maar om 02.00 uur had iedereen z’n mandje opgezocht of was huiswaarts gekeerd.

We kijken terug op een zeer geslaagde reünie, wat wordt onderstreept door de vele positieve reacties tijdens en na de reünie. Diverse civiele bedrijven hebben deze reünie gesponsord. Hun namen staan op de website :

www.genie-duikers.vopet.nl.

Blijf ademhalen!

**OSTRUM PROELIUM
CAMPESTRE AQUA
EST !**

Vereniging Officiëren der Genie

'Verbonden door kameraadschap'

VOG

***AANMELDING NIEUW LID**

IK MELD MIJ HIERBIJ AAN ALS LID

Naam en Voorletters:

Registratie- / PeopleSoftnummer:

(Mobiel) telefoonnummer:

E-mail adres:

Titel:..... / Rang:.....

Straat / huisnummer:

Postcode / Plaatsnaam:

Datum / Handtekening:

Wat biedt de VOG nog meer

- * Het VOG-magazine GENIE verschijnt drie keer per jaar. Hierin geven genisten hun kijk, in de breedste zin van het woord, op het heden, verleden en de toekomst van ons wapen.
- * Twee keer per jaar wordt een speciale VOG bijlage meegezonden met het regiment smagazine GENIST
- * De VOG-website www.vog-genie.nl met o.a. actueel nieuws, agenda, foto's en een afgeschermd interactief ledengedeelte
- * Interessant (excursie) programma op de dag van Algemene Ledenvergadering in het voor- en najaar
- * Organiseren van bezoeken aan operationele modules in samenwerking met parate genie-eenheden
- * Geniesymposia met voor de genie belangrijke onderwerpen
- * Genie Golftoernooi

Genie

Vereniging van Officiëren der Genie

CONTRIBUTIE

€ 25,- per jaar, bij voorkeur per automatische incasso

VERZENDING

Verzending van aanmelding in gefrankeerde enveloppe aan de VOG ledenadministratie

p/a Maj bd D.C.P. Janse
Madrigaal 23
8265 RR Kampen

VOG PROGRAMMA

In 2012 hadden en hebben we het volgende programma:

- 13 april: Voorjaarsvergadering met excursie op de Kromhoutkazerne te Utrecht; we kregen vele enthousiaste reacties op het programma waarin aandacht werd besteed aan het PPS-project bij de nieuwbouw, de geniehistorie op die locatie en het 'nieuwe werken'.
- 8 juni: 3e VOG golftoernooi op golfbaan Almkreek tezamen met de VGOO. Wederom een geslaagd sportief evenement waaraan ook diverse relaties uit het bedrijfsleven deelnamen; we hopen dat in 2013 meer onderofficieren en partners zullen deelnemen.
- 13 september: VOG 'operationele module' te Wezep in samenwerking met VOPMK, met name gericht op actief dienende genie-officieren.
- 16 november: Najaarsvergadering met excursie bij Radio Kootwijk bij Apeldoorn. Een bijzondere locatie en we rekenen dan ook weer op een grote opkomst met een hoog kameraadschapsgehalte!

De Genie is een sterk wapen! Innovatief, altijd in de frontlijn. De saamhorigheid onder genisten is spreekwoordelijk. Wie kent niet de klanken van het Mineurslied in de vertrekhal bij uitzendingen?

Al 62 jaar lang vervult de Vereniging Officiëren der Genie (VOG) een verbindende rol voor haar leden. We bevorderen onderling contact, dragen de geschiedenis, tradities en ontwikkelingen van ons wapen uit. We voelen ons 'Verbonden door Kameraadschap'. Dat dit geen loze woorden zijn, blijkt uit de positieve reac-

ties die wij krijgen van uitgezonden genieofficieren als wij hen met een brief een hart onder de riem steken in het missiegebied en gelijktijdig bij hun thuisfront een bloemetje laten bezorgen. Ook veel waardering van onze senior collega's als zij een persoonlijk bezoek krijgen op hun 75ste en 80ste verjaardag. Een actueel voorbeeld van de verbindende rol tussen leden is onze commissie BRUG (Begeleiding en Raadgeving Uittredende Genieofficieren). Een handreiking aan genie officieren die - al dan niet vrijwillig - de defensieorganisatie gaan verlaten. Collegiale steun, aangeboden door VOG-leden met een ruime ervaring in het bedrijfsleven en bij de civiele overheid.

Ons magazine Genie is een traditioneel sterk communicatiemiddel met lezenswaardige artikelen en persoonlijke rubrieken over het wel en wee van onze leden. We zijn ook trots op onze website, een moderne snelle dimensie in onze onderlinge communicatie. De website www.vog-genie.nl kent onder andere een afgeschermd ledengedeelte waarin zelfs een ledenforum is opgenomen.

BENT U AL VOG LID?

We willen *alle* genieofficieren in de VOG 'verenigen' en hebben inmiddels meer dan 900 leden. Bent u genieofficier en nog geen lid van de VOG? Aarzel niet en geef u snel op via de VOG website, of stuur eenvoudig een e-mail aan ledenadministrateur@vog-genie.nl of bel even met kapitein Jaap van Gelder op 0570 – 565 417.

Wij hopen u spoedig te begroeten!!

De VOG... 'Genieofficieren verbonden door Kameraadschap!' ●

1950-2012

62 jaar

1748-2012
264 jaar